

Bruksela, 13 czerwca 2023 r.
(OR. en)

10444/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2016/0224(COD)

ASILE 68
FRONT 199
CODEC 1076

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady
Data: 8 czerwca 2023 r.
Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 10083/23
Nr dok. Kom.: 11317/16+ADD1-ADD2; 11202/20

Dotyczy: Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylającego dyrektywę 2013/32/UE
– Podejście ogólne

Delegacje otrzymują w załączeniu podejście ogólne w sprawie wyżej wymienionego wniosku wypracowane na posiedzeniu Rady ds. WSiSW w dniach 8–9 czerwca 2023 r. Motywy 53–62, a także załączniki 1, 1a i 2 nie są częścią podejścia ogólnego.

Zmiany w stosunku do wniosku Komisji zaznaczono w następujący sposób:

- nowy tekst zaznaczono **pogrubioną czcionką**;
- usunięty tekst zaznaczono symbolem [...].

2016/0224 (COD)

Zmieniony wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii
i uchylające dyrektywę 2013/32/UE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2 lit. d) i art. 79 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem niniejszego rozporządzenia jest usprawnienie, uproszczenie i zharmonizowanie ustaleń proceduralnych państw członkowskich poprzez ustanowienie wspólnej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii. Aby osiągnąć ten cel, w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE¹ wprowadza się szereg istotnych zmian; dyrektywę tę należy uchylić i zastąpić rozporządzeniem. Odesłania do uchylonej dyrektywy należy traktować jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 60).

- (2) Wspólna polityka azylowa [...] oparta na pełnym i integralnym stosowaniu Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 r., zmienionej Protokołem nowojorskim z dnia 31 stycznia 1967 r. („konwencja genewska”), jest integralnym elementem wytyczonego przez Unię Europejską celu, polegającego na stopniowym ustanawianiu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości otwartej dla [...] **obywateli państw trzecich i bezpaństwowców, którzy** ubiegają się o ochronę w Unii. Polityka taka powinna podlegać zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, w tym na płaszczyźnie finansowej.
- (3) Wspólny europejski system azylowy (**WESA**) oparty jest na wspólnych normach dotyczących procedur azylowych, uznawania i ochrony oferowanej na szczeblu Unii oraz warunków przyjmowania – **ustanawia on** system określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za osoby ubiegające się o azyl. Pomimo postępów [...] **dokonanych** w rozwoju [...] **WESA** pomiędzy państwami członkowskimi nadal istnieją znaczne różnice [...] **pod względem** rodzajów stosowanych procedur, wskaźników przyznawania ochrony międzynarodowej, rodzaju przyznanej ochrony, poziomu świadczeń materialnych w ramach przyjmowania oraz korzyści przyznawanych osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową i z niej korzystającym. [...] **Te dysproporcje** stanowią istotny czynnik zachęcający do wtórnych przepływów i utrudniają osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie, aby w [...] **WESA** wszystkie osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową były jednakowo traktowane niezależnie od tego, w którym państwie członkowskim Unii ubiegają się o tę ochronę.

- (4) W komunikacie z dnia 6 kwietnia 2016 r.² pt. „**W kierunku reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego i zwiększenia liczby legalnych sposobów migracji do Europy**” Komisja określiła [...] **obszary priorytetowe**, w których należy wprowadzić zmiany **strukturalne** [...] **WESA** i które obejmują **ustanowienie** zrównoważonego i sprawiedliwego systemu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za [...] **osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową**, [...] wzmocnienie systemu Eurodac, [...] osiągnięcie większej spójności [...] systemu azylowego, zapobieganie wtórnym przepływowi w obrębie Unii oraz **opracowanie wzmocnionego** [...] mandatu Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu. Komunikat ten jest zgodny z apelami Rady Europejskiej z dnia 18 i 19 lutego 2016 r.³ o postępy w reformowaniu obowiązujących przepisów [...] **unijnych**, tak by zapewnić humanitarną, **sprawiedliwą** i skuteczną politykę azylową. [...] **W komunikacie** zaproponowano również działania zgodne z całościowym podejściem do kwestii migracji, określonym przez Parlament Europejski w sprawozdaniu z własnej inicjatywy z dnia 12 kwietnia 2016 r. **w sprawie sytuacji na Morzu Śródziemnym i potrzeby całościowego podejścia UE do problematyki migracji**.
- (5) Aby zapewnić dobrze funkcjonujący [...] **WESA**, należy znacznie zwiększyć spójność krajowych systemów azylowych. Obecnie obowiązujące zróżnicowane procedury azylowe we wszystkich państwach członkowskich należy zastąpić wspólną procedurą udzielania i cofania ochrony międzynarodowej mającą zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu)⁴, zapewniając jednocześnie szybkość i skuteczność tej procedury. Wnioski o **udzielenie ochrony międzynarodowej**, z którymi występują [...] obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy [...], powinny być rozpatrywane w ramach procedury regulowanej tymi samymi przepisami, niezależnie od tego, w którym państwie członkowskim wniosek został złożony, aby zapewnić osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową równe traktowanie tych wniosków, przejrzystość i pewność prawa.

² COM(2016) 197 final.

³ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 19 lutego 2016 r., SN 1/16.

⁴ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- (6) Wspólna procedura udzielania i cofania ochrony międzynarodowej powinna ograniczyć wtórne przepływy między państwami członkowskimi osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej – w przypadku gdy tego rodzaju przepływy byłyby spowodowane różnicami w ramach prawnych – poprzez [...] **usprawienie procedur** oraz poprzez doprecyzowanie praw i obowiązków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, [...] **a także** skutków niewywiązywania się z tych obowiązków; powinna też stworzyć równoważne warunki stosowania rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu) w państwach członkowskich.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się zarówno do wszystkich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, z którymi wystąpiono na terytorium państw członkowskich, w tym na granicy zewnętrznej, na morzach terytorialnych lub w strefach tranzytowych państw członkowskich, jak i do cofania ochrony międzynarodowej. Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową znajdujące się na morzu terytorialnym państwa członkowskiego powinny zostać przetransportowane na ląd, a ich wnioski powinny zostać rozpatrzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej w ramach procedury, w której rozpatruje się, czy osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową kwalifikują się jako osoby korzystające z ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu). Poza ochroną międzynarodową państwa członkowskie mogą również przyznawać zgodnie ze swoim prawem krajowym inne krajowe statusy humanitarne osobom, które nie kwalifikują się do statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej.
[...]
- (9) W odniesieniu do traktowania osób objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie związane są zobowiązaniami wynikającymi z instrumentów prawa międzynarodowego, których są stronami.

- (10) **Można uruchomić zasoby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) 2021/1147, a także innych właściwych unijnych funduszy, w celu zapewnienia wsparcia dla wysiłków państw członkowskich w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami dotyczącymi wykorzystywania właściwego funduszu i bez uszczerbku dla innych priorytetów wspieranych przez ten fundusz. W tym kontekście państwa członkowskie będą mogły wykorzystywać przydziały środków w ramach swoich odnośnych programów, w tym kwoty, które zostaną udostępnione w następstwie przeglądu śródkresowego. W szczególności działania podejmowane przez państwa członkowskie w celu zapewnienia odpowiedniej zdolności w zakresie przeprowadzania procedury granicznej mogą być wspierane finansowo z unijnych funduszy udostępnianych na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027. W ramach instrumentów tematycznych udostępniane byłoby dodatkowe wsparcie, w szczególności tym państwom członkowskim, które być może będą musiały zwiększyć swoje zdolności na granicach lub borykają się ze szczególną presją na ich systemy azylowe i systemy przyjmowania oraz na ich granicach lub doświadczają szczególnych potrzeb w tym zakresie.**
- (11) Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna udzielać państwom członkowskim niezbędnej pomocy operacyjnej i technicznej w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności poprzez udostępnianie ekspertów wspomagających organy krajowe w [...]rejestrowaniu [...] wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej **oraz wspomagających organy rozstrzygające w wykonywaniu ich zadań, między innymi w odniesieniu do rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także** poprzez dostarczanie aktualnych informacji i **analiz** na temat państw trzecich, w tym informacji o kraju pochodzenia oraz wytycznych dotyczących sytuacji w poszczególnych krajach pochodzenia. Stosując niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie powinny uwzględniać standardy operacyjne, wskaźniki, wytyczne i najlepsze praktyki opracowane przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu.

- (12) Aby osoby potrzebujące ochrony mogły być prawidłowo uznawane za uchodźców w rozumieniu art. 1 konwencji genewskiej lub za osoby kwalifikujące się do objęcia ochroną uzupełniającą, każda osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna mieć skuteczny dostęp do procedury, możliwość **pełnej** współpracy i odpowiedniej komunikacji z **właściwymi [...] organami** w celu, **w szczególności**, przedstawienia istotnych okoliczności faktycznych swojej sprawy oraz wystarczające gwarancje proceduralne służące śledzeniu swojej sprawy na wszystkich etapach procedury.
- (13) Osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zapewnić rzeczywistą możliwość przedstawienia **właściwym [...] organom** wszystkich **dostępnych jej [...]** elementów, **które uzasadniają jej wniosek lub są istotne z punktu widzenia procedur zgodnych z niniejszym rozporządzeniem**. Z tego względu osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową powinno przysługiwać w stosownych przypadkach – z nielicznymi wyjątkami – prawo do bycia wysłuchanym w trakcie przesłuchania dotyczącego dopuszczalności lub zasadności jej wniosku. **W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest niezdolna stawić się na przesłuchanie, organy te mogą zwrócić się do tej osoby o przedstawienie zaświadczenia lekarskiego.** Aby prawo do przesłuchania było skuteczne, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna w **razie potrzeby w celu zapewnienia odpowiedniej komunikacji** korzystać z pomocy tłumacza ustnego i mieć zapewnioną możliwość wyczerpującego przedstawienia wyjaśnień dotyczących [...] jej wniosku. Osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się i skonsultowanie się z doradcą prawnym lub **innym doradcą (doradcą prawnym)** oraz możliwość korzystania z pomocy doradcy prawnego [...] podczas przesłuchania. Przesłuchanie powinno odbywać się w warunkach zapewniających odpowiednią **prywatność i poufność** oraz powinno być prowadzone przez odpowiednio przeszkolony i kompetentny personel, w tym w stosownych przypadkach pracowników organów z innych państw członkowskich lub ekspertów oddelegowanych przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu. [...]

- (14) W interesie zarówno państw członkowskich, jak i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową **leży, by osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową otrzymywały na bardzo wczesnym etapie wyczerpujące informacje na temat obowiązującej procedury i przysługujących im praw i obowiązków. Ponadto kluczowe znaczenie ma [...]** zapewnienie prawidłowego uznania potrzeb w zakresie ochrony międzynarodowej już na etapie postępowania administracyjnego poprzez udzielanie wysokiej jakości informacji i pomocy prawnej, co prowadzi do poprawy skuteczności i jakości procesu decyzyjnego. W tym celu [...] osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny otrzymywać na ich wniosek bezpłatne **informacje na temat aspektów prawnych i proceduralnych [...]** w trakcie procedury administracyjnej. [...] **Ponadto, aby zapewnić skuteczną ochronę praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w szczególności prawa do obrony i zasady sprawiedliwości, osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową należy – na ich wniosek i z zastrzeżeniem nielicznych wyjątków – zapewnić nieodpłatną pomoc prawną i nieodpłatną reprezentację prawną [...]** w postępowaniu odwoławczym. **Państwa członkowskie powinny też móc zapewniać nieodpłatną pomoc prawną i nieodpłatną reprezentację prawną na etapie postępowania administracyjnego zgodnie z prawem krajowym. [...]**
- (15) Niektóre osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogą potrzebować szczególnych gwarancji proceduralnych, między innymi ze względu na swój wiek, **pleć [...]**, orientację seksualną, tożsamość płciową, niepełnosprawność, poważne choroby **lub [...]** zaburzenia **fizyczne lub psychiczne, w tym będące skutkami [...]** tortur, zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej, seksualnej lub przemocy ze względu na płeć. Konieczna jest [...] ocena, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową potrzebuje szczególnych gwarancji proceduralnych. [...]
- (16) [...] **Odpowiedni pracownicy właściwych organów państw członkowskich, którzy oceniają konieczność stosowania szczególnych gwarancji proceduralnych [...]**, powinni być należycie przeszkoleni, aby **być w stanie rozpoznawać, czy osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową mogą potrzebować szczególnych gwarancji proceduralnych i aby potrafić zaspokoić te potrzeby w razie ich stwierdzenia [...]** [...]. [...]

- (16a) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przewidzianej w art. 13 rozporządzenia (UE) 2021/2303 (rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu) możliwości wystąpienia przez Komisję do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu z wnioskiem o opracowanie norm operacyjnych, wskaźników, wytycznych i najlepszych praktyk odnoszących się do wdrażania prawa Unii dotyczącego azylu.
- (17) [...]
- (18) W celu zapewnienia rzeczywistej równości między osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową będącymi kobietami a osobami ubiegającymi się o ochronę międzynarodową będącymi mężczyznami w procedurach rozpatrywania wniosków należy uwzględnić aspekty związane z płcią. W szczególności przesłuchania należy zorganizować w taki sposób, aby zarówno kobiety ubiegające się o ochronę międzynarodową, jak i mężczyźni ubiegający się o ochronę międzynarodową mogli **swobodnie** opisać swoje przeżycia, **także** w sprawach związanych z prześladowaniem **ze względu na płeć, tożsamość płciową lub orientację seksualną**. W tym celu należy zapewnić [...] **osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową** rzeczywistą możliwość bycia przesłuchiwanymi oddzielnie od małżonka, partnera lub innych członków rodziny. [...]
- (19) **Rozpatrując wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, właściwe organy powinny być w stanie określić trasę podróży osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, a także zweryfikować tożsamość osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. W tym celu właściwe organy mogą być zmuszone do przeszukania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub do nakazania przeszukania jej mienia. Mienie to może obejmować urządzenia elektroniczne, takie jak laptopy, tablety lub telefony komórkowe. Wszelkie takie przeszukania powinny odbywać się z poszanowaniem praw podstawowych i zasady proporcjonalności. [...]**

- (20) Stosując niniejsze rozporządzenie, państwa członkowskie powinny dbać w pierwszym rzędzie o najlepszy interes dziecka, zgodnie z art. 24 Karty oraz z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka z 1989 r. Dokonując oceny najlepszego interesu dziecka, państwa członkowskie powinny w szczególności należycie uwzględnić dobrostan i rozwój społeczny małoletniego, w tym jego środowisko. Biorąc pod uwagę art. 12 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka dotyczący prawa dziecka do bycia wysłuchanym, w **przypadku gdy organ rozstrzygający uzna, że jest to w najlepszym interesie dziecka i jest to niezbędne do rozpatrzenia wniosku, powinien on zorganizować [...] przesłuchanie małoletniego, uwzględniając w szczególności wiek małoletniego i jego stopień dojrzałości [...]**.
- (21) Wspólna procedura skraca terminy wszczęcia procedury w odniesieniu do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i terminy rozpatrywania wniosku przez organ rozstrzygający [...]. Mając na uwadze, że nieproporcjonalnie duża liczba [...] wniosków **złożonych w tym samym okresie** może stwarzać ryzyko opóźnienia dostępu do procedury i rozpatrzenia wniosków, czasami potrzebny może być pewien stopień elastyczności, aby w drodze wyjątku przedłużyć te terminy. W celu zapewnienia skutecznego procesu przedłużenie tych terminów powinno być jednak ostatecznością, biorąc pod uwagę, że państwa członkowskie powinny regularnie dokonywać przeglądu swoich potrzeb w celu utrzymania skutecznego systemu azylowego, w tym w stosownych przypadkach poprzez opracowanie planów awaryjnych, oraz że Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu powinna zapewniać państwom członkowskim niezbędną pomoc operacyjną i techniczną. Jeżeli państwa członkowskie przewidują, że nie będą w stanie dotrzymać przewidzianych terminów, powinny zwrócić się o pomoc do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu. Jeżeli tego nie uczynią, a wskutek nieproporcjonalnej presji system azylowy w państwie członkowskim stanie się nieskuteczny [...] **i będzie zagrażać funkcjonowaniu WESA**, Agencja może, na podstawie aktu **wykonawczego Rady w następstwie wniosku [...]** Komisji podjąć środki w celu wsparcia tego państwa członkowskiego.

- (22) Dostęp do wspólnej procedury powinien opierać się na trzyetapowym podejściu obejmującym wystąpienie z wnioskiem, zarejestrowanie wniosku i jego złożenie. Wystąpienie z wnioskiem jest pierwszym etapem, który oznacza konieczność zastosowania niniejszego rozporządzenia. Uznaje się, że obywatel państwa trzeciego lub bezpieczeństwa wystąpił z wnioskiem, gdy wyraził **potrzebę [...] otrzymania ochrony międzynarodowej od państwa członkowskiego. Powinna istnieć możliwość wyrażenia takiej [...] potrzeby przed właściwymi organami danego państwa członkowskiego, w tym co najmniej przed funkcjonariuszami straży granicznej, policji i organów odpowiedzialnych za ośrodki detencyjne.** Taką [...] potrzebę można wyrazić w dowolnej formie, a osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie musi używać konkretnych słów, takich jak: ochrona międzynarodowa, azyl czy ochrona uzupełniająca. Zasadniczym elementem powinno być wyrażenie przez obywatela państwa trzeciego lub bezpieczeństwa obawy przed prześladowaniem lub poważną krzywdą po powrocie do kraju pochodzenia lub, w przypadku bezpieczeństwa, do państwa poprzedniego miejsca zwykłego pobytu. W przypadku wątpliwości co do tego, czy dane oświadczenie można rozumieć jako wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, należy wyraźnie zapytać danego obywatela państwa trzeciego lub bezpieczeństwa, czy chce otrzymać ochronę międzynarodową. Osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową powinny przysługiwać prawa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą XXX/XXX/UE (dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania)⁵, gdy tylko wystąpi ona z wnioskiem.

⁵ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- (23) Wniosek powinien zostać **niezwłocznie** zarejestrowany [...]. Na tym etapie organy odpowiedzialne za [...] rejestrowanie wniosków [...] powinny zarejestrować wniosek wraz z danymi osobowymi [...] osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Organy te powinny poinformować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową o jej prawach i obowiązkach, a także o grożących jej skutkach niewywiązania się z tych obowiązków. **Informacje mogą być również przekazywane przez organizacje współpracujące z organami i udzielające im pomocy.** Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna otrzymać dokument **stwierdzający**, że wystąpiła z wnioskiem i **że wniosek został zarejestrowany**. Termin na złożenie wniosku rozpoczyna bieg w momencie zarejestrowania wniosku.
- (24) Złożenie wniosku jest czynnością, która formalizuje wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej. Osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy udzielić niezbędnych informacji na temat sposobu i miejsca złożenia wniosku lub zapewnić jej [...] możliwość złożenia wniosku. Na tym etapie osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest zobowiązana **niezwłocznie** przedstawić wszystkie elementy i **dokumenty**, którymi dysponuje, niezbędne do uzasadnienia i wypełnienia wniosku. [...] **Krótko po złożeniu wniosku** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna otrzymać dokument, który **obejmuje** jej status jako osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...].
- (25) Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna zostać prawidłowo poinformowana o swoich prawach i obowiązkach w odpowiednim czasie oraz w języku, który rozumie lub co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nią zrozumiany. Mając na uwadze fakt, że w przypadku gdy na przykład osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową odmawia współpracy z organami krajowymi, w **szczególności** nie dostarczając elementów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku [...] **lub** nie dostarczając swoich odcisków palców lub obrazu twarzy [...], wniosek [...] **zostaje odrzucony lub uznany za [...] wycofany w sposób dorozumiany**; konieczne jest uprzednie poinformowanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową o skutkach niewywiązania się z tych obowiązków.

- (26) Aby być w stanie spełniać swoje obowiązki [...], pracownicy organów **stosujących niniejsze rozporządzenie** [...] powinni posiadać [...] **wystarczającą** wiedzę i w **razie potrzeby** przejść [...] szkolenie w zakresie ochrony międzynarodowej, w tym przy wsparciu ze strony Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu. Organy te powinny także mieć zapewnione odpowiednie środki, **w tym niezbędny kompetentny personel**, a także **wytyczne** [...], by móc skutecznie wykonywać swoje zadania.
- (27) [...] **Jeżeli z wnioskiem wystąpiono** na przejściach granicznych i w ośrodkach detencyjnych, należy [...] **zapewnić** komunikację **za pomocą tłumaczenia ustnego**, aby umożliwić właściwym organom zrozumienie, czy dana osoba deklaruje chęć otrzymania ochrony międzynarodowej [...].
- (28) W niniejszym rozporządzeniu należy przewidzieć możliwość składania przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową wniosku w imieniu [...] osób dorosłych **wymagających pomocy w dokonywaniu czynności prawnych** oraz małoletnich, **w przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym nie mają oni zdolności do czynności prawnych umożliwiającej złożenie wniosku we własnym imieniu**. Możliwość ta pozwala na wspólne rozpatrzenie tych wniosków. [...]

- (29) W celu zapewnienia małoletnim bez opieki skutecznego dostępu do procedury **oraz możliwości korzystania z praw i wypełniania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją] oraz rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac] [...]** należy im wyznaczyć **przedstawiciela [...]**, także w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową zostanie uznana za **małoletniego bez opieki w dowolnym momencie procedury azylowej**. **Przedstawiciel [...]** powinien [...] udzielić pomocy małoletniemu i przeprowadzić go przez procedurę z myślą o zabezpieczeniu najlepszego interesu dziecka, **w szczególności powinien pomagać w złożeniu wniosku i przy przesłuchaniu [...]**. W stosownych przypadkach **przedstawiciel [...]** powinien **złożyć wniosek w imieniu** małoletniego [...]. **Małoletnim bez opieki należy wyznaczyć osobę [...]**, która będzie im **pomagać do czasu wyznaczenia przedstawiciela**, w tym, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do procesów oceny wieku i procedur przewidzianych w **rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją] i rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac]**. Aby zapewnić skuteczne wsparcie małoletnim bez opieki, [...] **przedstawicielom** należy powierzać [...] proporcjonalną i **ograniczoną** liczbę małoletnich bez opieki jednocześnie. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć **organy administracyjne lub sądowe lub inne podmioty [...]** odpowiedzialne za [...] nadzorowanie [...] **przedstawiciela** w zakresie wykonywania jego zadań. Małoletni bez opieki powinien **mieć prawo** złożyć wniosek w swoim imieniu, **jeżeli ma zdolność do czynności prawnych [...]** zgodnie z **prawem krajowym [...]**. W celu zabezpieczenia praw i gwarancji proceduralnych małoletniego bez opieki, **który nie ma zdolności do czynności prawnych zgodnie z prawem krajowym, wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien zostać niezwłocznie złożony przez przedstawiciela z uwzględnieniem najlepszego interesu dziecka [...]**. Fakt, że małoletni bez opieki [...] składa wniosek we własnym imieniu, nie powinien wykluczać wyznaczenia mu [...] **przedstawiciela**.

- (29a) **Badania lekarskie uznawane za jak najmniej inwazyjne mogą obejmować badania fizyczne, dentystyczne i rentgenowskie zgodnie z aktualnym stanem wiedzy. [...]**
- (30) W celu zagwarantowania praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową decyzje w sprawie wszystkich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej powinny być podejmowane na podstawie faktów, obiektywnie, bezstronnie i indywidualnie, po dokładnym rozpatrzeniu, z uwzględnieniem wszystkich elementów dostarczonych przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową oraz indywidualnej sytuacji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Aby zapewnić dokładne rozpatrywanie wniosku, organ rozstrzygający powinien brać pod uwagę istotne, [...] **precyzyjne** i aktualne informacje o sytuacji panującej w kraju pochodzenia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w **chwili podejmowania decyzji w sprawie wniosku**. **Informacje te można** uzyskać od Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i z innych źródeł, takich jak Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców. Organ rozstrzygający powinien również uwzględniać – **gdy są one dostępne** – [...] wspólną analizę [...] **na temat sytuacji w konkretnych krajach** pochodzenia i **wytyczne opracowane** przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu. Każde odroczenie zakończenia procedury powinno być w pełni zgodne ze zobowiązaniami państw członkowskich wynikającymi z rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu) oraz z prawem do dobrej administracji, bez uszczerbku dla skuteczności i sprawiedliwości procedury przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu.

- (31) [...] W celu zagwarantowania praw osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową decyzja w sprawie jej wniosku powinna zostać wydana na piśmie. W przypadku gdy w danej decyzji nie przyznano ochrony międzynarodowej, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna otrzymać uzasadnienie faktyczne i prawne tej decyzji oraz informacje o jej skutkach oraz o możliwościach odwołania się od niej.
- (31a) W celu zwiększenia efektywności procedur oraz zmniejszenia ryzyka ucieczki i prawdopodobieństwa niedozwolonego przemieszczania się należy zapewnić, aby nie było luk proceduralnych między wydaniem decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej a decyzją nakazującą powrót. Wobec osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których wnioski zostały odrzucone, należy niezwłocznie wydać decyzję nakazującą powrót. Bez uszczerbku dla prawa do skutecznego środka zaskarżenia decyzja nakazująca powrót powinna albo stanowić część decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, albo, jeżeli stanowi odrębny akt, zostać wydana jednocześnie z decyzją odmowną i łącznie tą decyzją lub bez zbędnej zwłoki po jej wydaniu.
- (31b) W przypadku wydania lub przekazania danej osoby przez międzynarodowy sąd lub trybunał karny państwu trzeciemu lub innemu państwu członkowskiemu odpowiedni właściwy organ może wziąć pod uwagę elementy uwzględniane przy podejmowaniu decyzji o wydaniu lub przekazaniu, które mogą być istotne dla oceny ryzyka bezpośredniego lub pośredniego *refoulement*.

- (32) Konieczne jest, aby decyzje w sprawie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej podejmowane były przez organy, których personel posiada [...] **wystarczającą** wiedzę i przeszedł [...] **właściwe szkolenie dotyczące odpowiednich standardów obowiązujących** w dziedzinie [...] **prawa azylowego i uchodźczego**, oraz aby organy te wykonywały swoje zadania z należyтым poszanowaniem mających zastosowanie zasad etycznych. Powinno to dotyczyć personelu organów z innych państw członkowskich i ekspertów oddelegowanych przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu do pomocy organowi rozstrzygającemu państwa członkowskiego w rozpatrywaniu wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.
- (33) Bez uszczerbku dla odpowiedniego i pełnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jak najszybsze podejmowanie decyzji leży w interesie zarówno państw członkowskich, jak i osób ubiegających się o ochronę międzynarodową. W celu usprawnienia procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową należy określić maksymalny czas trwania procedury administracyjnej [...]. W ten sposób osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny móc otrzymać decyzję w sprawie swojego wniosku w najkrótszym możliwym czasie we wszystkich państwach członkowskich, co zapewni szybki i skuteczny przebieg procedury.
- (34) Aby w niektórych przypadkach skrócić całkowity czas trwania procedury, państwa członkowskie powinny mieć możliwość, zależnie od potrzeb krajowych, priorytetowego rozpatrywania dowolnego wniosku, rozpatrując go w pierwszej kolejności przed innymi wnioskami, z którymi wystąpiono wcześniej. **Priorytetowe rozpatrywanie wniosków powinno odbywać się bez odstępstw od mających zwykle zastosowanie [...] procedur, w szczególności procedury dotyczącej dopuszczalności lub procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym, ani od mających zwykle zastosowanie terminów, zasad i gwarancji. Przewidziany w niniejszym rozporządzeniu wymóg rozpatrywania niektórych wniosków zgodnie z procedurą prowadzoną w trybie przyspieszonym lub procedurą graniczną powinien zatem pozostawać bez uszczerbku dla możliwości decydowania przez państwa członkowskie o tym, czy takie wnioski należy traktować priorytetowo.**

- (35) [...] Państwa członkowskie powinny mieć możliwość odrzucenia wniosku jako **niedopuszczalnego, na przykład** jeżeli za kraj pierwszego azylu lub bezpieczny kraj trzeci w odniesieniu do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową uznaje się [...] państwo niebędące państwem członkowskim **lub jeżeli międzynarodowy sąd lub trybunał zapewniły osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową bezpieczną relokację do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub jeżeli z wnioskiem wystąpiono dopiero po upływie siedmiu dni roboczych od dnia, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzymała decyzję nakazującą powrót, pod warunkiem że osoba ta została uprzednio poinformowana o skutkach niezłożenia wniosku w tym terminie i że nie pojawiły się żadne nowe istotne elementy. [...]** Ponadto wniosek należy uznać za niedopuszczalny, gdy jest to kolejny [...] wniosek niezawierający nowych istotnych elementów [...], **lub jeżeli państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie rozpatrujące wniosek przyznało wnioskodawcy ochronę międzynarodową.**
- (35a) W celu stosowania koncepcji kraju pierwszego azylu i bezpiecznego kraju trzeciego istotne jest, aby państwo trzecie, w odniesieniu do którego stosuje się te koncepcje, było stroną konwencji z 1951 r. lub Protokołu nowojorskiego i przestrzegało ich postanowień, chyba że to państwo trzecie w inny sposób zapewnia skuteczną ochronę prawną i praktyczną zgodnie z podstawowymi standardami praw człowieka, takimi jak dostęp do środków utrzymania wystarczających do zachowania odpowiedniego poziomu życia, do opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach i podstawowego leczenia chorób oraz dostęp do kształcenia podstawowego. Powinna istnieć możliwość wyznaczenia państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego, z wyjątkami dotyczącymi określonych części jego terytorium lub wyraźnie identyfikowalnych kategorii osób.

- (36) [...] Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania koncepcji kraju pierwszego azylu [...] jako podstawy niedopuszczalności, w **przypadku gdy** [...] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową **korzystała ze skutecznej** [...] ochrony i **może nadal z niej korzystać** w [...] kraju trzecim, w sytuacji gdy jej życie i wolność nie są zagrożone w związku z jej rasą, religią, narodowością, przynależnością do określonej grupy społecznej lub ze względu na jej opinie polityczne, w przypadku gdy osoba ta nie jest poddawana prześladowaniu ani nie grozi jej rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy określonej w rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie o kwalifikowaniu] oraz gdy jest chroniona przed *refoulement* i wydaleniem z naruszeniem prawa do ochrony przed torturami oraz okrutnym, nieludzkim lub poniżającym traktowaniem lub karaniem, przewidzianego w prawie międzynarodowym [...]

(37) [...] Państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego [...] jako podstawy niedopuszczalności, w przypadku gdy istnieje możliwość, by [...] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wnioskowała o skuteczną ochronę w kraju trzecim i – pod warunkiem spełnienia określonych warunków – uzyskała tam taką ochronę, w sytuacji gdy jej życie i wolność nie są zagrożone w związku z jej rasą, religią, narodowością, przynależnością do określonej grupy społecznej lub ze względu na jej opinie polityczne, w przypadku gdy osoba ta nie jest poddawana prześladowaniu ani nie grozi jej rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy określonej w rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie o kwalifikowaniu] oraz gdy jest chroniona przed *refoulement* i wydaleniem z naruszeniem prawa do ochrony przed torturami oraz okrutnym, nieludzkim lub poniżającym traktowaniem lub karaniem, przewidzianego w prawie międzynarodowym. Niemniej jednak organy rozstrzygające państw członkowskich powinny zachować prawo do oceny zasadności wniosku, nawet jeśli spełnione są warunki uznania go za niedopuszczalny, w szczególności gdy powinny dokonać takiej oceny zgodnie ze swoimi zobowiązaniami krajowymi. Koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego może zostać zastosowana przez państwo członkowskie tylko w przypadku występowania [...] związku pomiędzy osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a [...] państwem trzecim, na podstawie którego to związku byłoby [...] rozsądne, gdyby osoba ta [...] udała się do [...] tego państwa. Osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową można uznać za powiązaną z bezpiecznym krajem trzecim, w szczególności gdy członkowie rodziny tej osoby przebywają w tym państwie lub w przypadku gdy osoba ta osiedliła się lub przebywała w tym państwie.

- (37a) **Koncepcje kraju pierwszego azylu i bezpiecznego kraju trzeciego nie powinny być stosowane w odniesieniu do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, która składa wniosek i jest uprawniona do korzystania w państwie członkowskim, które rozpatruje wniosek, z praw określonych w dyrektywie 2003/86/WE lub dyrektywie 2004/38/WE jako członek rodziny obywatela państwa trzeciego lub obywatela Unii.**
- (37b) **Przy ocenie, czy państwo trzecie spełnia kryteria skutecznej ochrony określone w niniejszym rozporządzeniu, dostęp do środków utrzymania wystarczających do zachowania odpowiedniego poziomu życia należy rozumieć jako dostęp do żywności, odzieży, zakwaterowania lub schronienia oraz prawo do podejmowania pracy zarobkowej na warunkach nie mniej korzystnych niż warunki ogólnie obowiązujące cudzoziemców w państwie trzecim w tych samych okolicznościach.**
- (37c) **Aby państwa członkowskie mogły odrzucić wniosek jako niedopuszczalny na podstawie koncepcji kraju pierwszego azylu lub bezpiecznego kraju trzeciego [...], należy przeprowadzić indywidualną ocenę szczególnej sytuacji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, w tym wszelkich przedstawionych przez tę osobę elementów wyjaśniających, dlaczego te koncepcje nie miałyby do niej zastosowania. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnim bez opieki, właściwy organ powinien wziąć pod uwagę najlepszy interes małoletniego, w szczególności dostępność trwałej i odpowiedniej opieki oraz rozwiązań opiekuńczych.**

- (37d) **Wniosek nie powinien być odrzucony jako niedopuszczalny na podstawie koncepcji kraju pierwszego azylu lub bezpiecznego kraju trzeciego, jeżeli już na etapie rozpatrywania jego dopuszczalności jest jasne, że dane państwo trzecie nie przyjmie lub nie dokona readmisji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Ponadto, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie zostanie ostatecznie przyjęta lub nie będzie podlegała readmisji do państwa trzeciego po odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalnego, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową [...] powinna ponownie mieć dostęp do procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.**
- (38) Wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być rozpatrywany pod kątem zasadności w celu ustalenia, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową kwalifikuje się do ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu). Rozpatrywanie wniosku pod kątem zasadności nie jest konieczne, w przypadku gdy wniosek należy **odrzuć** jako niedopuszczalny zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, **[w przypadku gdy inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)] lub w przypadku gdy wniosek należy odrzucić lub uznać za wycofany w sposób wyraźny lub dorozumiany. [...]**
- (39) Rozpatrywanie wniosku powinno być przyspieszone i ukończone w terminie maksymalnie [...] **trzech** miesięcy w [...] **ograniczonej liczbie przypadków**,[...] w tym w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pochodzi z bezpiecznego kraju pochodzenia lub występuje z wnioskiem jedynie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji o wydaleniu, lub gdy występują poważne obawy związane z bezpieczeństwem narodowym lub **porządkiem** publicznym. [...] Procedura rozpatrywania wniosku prowadzona w trybie przyspieszonym może być stosowana do małoletnich bez opieki wyłącznie w ściśle określonych okolicznościach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

(39a) W interesie sprawnych i sprawiedliwych procedur dla wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przy jednoczesnym zapewnieniu, by nie był nadmiernie przedłużany pobyt osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które nie kwalifikują się do ochrony międzynarodowej w Unii, w tym osób będących obywatelami państw trzecich zwolnionych z obowiązku posiadania wizy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1806, państwa członkowskie powinny przyspieszyć rozpatrywanie wniosków osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które posiadają obywatelstwo państwa trzeciego lub – w przypadku bezpaństwowców – poprzednie miejsce zwykłego pobytu w państwie trzecim, dla którego odsetek decyzji udzielających ochronę międzynarodową jest niższy niż 20 % łącznej liczby decyzji wydanych w odniesieniu do tego państwa trzeciego. Jeżeli w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji jednoznacznych danych Eurostatu i z uwzględnieniem wytycznych na podstawie art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/2303 w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu lub jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do szczególnej kategorii osób, w przypadku których, ze względu na szczególne przyczyny prześladowania, nie można uznać niskiego wskaźnika przyznawania azylu za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony, wniosek nie powinien być rozpatrywany w trybie przyspieszonym. Przypadki, w których państwo trzecie można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeci dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powinny nadal mieć zastosowanie jako osobna podstawa – odpowiednio – procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym lub procedury uznania wniosku za niedopuszczalny.

- (40) [...] Wiele przypadków występowania z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej ma miejsce na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej państwa członkowskiego, z wnioskami często występują osoby zatrzymane w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej lub osoby, które zeszyły na ląd po operacji poszukiwawczo-ratowniczej. W celu przeprowadzenia identyfikacji, kontroli bezpieczeństwa i kontroli stanu zdrowia na granicy zewnętrznej oraz objęcia obywateli państw trzecich i bezpaństwowców odpowiednimi procedurami konieczne jest przeprowadzenie kontroli przesiewowej. Powinny istnieć płynne i efektywne powiązania między wszystkimi etapami odpowiednich procedur w odniesieniu do wszystkich przybywających osób o nieuregulowanym statusie. Po kontroli przesiewowej obywatele państw trzecich i bezpaństwowcy powinni być obejmowani odpowiednią procedurą azylową lub procedurą powrotu albo powinni otrzymać odmowę wjazdu. Należy zatem ustanowić etap poprzedzający wjazd, polegający na kontroli przesiewowej i procedurach granicznych w zakresie azylu i powrotów.
- (40a) Celem procedury granicznej w zakresie azylu i powrotów powinno być przeprowadzenie na granicach zewnętrznych szybkiej oceny, czy wnioski są bezzasadne lub niedopuszczalne, oraz szybkie przeprowadzenie powrotu osób – niemających prawa do pozostania, przy jednoczesnym zapewnieniu, by osoby, które złożyły uzasadnione wnioski, były obejmowane zwykłą procedurą i szybko otrzymywały dostęp do ochrony międzynarodowej. Państwa członkowskie powinny zatem móc wymagać od osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, by co do zasady przebywały na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu lub w strefie tranzytowej albo w innym wyznaczonym miejscu na terytorium tych państw, w celu oceny dopuszczalności ich wniosków. W ściśle określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny móc zapewnić rozpatrzenie wniosku pod kątem jego zasadności, a w przypadku odrzucenia wniosku – zapewnić powrót obywateli państw trzecich i bezpaństwowców. Aby przeprowadzać graniczną procedurę azylową i graniczną procedurę powrotu, państwa członkowskie powinny podjąć wymagane środki, aby ustanowić odpowiednią zdolność, jeżeli chodzi o przyjmowanie i zasoby ludzkie, niezbędną do rozpatrywania w każdym momencie określonej liczby wniosków i do egzekwowania decyzji nakazujących powrót.

- (40aa)** Odpowiednią zdolność państwa członkowskiego należy określić w drodze aktu wykonawczego Komisji za pomocą wzoru opartego na agregacji przypadków nielegalnego przekroczenia granicy, zgłoszonych przez państwa członkowskie Fronteksowi, w tym również liczby przyjazdów w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych, oraz przypadków odmowy wjazdu na granicy zewnętrznej, zgodnie z danymi Eurostatu, obliczonych za okres trzech lat. Gdy akt wykonawczy zostanie przyjęty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jego przyjęcie należy dostosować do przyjęcia europejskiego sprawozdania z zarządzania migracją [w ramach rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)], w którym ocenia się sytuację na wszystkich szlakach migracyjnych i we wszystkich państwach członkowskich. Jako dodatkowy element stabilności i przewidywalności należy ustalić maksymalną liczbę wniosków, które państwo członkowskie powinno być zobowiązane rozpatrzyć rocznie w ramach procedury granicznej, wynoszącą cztery razy odpowiednią zdolność tego państwa członkowskiego. Zakres zobowiązania państwa członkowskiego do ustanowienia odpowiedniej zdolności powinien odpowiednio uwzględniać obawy państw członkowskich dotyczące bezpieczeństwa narodowego i porządku publicznego.
- (40b)** Państwa członkowskie powinny przeprowadzić ocenę wniosków w ramach procedury granicznej, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego, jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty lub zatajając istotne informacje lub dokumenty dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, które mogłyby mieć negatywny wpływ na decyzję, oraz jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że wniosek jest bezzasadny, ponieważ osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo państwa trzeciego, dla którego obywateli wskaźnik udzielania ochrony międzynarodowej jest niższy niż 20 % łącznej liczby decyzji wydanych w odniesieniu do tego państwa trzeciego. W innych przypadkach, np. gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybywa z bezpiecznego kraju pochodzenia lub bezpiecznego kraju trzeciego, stosowanie procedury granicznej powinno być dla państw członkowskich opcjonalne.

(40c) Stosując procedurę graniczną mającą na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby zapewniono niezbędne rozwiązania w zakresie przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową co do zasady na granicy zewnętrznej lub w jej pobliżu lub w strefach tranzytowych, zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania]. Państwa członkowskie mogą rozpatrywać wnioski w innym miejscu na granicy zewnętrznej niż miejsce, w którym wystąpiono z wnioskiem o udzielenie azylu, i w tym celu przenosić osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową do określonego miejsca na granicy zewnętrznej danego państwa członkowskiego lub w jej pobliżu lub do innego wyznaczonego miejsca na jego terytorium, gdzie istnieje odpowiedni ośrodek. Państwa członkowskie powinny zachować swobodę decydowania o tym, w jakich konkretnych miejscach należy utworzyć takie ośrodki. Państwa członkowskie powinny jednak dążyć do ograniczenia potrzeby przenoszenia osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w tym celu, a zatem dążyć do utworzenia takich ośrodków o wystarczającej przepustowości na przejściach granicznych lub odcinkach granicy zewnętrznej, gdzie ma miejsce większość przypadków występowania z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej, uwzględniając również długość granicy zewnętrznej i liczbę przejść granicznych lub stref tranzytowych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o konkretnych miejscach, w których będą przeprowadzane procedury graniczne.

W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z takich miejsc także w celu rozpatrywania wniosków, które nie podlegają procedurze granicznej, wniosków niepodlegających procedurze granicznej nie należy uwzględniać w obliczeniach odpowiedniej zdolności tego państwa członkowskiego.

(40d) Czas trwania procedury granicznej mającej na celu rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej powinien być jak najkrótszy, a jednocześnie gwarantować pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Okres ten nie powinien w żadnym przypadku przekraczać 12 tygodni. W pewnych określonych okolicznościach państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedłużenia tego terminu do 16 tygodni. Termin ten należy rozumieć jako odrębny termin dla azylowej procedury granicznej, od momentu rejestracji wniosku do momentu, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie uzyska prawa do pozostania i nie uzyska zezwolenia na pozostanie. W tym okresie państwa członkowskie są uprawnione do określenia w prawie krajowym terminu zarówno w odniesieniu do etapu administracyjnego, jak i do różnych kolejnych etapów proceduralnych, ale powinny określić te terminy w taki sposób, aby zapewnić zakończenie procedury rozpatrywania wniosku, a następnie, we właściwych przypadkach, aby decyzję w sprawie wniosku o pozostanie i, w stosownych przypadkach, decyzję w sprawie odwołania wydać w terminie 12 tygodni lub, w stosownych przypadkach, w terminie 16 tygodni. Po upływie tego okresu, jeżeli państwo członkowskie mimo to nie podjęło odpowiednich decyzji, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy co do zasady zezwolić na wjazd na terytorium tego państwa członkowskiego. Nie należy jednak zezwalać osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa, jeżeli osoba ta nie ma prawa do pozostania, jeżeli nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów postępowania odwoławczego lub jeżeli sąd lub trybunał postanowiły, że nie powinna ona uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego. W takich przypadkach, aby zapewnić ciągłość między procedurą azylową a procedurą powrotu, procedura powrotu powinna być również przeprowadzona w ramach procedury granicznej w terminie nieprzekraczającym 12 tygodni. Termin ten powinno się liczyć od chwili, w której osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania ani zezwolenia na pozostanie.

(40e) Wprawdzie procedura graniczna mająca na celu rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej może przebiegać bez stosowania środków w postaci zatrzymania, jednak państwa członkowskie powinny mieć możliwość zastosowania podstaw umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej zgodnie z przepisami dyrektywy (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania] w celu podjęcia decyzji w sprawie prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do wjazdu na ich terytorium. Jeżeli w trakcie takiej procedury użyty zostanie środek w postaci zatrzymania, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące zatrzymania zawarte w dyrektywie (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania], w tym gwarancje dla zatrzymanych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, przepisy dotyczące warunków zatrzymania i kontroli sądowej oraz zasada, że konieczna jest indywidualna ocena każdego przypadku. Co do zasady nie należy zatrzymywać małoletnich. Małoletni mogą zostać zatrzymani jedynie w wyjątkowych okolicznościach, w ostateczności i po ustaleniu, że inne łagodniejsze środki przymusu nie mogą być skutecznie zastosowane, oraz po stwierdzeniu, że zatrzymanie jest zgodne z ich najlepszym interesem zgodnie z dyrektywą (UE) XXX/XXX [w sprawie warunków przyjmowania].

(40f) Jeżeli wniosek zostanie odrzucony w ramach procedury granicznej, dana osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – powinna niezwłocznie podlegać decyzji nakazującej powrót lub, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399⁶ – odmowie wjazdu. Aby zagwarantować równe traktowanie wszystkich obywateli państw trzecich, których wniosek został odrzucony w ramach procedury granicznej, w przypadku gdy państwo członkowskie podjęło decyzję o niestosowaniu przepisów dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa] na mocy art. 2 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy i nie wydaje decyzji nakazującej powrót wobec danego obywatela państwa trzeciego, sposób traktowania i poziom ochrony danej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca – powinny być zgodne z art. 4 ust. 4 dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa] i być równoważne przepisom stosowanym wobec osób podlegających decyzji nakazującej powrót.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 077 z 23.3.2016, s. 1).

- (40g)** Stosując procedurę graniczną mającą na celu przeprowadzenie powrotu, należy stosować niektóre przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej], ponieważ przepisy te regulują elementy procedury powrotu, które nie są określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności definicje, korzystniejsze przepisy, zasadę *non-refoulement*, najlepszy interes dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia, ryzyko ucieczki, obowiązek współpracy, termin na dobrowolny wyjazd, decyzję nakazującą powrót, wydalenie, odroczenie wydalenia, powrót i wydalenie małoletnich bez opieki, zakazy wjazdu, zabezpieczenia do czasu powrotu, środek w postaci zatrzymania, warunki zatrzymania, zatrzymanie małoletnich i rodzin oraz sytuacje nadzwyczajne. Aby zmniejszyć ryzyko niedozwolonego wjazdu i przemieszczania się nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich podlegających procedurze granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu, można wyznaczyć okres na dobrowolny wyjazd. Okres na dobrowolny wyjazd jest wyznaczany tylko na wniosek i nie powinien przekraczać 15 dni bez prawa wjazdu na terytorium państwa członkowskiego. Osoba objęta procedurą powinna przekazać właściwym organom ważny dokument podróży, który posiada, o ile jest to konieczne do zapobieżenia ucieczce.
- (40ga)** Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie zostanie wydany w tym maksymalnym terminie przewidzianym procedurą graniczną w celu przeprowadzenia powrotu, procedura powrotu powinna w dalszym ciągu być prowadzona zgodnie z przepisami [przekształconej dyrektywy powrotowej], które mają zastosowanie.

(40h) W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszego stosowania środka w postaci zatrzymania w celu uniemożliwienia wjazdu na ich terytorium i w celu przeprowadzenia procedury powrotu, z poszanowaniem gwarancji i warunków zatrzymania określonych w dyrektywie XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa]. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – która nie została umieszczona w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu rozpatrzenie jej wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i która nie ma już prawa do pozostania ani nie uzyskała zezwolenia na pozostanie, może również zostać zatrzymana, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki, jeżeli unika powrotu lub go utrudnia lub jeżeli stwarza zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Środek w postaci zatrzymania powinno się stosować jak najkrócej, nie dłużej niż maksymalny czas trwania procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu. Jeżeli nielegalnie przebywający obywatel państwa trzeciego nie powróci lub nie zostanie wydany w tym terminie, a procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu przestaje mieć zastosowanie, zastosowanie powinny mieć przepisy [przekształconej dyrektywy powrotowej]. Maksymalny okres stosowania środka w postaci zatrzymania określony w art. 18 tej dyrektywy powinien obejmować okres umieszczenia w ośrodku detencyjnym w trakcie procedury granicznej mającej na celu przeprowadzenie powrotu.

- (40i) **Państwo członkowskie, do którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową została przeniesiona zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], powinno mieć możliwość rozpatrzenia wniosku w ramach procedury granicznej, pod warunkiem że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich i spełnione są warunki zastosowania takiej procedury przez państwo członkowskie, z którego osoba ta została przeniesiona.**
- (41) Pojęcie porządku publicznego może obejmować między innymi skazanie za popełnienie poważnego przestępstwa.
- (42) O ile osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest w stanie przedstawić odpowiednią przyczynę, brak dokumentów przy wjeździe lub użycie fałszywych dokumentów nie powinny same w sobie powodować automatycznego wszczęcia procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyśpieszonym lub procedury granicznej.
- (43) **[...] W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie wypełnia określonych [...] obowiązków wynikających w niniejszego rozporządzenia [rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją)] lub dyrektywy XXX/XXX/UE (dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania) [...], wniosek nie powinien być dalej rozpatrywany i powinien zostać odrzucony lub uznany za [...] wycofany w sposób dorozumiany [...], a każdy nowy wniosek tej samej osoby w tym państwie członkowskim [...] po wydaniu wspomnianej decyzji powinien zostać uznany za kolejny wniosek. W przypadku gdy osoba wystąpiła z kolejnym wnioskiem w innym państwie członkowskim i zostaje przekazana do odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z art. 35 [rozporządzenie (UE) nr XXX/XXX] (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją), odpowiedzialne państwo członkowskie nie powinno być zobowiązane do rozpatrzenia wniosku, z którym wystąpiła w innym państwie członkowskim. [...]**

- (44) Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową występuje z kolejnym wnioskiem, nie przedstawiając nowych [...] **elementów**, które znacząco zwiększają prawdopodobieństwo kwalifikowania się jako osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej lub które odnoszą się do powodów odrzucenia poprzedniego wniosku jako niedopuszczalnego, ten kolejny wniosek nie powinien podlegać ponownej pełnej procedurze rozpatrywania. W takich przypadkach po przeprowadzeniu wstępnego rozpatrzenia wniosek powinien zostać [...] **odrzucony** jako niedopuszczalny [...] zgodnie z zasadą powagi rzeczy osądzonej. Wstępne rozpatrzenie **powinno się** przeprowadzić na podstawie pisemnych oświadczeń [...] **lub** przesłuchania. [...] Z przesłuchania można zrezygnować w **szczególności** w tych przypadkach, w których z pisemnych oświadczeń wyraźnie wynika, że wniosek nie prowadzi do zaistnienia nowych [...] elementów [...]. W przypadku kolejnych wniosków można zastosować wyjątki od przysługującego danej osobie prawa do pozostania na terytorium państwa członkowskiego [...].
- (44a) **Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, która wystąpi z kolejnym wnioskiem w ostatniej chwili wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia jej wydalenia, nie powinna być uprawniona do pozostania w oczekiwaniu na sfinalizowanie decyzji o uznaniu wniosku za niedopuszczalny, jeżeli dla organu rozstrzygającego jest od razu jasne, że nie przedstawiono żadnych nowych elementów i że nie istnieje ryzyko *refoulement*. Organ rozstrzygający powinien wydać na mocy prawa krajowego decyzję potwierdzającą, że powyższe kryteria zostały spełnione, i w związku z tym osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową odmawia się zezwolenia na pozostanie.**

- (45) Przy ocenie zasadności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej kluczowym aspektem jest bezpieczeństwo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w jej kraju pochodzenia. Uwzględniając fakt, że rozporządzenie (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu) ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu spójności w zakresie kwalifikowania obywateli państw trzecich i bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne kryteria wskazywania państw trzecich jako bezpiecznych krajów pochodzenia oraz, z uwagi na potrzebę wzmocnienia stosowania koncepcji bezpiecznego kraju pochodzenia jako jednego z podstawowych narzędzi wspomagających szybkie **rozpatrywanie** wniosków, które prawdopodobnie są bezzasadne, niniejsze rozporządzenie ustanawia unijny wspólny wykaz bezpiecznych krajów pochodzenia.
- (46) **[...] Powinna istnieć możliwość wskazania państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia, z wyjątkami dotyczącymi określonych części jego terytorium lub wyraźnie identyfikowalnych kategorii osób. Ponadto fakt, że państwo trzecie umieszczono w [...] wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia, nie może oznaczać stwierdzenia bezwarunkowej gwarancji bezpieczeństwa dla obywateli tego państwa, nawet w odniesieniu do osób nienależących do kategorii osób, w przypadku których stosuje się taki wyjątek, nie zwalnia zatem z konieczności odpowiedniego indywidualnego rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. W ocenie decydującej o takim wskazaniu, z uwagi na jej charakter, można jedynie brać pod uwagę uwarunkowania ogólne, cywilne, prawne i polityczne w tym państwie oraz to, czy osoby, które w tym państwie zostaną uznane winnymi prześladowań, tortur lub niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania, w praktyce podlegają karom w tym państwie. Z tego względu w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest w stanie wykazać elementy uzasadniające, dlaczego koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia nie ma do niej zastosowania, państwo wskazane jako bezpieczne nie może dłużej być za takie uznawane w odniesieniu do tej osoby.**

- (47) W niniejszym rozporządzeniu przewidziano wskazywanie bezpiecznych krajów trzecich na szczeblu Unii. Państwa trzecie powinny zostać wskazane jako bezpieczne kraje trzecie na szczeblu Unii w [...] **załączniku do** niniejszego rozporządzenia na podstawie warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz po przeprowadzeniu szczegółowej oceny opartej na dowodach obejmującej badanie merytoryczne oraz szeroko zakrojone konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednimi zainteresowanymi stronami.
- (48) Ustanowienie unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia oraz unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów trzecich powinno rozwiązać również kwestię niektórych istniejących różnic między krajowymi wykazami bezpiecznych krajów obowiązującymi w państwach członkowskich. Chociaż państwa członkowskie powinny zachować prawo do stosowania lub wprowadzania przepisów pozwalających na wskazanie na szczeblu krajowym państw trzecich innych niż te, które wskazano jako bezpieczne kraje trzecie na szczeblu Unii lub które znajdują się w unijnym wspólnym wykazie jako bezpieczne kraje pochodzenia, ustanowienie takiego wspólnego wskazania lub wykazu powinno zapewnić stosowanie tych koncepcji [...] przez wszystkie państwa członkowskie w jednolity sposób w odniesieniu do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, których kraje pochodzenia znajdują się we wspólnym wykazie lub w **przypadku których istnieje** bezpieczny kraj trzeci. Powinno to ułatwić uspołnienie stosowania procedur, a tym samym zniechęcić również do wtórnego przemieszczania się osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową. [...]

- (49) Komisja, wspomagana przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, powinna dokonywać [...] przeglądu sytuacji w państwach trzecich, które wskazano jako bezpieczne kraje trzecie na szczeblu Unii lub które znajdują się w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia. W przypadku [...] **znaczącego** pogorszenia sytuacji w takim państwie trzecim i w **następstwie uzasadnionej oceny** Komisja powinna mieć możliwość zawieszenia wskazania tego państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego na szczeblu Unii lub zawieszenia obecności tego państwa trzeciego w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia na określony czas w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. **Komisja powinna stale monitorować sytuację w tym państwie trzecim, uwzględniając między innymi informacje przekazywane przez państwa członkowskie i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu na temat późniejszych zmian sytuacji w tym państwie.** Ponadto w takim przypadku Komisja powinna zaproponować zmianę [...] mającą na celu usunięcie tego państwa trzeciego z unijnych wspólnych wykazów bezpiecznych krajów [...] w terminie trzech miesięcy od przyjęcia aktu delegowanego zawieszającego wskazanie lub obecność państwa trzeciego w wykazie.
- (50) Do celów tej uzasadnionej oceny Komisja powinna wziąć pod uwagę informacje z różnych źródeł, którymi dysponuje, w tym w szczególności swoje roczne sprawozdania z postępów w państwach trzecich uznanych za kraje kandydujące przez Radę Europejską, regularne sprawozdania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych oraz informacje pochodzące od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, Rady Europy i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych. [...] Szczególnie istotne jest przeprowadzenie przez Komisję odpowiednich konsultacji, w tym na poziomie ekspertów, w trakcie prac przygotowawczych. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

- (51) Po upływie ważności aktu delegowanego i jego przedłużeń, jeżeli nowy akt delegowany nie zostanie przyjęty, wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego na szczeblu Unii lub obecność państwa trzeciego w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia nie powinny być dłużej zawieszane. Pozostaje to bez uszczerbku dla jakiegokolwiek proponowanej zmiany mającej na celu usunięcie państwa trzeciego z wykazów.
- (52) Komisja, wspomagana przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, powinna dokonywać [...] przeglądu sytuacji w państwach trzecich, które usunięto z unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia lub bezpiecznych krajów trzecich, w tym w przypadku gdy państwo członkowskie powiadamia Komisję, że na podstawie uzasadnionej oceny uznaje, iż w następstwie zmiany sytuacji w danym państwie trzecim ponownie spełnia ono warunki wskazania jako bezpieczne określone w niniejszym rozporządzeniu. W takim przypadku państwa członkowskie mogłyby wskazać to państwo trzecie jako bezpieczny kraj pochodzenia lub bezpieczny kraj trzeciej na szczeblu krajowym tylko pod warunkiem, że Komisja nie wyrazi sprzeciwu wobec tego wskazania w **terminie dwóch lat, licząc od daty usunięcia tego państwa trzeciego z unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia lub unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów trzecich**. Jeżeli Komisja uzna, że warunki te są spełnione, może zaproponować zmianę wykazu państw trzecich wskazanych jako bezpieczne kraje trzecie na szczeblu unijnym lub unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia, aby włączyć do nich dane państwo trzecie.
- (53) [Jeżeli chodzi o bezpieczne kraje pochodzenia, w następstwie konkluzji Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 2015 r., w których państwa członkowskie uzgodniły, że priorytetowo należy potraktować ocenę bezpieczeństwa Bałkanów Zachodnich przez wszystkie państwa członkowskie, w dniu 2 września 2015 r. Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu zorganizowała spotkanie z ekspertami z państw członkowskich, podczas którego osiągnięto szerokie porozumienie co do tego, że Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo*, była jugosłowiańska republika Macedonii, Czarnogóra oraz Serbia powinny zostać uznane za bezpieczne kraje pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.]

* Użycie tej nazwy pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/99 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

- (54) [Na podstawie informacji z różnych źródeł, w tym w szczególności sprawozdań Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i informacji pochodzących od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców, Rady Europy i innych odpowiednich organizacji międzynarodowych, niektóre kraje trzecie uznaje się za bezpieczne kraje pochodzenia.]
- (55) [Jeśli chodzi o Albanię, podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. W 2014 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził naruszenia w czterech spośród 150 wniosków. Nic nie wskazuje, by dochodziło do jakichkolwiek incydentów wydalenia, odesłania lub ekstradycji własnych obywateli do państw trzecich, w których między innymi istnieje poważne ryzyko, że mogliby oni zostać poddani karze śmierci, torturom, prześladowaniu lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, lub w których ich życie lub wolność byłyby zagrożone z powodu rasy, religii, narodowości, orientacji seksualnej, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych, lub w których istnieje poważne ryzyko wydalenia, odesłania lub ekstradycji do innego państwa trzeciego. W 2014 r. państwa członkowskie uznały, że 7,8 % (1 040) wniosków o udzielenie azylu złożonych przez obywateli Albanii było uzasadnionych. Co najmniej osiem państw członkowskich wskazało Albanię jako bezpieczny kraj pochodzenia. Albania została uznana za kraj kandydujący przez Radę Europejską. W trakcie procedury uznawania oceniono, że Albania spełnia kryteria ustanowione przez Radę Europejską podczas posiedzenia w Kopenhadze w dniach 21–22 czerwca 1993 r., odnoszące się do stabilności instytucji gwarantujących demokrację, państwa prawa, praw człowieka oraz poszanowania i ochrony mniejszości, oraz że Albania będzie musiała nadal spełniać te kryteria, aby przystąpić do UE, zgodnie z zaleceniami przedstawionymi w rocznym sprawozdaniu z postępów.]

- (56) [Jeśli chodzi o Bośnię i Hercegowinę, jej konstytucja stanowi podstawę podziału kompetencji między narodami konstytutywnymi tego kraju. Podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. W 2014 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził naruszenia w pięciu spośród 1 196 wniosków. Nic nie wskazuje, by dochodziło do jakichkolwiek incydentów wydalenia, odesłania lub ekstradycji własnych obywateli do państw trzecich, w których między innymi istnieje poważne ryzyko, że mogliby oni zostać poddani karze śmierci, torturom, prześladowaniu lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, lub w których ich życie lub wolność byłyby zagrożone z powodu rasy, religii, narodowości, orientacji seksualnej, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych, lub w których istnieje poważne ryzyko wydalenia, odesłania lub ekstradycji do innego państwa trzeciego. W 2014 r. państwa członkowskie uznały, że 4,6 % (330) wniosków o udzielenie azylu złożonych przez obywateli Bośni i Hercegowiny było uzasadnionych. Co najmniej dziewięć państw członkowskich wskazało Bośnię i Hercegowinę jako bezpieczny kraj pochodzenia.]

(57) [Jeśli chodzi o byłą jugosłowiańską republikę Macedonii, podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. W 2014 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził naruszenia w sześciu spośród 502 wniosków. Nic nie wskazuje, by dochodziło do jakichkolwiek incydentów wydalenia, odesłania lub ekstradycji własnych obywateli do państw trzecich, w których między innymi istnieje poważne ryzyko, że mogliby oni zostać poddani karze śmierci, torturom, prześladowaniu lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, lub w których ich życie lub wolność byłyby zagrożone z powodu rasy, religii, narodowości, orientacji seksualnej, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych, lub w których istnieje poważne ryzyko wydalenia, odesłania lub ekstradycji do innego państwa trzeciego. W 2014 r. państwa członkowskie uznały, że 0,9 % (70) wniosków o udzielenie azylu złożonych przez obywateli byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii było uzasadnionych. Co najmniej siedem państw członkowskich wskazało byłą jugosłowiańską republikę Macedonii jako bezpieczny kraj pochodzenia. Była jugosłowiańska republika Macedonii została uznana za kraj kandydujący przez Radę Europejską. W trakcie procedury uznawania oceniono, że była jugosłowiańska republika Macedonii spełnia kryteria ustanowione przez Radę Europejską podczas posiedzenia w Kopenhadze w dniach 21–22 czerwca 1993 r., odnoszące się do stabilności instytucji gwarantujących demokrację, państwa prawa, praw człowieka oraz poszanowania i ochrony mniejszości. Była jugosłowiańska republika Macedonii będzie musiała nadal spełniać te kryteria, aby przystąpić do UE, zgodnie z zaleceniami przedstawionymi w rocznym sprawozdaniu z postępów.]

- (58) [Jeśli chodzi o Kosowo*, podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego. Nieprzystąpienie przez Kosowo* do odpowiednich międzynarodowych instrumentów w dziedzinie praw człowieka, takich jak EKPC, wynika z braku międzynarodowego konsensusu odnośnie do jego statusu suwerennego państwa. Nic nie wskazuje, by dochodziło do jakichkolwiek incydentów wydalenia, odesłania lub ekstradycji własnych obywateli do państw trzecich, w których między innymi istnieje poważne ryzyko, że mogliby oni zostać poddani karze śmierci, torturom, prześladowaniu lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, lub w których ich życie lub wolność byłyby zagrożone z powodu rasy, religii, narodowości, orientacji seksualnej, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych, lub w których istnieje poważne ryzyko wydalenia, odesłania lub ekstradycji do innego państwa trzeciego. W 2014 r. państwa członkowskie uznały, że 6,3 % (830) wniosków o udzielenie azylu złożonych przez obywateli Kosowa* było uzasadnionych. Co najmniej sześć państw członkowskich wskazało Kosowo* jako bezpieczny kraj pochodzenia.]
- (59) [Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska państw członkowskich w sprawie statusu Kosowa*, odnośnie do czego podejmą one decyzje zgodnie ze swoją praktyką krajową i prawem międzynarodowym. Ponadto żaden termin, żadne sformułowanie ani żadna definicja użyte w niniejszym rozporządzeniu nie stanowią uznania przez Unię Kosowa* za niepodległe państwo ani nie stanowią uznania Kosowa* za taki podmiot przez poszczególne państwa członkowskie, chyba że państwa te podjęły tego kroku wcześniej. W szczególności użycie terminu „państwa” nie oznacza uznania statusu państwa.]

* Użycie tej nazwy pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/99 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

(60) [Jeśli chodzi o Czarnogórę, podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. W 2014 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził naruszenia w jednym spośród 447 wniosków. Nic nie wskazuje, by dochodziło do jakichkolwiek incydentów wydalenia, odesłania lub ekstradycji własnych obywateli do państw trzecich, w których między innymi istnieje poważne ryzyko, że mogliby oni zostać poddani karze śmierci, torturom, prześladowaniu lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, lub w których ich życie lub wolność byłyby zagrożone z powodu rasy, religii, narodowości, orientacji seksualnej, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych, lub w których istnieje poważne ryzyko wydalenia, odesłania lub ekstradycji do innego państwa trzeciego. W 2014 r. państwa członkowskie uznały, że 3,0 % (40) wniosków o udzielenie azylu złożonych przez obywateli Czarnogóry było uzasadnionych. Co najmniej dziewięć państw członkowskich wskazało Czarnogórę jako bezpieczny kraj pochodzenia. Czarnogóra została uznana za kraj kandydujący przez Radę Europejską i zostały otwarte negocjacje. W trakcie procedury uznawania oceniono, że Czarnogóra spełnia kryteria ustanowione przez Radę Europejską podczas posiedzenia w Kopenhadze w dniach 21–22 czerwca 1993 r., odnoszące się do stabilności instytucji gwarantujących demokrację, państwa prawa, praw człowieka oraz poszanowania i ochrony mniejszości. Czarnogóra będzie musiała nadal spełniać te kryteria, aby przystąpić do UE, zgodnie z zaleceniami przedstawionymi w rocznym sprawozdaniu z postępów.]

(61) [Jeśli chodzi o Serbię, konstytucja stanowi podstawę dla samorządności mniejszości w takich dziedzinach, jak: edukacja, posługiwanie się językami, informacje i kultura. Podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. W 2014 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził naruszenia w 16 spośród 11 490 wniosków. Nic nie wskazuje, by dochodziło do jakichkolwiek incydentów wydalenia, odesłania lub ekstradycji własnych obywateli do państw trzecich, w których między innymi istnieje poważne ryzyko, że mogliby oni zostać poddani karze śmierci, torturom, prześladowaniu lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, lub w których ich życie lub wolność byłyby zagrożone z powodu rasy, religii, narodowości, orientacji seksualnej, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych, lub w których istnieje poważne ryzyko wydalenia, odesłania lub ekstradycji do innego państwa trzeciego. W 2014 r. państwa członkowskie uznały, że 1,8 % (400) wniosków o udzielenie azylu złożonych przez obywateli Serbii było uzasadnionych. Co najmniej dziewięć państw członkowskich wskazało Serbię jako bezpieczny kraj pochodzenia. Serbia została uznana za kraj kandydujący przez Radę Europejską i zostały otwarte negocjacje. W trakcie procedury uznawania oceniono, że Serbia spełnia kryteria ustanowione przez Radę Europejską podczas posiedzenia w Kopenhadze w dniach 21–22 czerwca 1993 r., odnoszące się do stabilności instytucji gwarantujących demokrację, państwa prawa, praw człowieka oraz poszanowania i ochrony mniejszości. Serbia będzie musiała nadal spełniać te kryteria, aby przystąpić do UE, zgodnie z zaleceniami przedstawionymi w rocznym sprawozdaniu z postępów.]

(62) [Jeśli chodzi o Turcję, podstawa prawna ochrony przed prześladowaniem i złym traktowaniem jest należycie zagwarantowana dzięki przepisom prawa materialnego i procesowego w zakresie praw człowieka oraz prawa antydyskryminacyjnego, w tym dzięki uczestnictwu we wszystkich najważniejszych międzynarodowych traktatach dotyczących praw człowieka. W 2014 r. Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził naruszenia w 94 spośród 2 899 wniosków. Nic nie wskazuje, by dochodziło do jakichkolwiek incydentów wydalenia, odesłania lub ekstradycji własnych obywateli do państw trzecich, w których między innymi istnieje poważne ryzyko, że mogliby oni zostać poddani karze śmierci, torturom, prześladowaniu lub innemu nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu lub karaniu, lub w których ich życie lub wolność byłyby zagrożone z powodu rasy, religii, narodowości, orientacji seksualnej, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych, lub w których istnieje poważne ryzyko wydalenia, odesłania lub ekstradycji do innego państwa trzeciego. W 2014 r. państwa członkowskie uznały, że 23,1 % (310) wniosków o udzielenie azylu złożonych przez obywateli Turcji było uzasadnionych. Jedno państwo członkowskie wskazało Turcję jako bezpieczny kraj pochodzenia. Turcja została uznana za kraj kandydujący przez Radę Europejską i zostały otwarte negocjacje. W ówczesnej ocenie stwierdzono, że Turcja w wystarczającym stopniu spełnia kryteria polityczne ustanowione przez Radę Europejską podczas posiedzenia w Kopenhadze w dniach 21–22 czerwca 1993 r., odnoszące się do stabilności instytucji gwarantujących demokrację, państwa prawa, praw człowieka oraz poszanowania i ochrony mniejszości, oraz że Turcja będzie musiała nadal spełniać te kryteria, aby przystąpić do UE, zgodnie z zaleceniami przedstawionymi w rocznym sprawozdaniu z postępów.]

(63) [...]

- (64) Od decyzji podjętych w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, **na mocy których odrzuca się wniosek jako niedopuszczalny, bezzasadny lub oczywiście bezzasadny w odniesieniu do statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej lub jako wycofany w sposób dorozumiany [...], a także od [...] decyzji [...] w sprawie cofnięcia statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej powinien przysługiwać skuteczny środek zaskarżenia przed sądem lub trybunałem zgodnie z wszystkimi wymogami i warunkami określonymi w art. 47 Karty. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla możliwości korzystania przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową lub osoby korzystające z ochrony międzynarodowej z innych środków zaskarżenia o zasięgu ogólnym przewidzianych na szczeblu krajowym, które nie są szczególne dla procedury udzielania lub cofania ochrony międzynarodowej [...]. [...]**
- (64a) **W niektórych państwach członkowskich przepisy proceduralne wymagają wniesienia odwołania w drugiej instancji, wykraczającego poza to, co jest wymagane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W świetle zasad proporcjonalności i pomocniczości oraz z należyтым uwzględnieniem autonomii proceduralnej państw członkowskich, a także celów niniejszego rozporządzenia, należy przewidzieć elastyczną definicję tego, co stanowi ostateczną decyzję poprzez odesłanie do prawa krajowego, przy czym państwa członkowskie mogą ograniczyć się do środków zaskarżenia określonych w rozdziale V niniejszego rozporządzenia.**

(64b) Pojęcie sądu lub trybunału jest pojęciem określonym w prawie Unii, które ze względu na swoją istotę może oznaczać jedynie organ działający w charakterze podmiotu trzeciego w stosunku do organu, który wydał decyzję będącą przedmiotem sporu. Organ ten powinien pełnić funkcje sędziowskie, przy czym to, czy organ ten został uznany za sąd lub trybunał na mocy prawa krajowego, nie ma decydującego znaczenia. Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na kompetencję państw członkowskich w zakresie organizacji krajowego systemu sądownictwa i określania liczby instancji odwoławczych. W przypadku gdy prawo krajowe przewiduje możliwość wniesienia dalszych odwołań od decyzji dotyczących pierwszego odwołania lub kolejnych odwołań, procedura i skutek zawieszający takich odwołań powinny być uregulowane w prawie krajowym, zgodnie z prawem Unii i zobowiązaniami międzynarodowymi.

(64c) [...]

(64d) Do celów procedury odwoławczej państwa członkowskie mogłyby przewidzieć, że rozprawy przed sądem lub trybunałem pierwszej instancji mogą odbywać się za pośrednictwem wideokonferencji, pod warunkiem że zostaną wprowadzone niezbędne rozwiązania.

[...]

(65) [...] Aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była w stanie skorzystać ze swojego prawa do skutecznego środka zaskarżenia wobec decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, należy automatycznie zawiesić wszelkie skutki decyzji nakazującej powrót na tak długo, jak długo osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania lub na jak długo zezwolono jej na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego.

- (66) [...] Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową powinny, co do zasady, mieć prawo do pozostania na terytorium państwa członkowskiego do czasu upływu terminu na wniesienie odwołania do sądu lub trybunału pierwszej instancji, a w przypadku gdy takie prawo wykonano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia odwołania. Wylącznie w ograniczonych przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w których istnieje prawdopodobieństwo, że wnioski okażą się bezzasadne, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie powinna mieć automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania.
- (66a) W przypadkach, w których osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma automatycznego prawa do pozostania do celów odwołania, sąd lub trybunał powinny nadal mieć możliwość zezwolenia tej osobie, na jej wniosek lub z urzędu, na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego do czasu rozpatrzenia odwołania. W takich przypadkach osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową powinna mieć prawo do pozostania do momentu upływu terminu na złożenie wniosku do sądu lub trybunału o zezwolenie na pozostanie oraz, w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową złożyła taki wniosek w wyznaczonym terminie, do czasu wydania decyzji przez właściwy sąd lub trybunał. Aby zniechęcić do występowania z kolejnymi wnioskami, które stanowiłyby nadużycie lub z którymi występowano by w ostatniej chwili, państwa członkowskie powinny móc przewidzieć w prawie krajowym, że osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny mieć prawa do pozostania w tym okresie w przypadku odrzucenia kolejnych wniosków, celem zapobieżenia dalszemu wnoszeniu kolejnych bezzasadnych wniosków. W kontekście procedury ustalania, czy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową należy zezwolić na pozostanie do czasu rozstrzygnięcia odwołania, należy odpowiednio zagwarantować osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową prawo do obrony poprzez zapewnienie jej niezbędnych usług tłumaczenia ustnego i niezbędnej pomocy prawnej. Ponadto właściwy sąd lub trybunał powinny mieć możliwość zbadania decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej pod względem merytorycznym i formalnoprawnym.

- (66b) W celu zapewnienia skutecznych powrotów osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową nie powinny mieć prawa do pozostania na terytorium państwa członkowskiego na etapie odwołania do sądu lub trybunału w drugiej lub kolejnej instancji od decyzji odmownej w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, bez uszczerbku dla możliwości zezwolenia na pozostanie przez sąd lub trybunał.**
- (66c) Aby zapewnić spójność kontroli sądowej przeprowadzanej przez sąd lub trybunał w odniesieniu do decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i towarzyszącej jej decyzji nakazującej powrót oraz aby przyspieszyć rozpatrywanie sprawy i zmniejszyć obciążenie właściwych organów sądowych, należy zadbać o to, aby takie decyzje były przedmiotem wspólnego postępowania przed tym samym sądem lub trybunałem, jeśli decyzje te podjęto jako część powiązanej decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub decyzji o cofnięciu ochrony międzynarodowej.**
- (66d) W celu zapewnienia uczciwości i obiektywności w zarządzaniu wnioskami oraz skuteczności wspólnej procedury udzielania ochrony międzynarodowej należy ustalić terminy dla procedury administracyjnej.**
- (67) Zgodnie z art. 72 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej niniejsze rozporządzenie nie narusza wykonywania ciężących na państwach członkowskich obowiązków dotyczących utrzymania porządku publicznego oraz ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego.

- (68) Do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie przeprowadzanego w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)⁷.
- (69) Wszelkie przetwarzanie **danych** osobowych przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu w ramach niniejszego rozporządzenia powinno być przeprowadzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁸ oraz z rozporządzeniem (UE) **2021/2303** (rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu)⁹ i powinno w szczególności odbywać się z poszanowaniem zasady konieczności i proporcjonalności.
- (70) Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas rejestracji lub składania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i w trakcie przesłuchania powinny być uważane za część akt osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i powinny być przechowywane przez **wystarczającą liczbę** lat, ponieważ obywatele państw trzecich lub bezpaństwowcy, którzy ubiegają się o ochronę międzynarodową w jednym państwie członkowskim, mogą starać się ubiegać o ochronę międzynarodową w innym państwie członkowskim lub mogą składać kolejne wnioski w tym samym lub innym państwie członkowskim w późniejszych latach. [...]

⁷ Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1.

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁹ Dz.U. L [...] z [...], s. [...].

- (71) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze [...] w **odniesieniu do treści wspólnej ulotki, która ma być udostępniana osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową** [...]. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁰ z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję.
- (72) W celu uwzględnienia [...] **znacznego** pogorszenia sytuacji w państwie trzecim wskazanym jako bezpieczny kraj trzeci na szczęblu Unii lub znajdującym się w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do zawieszenia wskazania tego państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego na szczęblu Unii lub obecności tego państwa trzeciego w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia na okres sześciu miesięcy, jeżeli Komisja uzna na podstawie uzasadnionej oceny, że warunki określone w niniejszym rozporządzeniu nie są już spełniane. Szczególnie ważne jest, by Komisja podczas prac przygotowawczych przeprowadzała stosowne konsultacje, w tym na szczęblu ekspertów, i by konsultacje te były przeprowadzane zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (73) Niniejsze rozporządzenie nie dotyczy postępowań między państwami członkowskimi regulowanych przepisami rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX **[(rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją), także jeśli chodzi o odwołania w kontekście tych procedur.]**
- (74) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, do których zastosowanie ma rozporządzenie (UE) nr XXX/XXX **[(rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją), w uzupełnieniu do tego rozporządzenia i bez uszczerbku dla jego przepisów.]**
- (74a) **Aby zapewnić spójne wdrażanie niniejszego rozporządzenia przed jego wejściem w życie, należy na szczeblu unijnym i krajowym opracować i realizować plany wdrażania określające luki i kroki operacyjne dla każdego państwa członkowskiego.**
- (75) Stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno być poddawane ocenie w regularnych odstępach czasu.
- (76) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie wspólnej procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszego rozporządzenia możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.
- (77) **Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.**

- (78) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (79) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie służy w szczególności zapewnieniu pełnego poszanowania godności ludzkiej oraz wspieraniu stosowania art. 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 i 47 Karty.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną procedurę udzielania i cofania ochrony międzynarodowej, o której mowa w rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)].

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, z którymi wystąpiono na terytorium państw członkowskich, w tym na granicy zewnętrznej, na morzu terytorialnym lub w strefach tranzytowych państw członkowskich, oraz do cofania ochrony międzynarodowej.
2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej ani do wniosków o udzielenie azylu dyplomatycznego lub terytorialnego przedłożonych w przedstawicielstwach państw członkowskich.

Artykuł 3

Rozszerzenie zakresu stosowania

[...]

Artykuł 4

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje [...]:

- (a) [...];
- (b) [...];
- (c) [...];
- (d) „ochrona międzynarodowa” oznacza status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej określone w lit. e) i f);
- (e) „status uchodźcy” oznacza uznanie przez państwo członkowskie obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca za uchodźcę, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)];
- (f) „status ochrony uzupełniającej” oznacza uznanie przez państwo członkowskie obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca za osobę kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)];
- (g) [...];
- (h) [...];
- [...]i) [...]„wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej” lub „wniosek” oznacza wniosek o ochronę [...], z którym wystąpił [...] do państwa członkowskiego obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec [...], których można uznać za osoby ubiegające się o [...] status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej;

- [...j) „osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową” oznacza obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, którzy wystąpili z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, ale w odniesieniu do ich wniosków nie została jeszcze **podjęta [...] ostateczna decyzja**;
- [...k) „osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową potrzebująca szczególnych gwarancji proceduralnych” oznacza osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, której możliwość korzystania z praw i wywiązywania się z obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu jest ograniczona ze względu na sytuację tej osoby;
- [...l) „ostateczna decyzja” oznacza decyzję, w której stwierdza się, czy obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi nadaje się status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej na mocy rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)], w tym decyzję o odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalnego lub decyzję o odrzuceniu wniosku **jako [...] wycofanego w sposób dorozumiany lub akt uznający wniosek [...] za wycofany w sposób dorozumiany, [...] i która nie może już podlegać środkowi zaskarżenia w ramach rozdziału V niniejszego rozporządzenia lub która stała się definitywna na podstawie prawa krajowego, niezależnie od tego, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem**;
- m) „rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej” oznacza **rozpatrzenie dopuszczalności lub zasadności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)]**;
- [...n) „organ rozstrzygający” oznacza każdy organ quasi-sądowy lub administracyjny w państwie członkowskim odpowiedzialny za rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej i za **podejmowanie decyzji w ich sprawie [...] na etapie administracyjnym procedury**;

[...]o) [...];

[...]p) „cofnięcie ochrony międzynarodowej” oznacza podjętą przez organ rozstrzygający **lub właściwy sąd lub trybunał** decyzję o cofnięciu **lub** zakończeniu **ochrony międzynarodowej**, w tym w drodze odmowy [...] jej przedłużenia, **zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)] [...]**;

[...]r) [...];

[...]s) [...];

[...]t) „odpowiedzialne państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku zgodnie z **kryteriami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)] [...]**;

u) „małoletni” oznacza obywatela państwa trzeciego **lub** bezpaństwowca, którzy **nie ukończyli 18 lat**;

v) „małoletni bez opieki” oznacza małoletniego, który przybywa na terytorium państw członkowskich **bez opieki osoby dorosłej odpowiedzialnej za niego z mocy prawa lub zgodnie z praktyką danego państwa członkowskiego, dopóki nie zostanie faktycznie objęty opieką takiej osoby dorosłej; obejmuje to małoletnich, którzy zostali pozostawieni bez opieki po wjeździe na terytorium państw członkowskich**;

w) „dane biometryczne” oznaczają dane daktyloskopijne i dane dotyczące wizerunku twarzy w rozumieniu art. 3 lit. p) rozporządzenia (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie Eurodac)];

x) „odpowiednia zdolność” oznacza **niezbędną w każdym momencie zdolność do przeprowadzenia granicznej procedury azylowej i granicznej procedury powrotu.**

Artykuł 5

[...] Właściwe organy

1. [...] Państwa członkowskie wyznaczają organ rozstrzygający, **aby wykonywał zadania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)], w szczególności [...]:**
 - a) [...] rozpatrywanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej;
 - b) podejmowanie decyzji w sprawie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej;
 - c) podejmowanie decyzji w sprawie [...] **cofnięcia ochrony [...]międzynarodowej [...].**
 2. [...]
 3. [...] Państwa członkowskie mogą powierzyć organowi rozstrzygającemu lub innym właściwym organom krajowym, takim jak policja, organy imigracyjne, straż graniczna, organy odpowiedzialne za ośrodki detencyjne lub ośrodki przyjmowania, zadanie rejestrowania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z art. 27.
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) [...]
- [...]

- 3aa. Państwa członkowskie mogą na podstawie prawa krajowego [...] ograniczyć liczbę właściwych organów krajowych, którym powierza się zadanie przyjmowania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, z którymi wystąpiono zgodnie z art. 25. Wśród tych organów są jako minimum [...] policja, straż graniczna i organy odpowiedzialne za ośrodki detencyjne [...].
- 3a. Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że organ inny niż organ rozstrzygający jest odpowiedzialny za [procedurę ustalania odpowiedzialnego państwa członkowskiego zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją) i odpowiedzialnego za] przyznawanie lub odmowę pozwolenia na wjazd w ramach procedury przewidzianej w art. 41, z zastrzeżeniem warunków określonych w tym artykule.
- 3b. Państwa członkowskie mogą powierzyć innym odpowiednim organom zadania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem zadań powierzonych wyłącznie organowi rozstrzygającemu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. [...]
- a) [...]
- b) [...]
- 4a. Państwa członkowskie zapewniają organom stosującym niniejsze rozporządzenie odpowiednie środki, w tym niezbędny kompetentny personel, aby umożliwić im wykonywanie swoich zadań.
5. Państwa członkowskie zapewniają, aby personel **organów stosujących niniejsze rozporządzenie** [...] miał odpowiednią wiedzę, a w **razie potrzeby** zapewniono mu [...] szkolenie i [...] **wytyczne** na potrzeby wykonywania jego obowiązków [...].

Artykuł 5a

Współpraca

- 1. Organy państwa członkowskiego, w którym wystąpiono z wnioskiem, mogą na prośbę tego państwa uzyskać pomoc w rejestrowaniu wniosków od organów innego państwa członkowskiego, w którym organom tym powierzono to samo zadanie [...].**
- 2. Organ rozstrzygający państwa członkowskiego, w którym wystąpiono z wnioskiem, lub odpowiedzialnego państwa członkowskiego może na prośbę tego państwa uzyskać od personelu organu rozstrzygającego innego państwa członkowskiego pomoc w wykonywaniu zadań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)], w tym w odniesieniu do przesłuchania. [...].**

Ponadto w przypadku gdy z wnioskami występuje w tym samym okresie nieproporcjonalnie duża liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, co w praktyce utrudnia organowi rozstrzygającemu terminowe przeprowadzanie przesłuchania każdej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, organ rozstrzygający państwa członkowskiego, w którym wystąpiono z wnioskiem i w którym złożono wniosek, lub odpowiedzialnego państwa członkowskiego może uzyskać pomoc od personelu innych organów tego państwa członkowskiego.

Artykuł 5b [dawny art. 18]

Rola Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców

Państwa członkowskie zezwalają Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców na:

- a) dostęp do osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w tym osób ubiegających się o ochronę międzynarodową znajdujących się w ośrodkach recepcyjnych, ośrodkach detencyjnych, na granicy oraz w strefach tranzytowych;**

- b) **dostęp do informacji na temat indywidualnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, przebiegu procedury oraz na temat podjętych decyzji, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wyrazi na to zgodę;**
- c) **przedstawianie wszelkim właściwym organom swoich opinii, w ramach wykonywania swoich zadań nadzorczych na mocy art. 35 konwencji genewskiej, w odniesieniu do indywidualnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej na każdym etapie procedury.**

Artykuł 6

Zasada poufności

1. **Organy stosujące niniejsze rozporządzenie [...] są związane zasadą poufności określoną w prawie krajowym w odniesieniu do wszelkich informacji osobowych, które organy te uzyskują w trakcie wykonywania swoich obowiązków. Pozostaje to bez uszczerbku dla wymiany informacji między innymi organami państw członkowskich.**
2. **Podczas całej procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową oraz po podjęciu ostatecznej decyzji w sprawie wniosku organy:**
 - a) **nie ujawniają domniemanym podmiotom dopuszczającym się prześladowania lub wyrządzającym poważną krzywdę informacji odnoszących się do indywidualnych wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej ani do faktu wystąpienia z takim wnioskiem;**
 - b) **nie uzyskują od domniemyanych podmiotów dopuszczających się prześladowania lub wyrządzających poważną krzywdę żadnych informacji w sposób, który doprowadziłby do uzyskania przez takie podmioty bezpośrednich informacji o fakcie wystąpienia z wnioskiem przez daną osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową oraz zagroziłby integralności fizycznej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osób pozostających na jej utrzymaniu bądź wolności i bezpieczeństwu jej rodziny [...] nadal mieszkającej w kraju pochodzenia.**

ROZDZIAŁ II

PODSTAWOWE ZASADY I GWARANCJE

SEKCJA I

PRAWA I OBOWIĄZKI OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O OCHRONĘ MIĘDZYNARODOWĄ

Artykuł 7

Obowiązki osób ubiegających się o ochronę międzynarodową

1. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową występuje ze swoim wnioskiem i **składa** swój wniosek w państwie członkowskim [...] przewidzianym w [art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie w **sprawie zarządzania azylem i migracją**)].
2. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową w **pełni** współpracuje z [...] **właściwymi** organami [...] w **sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności poprzez:**
 - a) **podanie swojego imienia i nazwiska, daty urodzenia, płci, obywatelstwa i informacji o członkach rodziny oraz innych danych identyfikacyjnych istotnych dla procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową [...];**
 - aa) **przedstawienie swojego dokumentu tożsamości lub dokumentu podróży, a jeżeli nie są dostępne, przedstawienie racjonalnego uzasadnienia tego, że nie jest się w posiadaniu takich dokumentów;**
 - ab) **podanie swojego miejsca pobytu lub adresu, a jeżeli są dostępne: numeru telefonu i adresu e-mail, za pośrednictwem których można się skontaktować z tą osobą, a także poinformowanie o wszelkich odnośnych zmianach;**
 - b) **dostarczenie [...] danych biometrycznych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie Eurodac)];**

- c) złożenie swojego wniosku zgodnie z art. 28 [...];
- d) [...] przedstawienie, najszybciej jak to możliwe, wszelkich dostępnych jej elementów uzasadniających wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, o których mowa w [art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)], i wszelkich innych informacji lub dokumentów istotnych [...] dla procedur prowadzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

da) obecność na przesłuchaniu;

db) pozostawanie na terytorium państwa członkowskiego, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest zobowiązana pozostawać [zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)].

3. [...]

4. [...] Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przyjmuje wszelką korespondencję w ostatnim miejscu pobytu lub pod ostatnim [...] adresem, które sama wskazała właściwym organom. Państwa członkowskie ustalają w prawie krajowym i w praktyce krajowej metodę korespondencji oraz moment, w którym uznaje się korespondencję za dostarczoną osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...].

5. [...]

6. [...].

7. **Bez uszczerbku dla wszelkich przeszukań dokonywanych ze względów bezpieczeństwa, [...] w przypadku gdy jest to konieczne do [...] rozpatrzenia** wniosku, [...] właściwe organy mogą wymagać od osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową poddania się przeszukaniu lub umożliwienia przeszukania jej mienia **zgodnie z prawem krajowym**. [...] **Wszelkie** osobiste przeszukania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...] są przeprowadzane przez osobę tej samej płci, z pełnym poszanowaniem zasad godności ludzkiej oraz integralności fizycznej i psychicznej.

Artykuł 8

Ogólne gwarancje dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową

1. [...]
2. Organ rozstrzygający **lub w stosownych przypadkach inne właściwe organy lub organizacje, które państwa członkowskie wyznaczyły do tego celu**, informują osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową [...] [...] o następujących kwestiach:
 - a) **prawie** do złożenia [...] wniosku;
 - b) **terminach i etapach** procedury [...];
 - c) **prawach i obowiązkach [...] osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w trakcie procedury [...] oraz skutkach niewywiązania się z tych obowiązków, w szczególności w odniesieniu do wyraźnego lub dorozumianego wycofania wniosku [...];**
 - d) [...] **procedurze przedstawiania elementów w celu uzasadnienia swojego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej;**
 - e) [...]
 - f) [...]
 - g) [...]
 - h) [...].

Informacji, o których mowa w [...] niniejszym ustępie, udziela się [...] **najpóźniej w chwili rejestracji wniosku w języku, który osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową rozumie lub co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nią zrozumiany. Informacji tych udziela się za pomocą ulotki, o której mowa w ust. 6a, przekazywanej w formie fizycznej lub elektronicznej, lub [...] w razie konieczności [...] udziela się ich ustnie.**

Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową potwierdza, że otrzymała te informacje. Potwierdzenie to zostaje udokumentowane w aktach osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową odmawia potwierdzenia, że otrzymała informacje, odnotowuje się ten fakt w jej aktach.

3. [...] **W trakcie procedury administracyjnej** osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową **umożliwia się** skorzystanie z usług tłumacza ustnego w **celu uzyskania pomocy w składaniu wniosku, w stosownych przypadkach, oraz na potrzeby przesłuchania [...]**, jeżeli nie można **inaczej** zapewnić odpowiedniej komunikacji [...]. Te [...] usługi tłumaczenia ustnego opłacane są ze środków publicznych.
4. [...] **Właściwe organy** zapewniają osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową możliwość kontaktu z Wysokim Komisarzem Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców lub jakąkolwiek inną organizacją świadczącą pomoc prawną lub inne doradztwo dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową zgodnie z prawem krajowym.
5. **Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 2 [...]** organ rozstrzygający zapewnia, aby osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową oraz w stosownych przypadkach ich **przedstawiciele [...]** lub doradcy prawni, **lub inni doradcy dopuszczeni lub uprawnieni do takiej działalności na mocy prawa krajowego („doradcy prawni”)** mieli dostęp do informacji, o których mowa w art. 33 ust. 2 lit. [...] **b) i ca)**, potrzebnych do rozpatrywania wniosków, oraz do informacji przekazywanych przez ekspertów, o których mowa w art. 33 ust. 3, w przypadku gdy organ rozstrzygający [...] **uwzględnia** te informacje przy podejmowaniu decyzji w sprawie ich wniosku.
6. [...]

- 6a. Komisja w drodze aktów wykonawczych określa treść informacji, których należy udzielić osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, przygotowanych w formie wspólnej ulotki. Wspólna ulotka przygotowana jest w taki sposób, by państwa członkowskie mogły ją uzupełnić dodatkowymi informacjami specyficznymi dla danego państwa członkowskiego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.

Artykuł 9

Prawo do pozostania [...] w trakcie procedury administracyjnej

[...]

1. [...] Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania [...] na terytorium państwa członkowskiego, w którym ma ona obowiązek pozostawać [zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)] [...], do czasu gdy zostanie podjęta [...] decyzja w sprawie wniosku w [...] procedurze administracyjnej [...].
2. To prawo do pozostania nie stanowi uprawnienia do otrzymania zezwolenia na pobyt [...].
3. [...] Państwa członkowskie mogą przewidzieć w prawie krajowym wyjątek od [...] prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do pozostania na ich terytorium w trakcie procedury administracyjnej, w przypadku gdy:
 - a) [...] spełnione są warunki ustanowione w art. 43;
 - b) [...]

- ba) **dana osoba jest lub zostanie poddana ekstradycji, wydana lub przekazana do innego państwa członkowskiego, do państwa trzeciego lub do międzynarodowego sądu karnego lub innego międzynarodowego sądu lub trybunału do celów postępowania sądowego lub w wyniku postępowania sądowego lub do celów wykonania wyroku;**
 - bb) **dana osoba stanowi zagrożenie dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego bez uszczerbku dla [art. 12 i 18 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu)].**
- 3a. Państwa członkowskie mogą przewidzieć w prawie krajowym wyjątek od prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do pozostania na ich terytorium w trakcie procedury administracyjnej, w przypadku gdy dana osoba podlega przekazaniu [...] do innego państwa członkowskiego na podstawie obowiązków wynikających z europejskiego nakazu aresztowania.**
4. Państwo członkowskie może dokonać ekstradycji, **wydania lub przekazania** osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do państwa trzeciego na podstawie ust. [...] 3 lit. [...] **ba)** wyłącznie w przypadku, gdy [...] **właściwy organ uważa**, że decyzja ta nie doprowadzi do bezpośredniego lub pośredniego *refoulement* z naruszeniem międzynarodowych i unijnych zobowiązań tego państwa członkowskiego.

[...]

ROZDZIAŁ II

PODSTAWOWE ZASADY I GWARANCJE

SEKCJA II

PRZESŁUCHANIA

Artykuł 10

Przesłuchanie dotyczące dopuszczalności

1. **Bez uszczerbku dla art. 42 ust. 3 [...] zanim organ rozstrzygający podejmie decyzję o niedopuszczalności wniosku [...] zgodnie z art. 36, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zapewnia się możliwość przesłuchania dotyczącego **dopuszczalności [...]**.**
2. Podczas przesłuchania dotyczącego dopuszczalności osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zapewnia się możliwość [...] **przedstawienia wszystkich elementów uzasadniających, [...]** dlaczego podstawy niedopuszczalności przewidziane w art. 36 nie miałyby **do niej** zastosowania.
 - 2a. **Przesłuchanie dotyczące dopuszczalności może zostać przeprowadzone w tym samym czasie co przesłuchanie przeprowadzane w celu ułatwienia ustalenia państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, o którym to przesłuchaniu mowa w [art. 12 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją).]**
 - 2b. **W przypadku gdy przesłuchanie dotyczące dopuszczalności jest przeprowadzane w odpowiedzialnym państwie członkowskim, przesłuchanie to może zostać przeprowadzone w tym samym czasie co przesłuchanie dotyczące przyczyn złożenia wniosku.**

Artykuł 11

Przesłuchanie dotyczące przyczyn złożenia wniosku

1. Zanim organ rozstrzygający podejmie decyzję [...], **czy dana osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową kwalifikuje się jako uchodźca lub czy jest osobą kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą**, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zapewnia się możliwość przesłuchania dotyczącego przyczyn złożenia wniosku.
2. Podczas przesłuchania dotyczącego przyczyn złożenia wniosku osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zapewnia się [...] możliwość przedstawienia elementów niezbędnych do uzasadnienia swojego wniosku zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)], a osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową [...] możliwie najpełniej przedstawia elementy, o **których mowa w [art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)]**. Osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zapewnia się możliwość złożenia wyjaśnień dotyczących ewentualnych brakujących elementów lub jakichkolwiek niespójności bądź sprzeczności w [...] **jej oświadczeniach**.
3. [...]

Artykuł 12

Wymogi dotyczące przesłuchań

1. [...] **Organ rozstrzygający może wymagać od osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, aby przed przesłuchaniem przedstawiła na piśmie elementy niezbędne do uzasadnienia swojego wniosku i odpowiedziała na ogólne pytania dotyczące przyczyn złożenia wniosku.**
- 1a. **W przypadku gdy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej zostaje złożony zgodnie z art. 30a, osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową można zapewnić możliwość przesłuchania, pod warunkiem że nie ma zastosowania ust. 5 lit. b).**
2. [...]

3. [...] **Bez uszczerbku dla art. 5a ust. 2** przesłuchania prowadzone są przez personel organu rozstrzygającego [...].
4. [...] **Osoba prowadząca przesłuchanie nie może nosić munduru wojskowego ani munduru funkcjonariusza organu ścigania.**
5. Odstąpienie od [...] **przesłuchania dotyczącego dopuszczalności lub przesłuchania dotyczącego przyczyn złożenia wniosku, stosownie do przypadku, jest możliwe [...]** w przypadku gdy:
 - a) **organ rozstrzygający jest w stanie podjąć na podstawie dostępnych dowodów pozytywną decyzję w odniesieniu do statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej, pod warunkiem że status ten zapewnia te same prawa i korzyści co status uchodźcy na mocy prawa Unii i prawa krajowego [...];**
 - aa) **organ rozstrzygający [...] uznaje na podstawie dostępnych dowodów, że wniosek nie jest niedopuszczalny; [...]**
 - b) [...] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest zdolna do uczestnictwa [...] lub nie jest w stanie uczestniczyć w przesłuchaniu z powodu utrzymujących się okoliczności, na które nie ma ona wpływu; [...]
 - ba) **w przypadku kolejnego wniosku wstępne rozpatrzenie, o którym mowa w art. 42 ust. 3, odbywa się na podstawie pisemnego oświadczenia.**
 - c) **organ rozstrzygający uznaje wniosek za niedopuszczalny na podstawie art. 36 ust. 1aa lit. b) lub c).**

Brak przesłuchania w przypadku, o którym mowa w lit. b), nie wpływa negatywnie na decyzję organu rozstrzygającego. **W razie braku takiego przesłuchania [...]** organ **rozstrzygający** zapewnia osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...] możliwość przedstawienia dalszych informacji na piśmie. W przypadku wątpliwości co do stanu zdrowia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową organ rozstrzygający konsultuje się, w **razie konieczności**, z lekarzem w celu ustalenia, czy [...] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest zdolna do uczestnictwa lub nie jest w stanie uczestniczyć w przesłuchaniu **tymczasowo [...], czy też jej sytuacja ma charakter trwały.**

- 5a. Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową są obecne na przesłuchaniu i wymaga się od nich osobistego odpowiadania na zadane pytania. Na zasadzie odstępstwa organ rozstrzygający może przeprowadzić przesłuchanie za pośrednictwem wideokonferencji, pod warunkiem że właściwe organy zapewniły niezbędne rozwiązania gwarantujące odpowiednie urządzenia i tłumaczenie ustne.
- 5b. Podczas przesłuchania, w tym przesłuchania prowadzonego za pośrednictwem wideokonferencji, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma możliwość uzyskania pomocy od doradcy prawnego. Nieobecność doradcy prawnego nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu przeprowadzenia przesłuchania. W przypadku gdy w przesłuchaniu uczestniczy doradca prawny, zapewnia mu się możliwość przedstawiania uwag w ramach określonych przez osobę prowadzącą przesłuchanie, a przynajmniej na zakończenie przesłuchania. Doradca prawny może także zadawać pytania, jeżeli zezwala na to prawo krajowe.
6. Osoba prowadząca przesłuchanie posiada kompetencje pozwalające uwzględnić osobiste i ogólne okoliczności towarzyszące wnioskowi, w tym pochodzenie kulturowe, wiek, **pleć** [...], orientację seksualną, tożsamość płciową i **szczególne potrzeby proceduralne** [...] osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Personel prowadzący przesłuchania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową ma także ogólną wiedzę o [...] **czynnikach**, które mogłyby negatywnie wpłynąć na zdolność osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do uczestnictwa w przesłuchaniu, na przykład o oznakach, że dana osoba mogła być w przeszłości poddawana torturom.
7. Personel prowadzący przesłuchania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, w tym eksperci oddelegowani przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, przechodzą wcześniej [...] szkolenie, które obejmuje [...] **stosowne elementy spośród elementów** wymienionych w art. 8 (ust. 4[...]) rozporządzenia (UE) 2021/2303 (rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu) [...].
8. [...] **Na potrzeby przesłuchania zapewniane są usługi tłumaczenia ustnego, w przypadku gdy jest to konieczne** [...] do zapewnienia odpowiedniej komunikacji pomiędzy osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a osobą prowadzącą przesłuchanie [...]. Komunikacja odbywa się w [...] języku, który [...] **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową** rozumie i w którym jest ona w stanie się jasno wypowiadać.

- 8a.** Na prośbę osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i **tam gdzie jest to możliwe** organ rozstrzygający zapewnia, aby osoby prowadzące przesłuchania i tłumacze ustni byli tej [...] płci, **którą [...] wybiera** osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, [...] **chyba że organ rozstrzygający** ma powody, by [...] **uznać**, że taka prośba nie ma [...] związku z trudnościami po stronie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową dotyczącymi przedstawienia uzasadnienia jej wniosku [...].
- 8b.** **Przesłuchanie odbywa się w warunkach zapewniających odpowiedni stopień prywatności i poufności. W przypadku gdy organ rozstrzygający uznaje to za konieczne, może on zezwolić na obecność innych osób podczas przesłuchania, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wyrazi na to zgodę.**
9. Brak przesłuchania, w **przypadku gdy odstąpiono od niego na podstawie ust. 5 lub gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie uczestniczy w przesłuchaniu lub odmawia odpowiedzi na zadane pytania bez racjonalnego uzasadnienia**, nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu podjęcia decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Artykuł 13

Protokół i zapis przesłuchania

1. Organ rozstrzygający lub jakikolwiek inny organ, lub eksperci udzielający pomocy temu organowi [...] w prowadzeniu przesłuchania sporządzają szczegółowy i oparty na faktach protokół zawierający wszystkie merytoryczne elementy **przesłuchania lub stenogram przesłuchania**, lub stenogram **zapisu [...] takiego** przesłuchania, **które należy włączyć do akt osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.**
2. Przesłuchanie [...] **może** być rejestrowane za pomocą środków zapisu audio lub środków zapisu audiowizualnego. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest z wyprzedzeniem informowana o takim zapisie. **W przypadku gdy dokonuje się zapisu, organ rozstrzygający zapewnia, aby zapis i wszelkie pisemne wyniki wymienione w ust. 1 zostały włączone do akt osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.**

3. Osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zapewnia się możliwość przedstawienia uwag lub wyjaśnień, ustnie lub pisemnie, dotyczących wszelkich niewłaściwych tłumaczeń lub pomyłek w protokole **lub stenogramie przesłuchania [...]**, na zakończenie przesłuchania lub w określonym terminie, zanim organ rozstrzygający podejmie decyzję. W tym celu osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową informuje się o całej treści protokołu **lub stenogramu przesłuchania [...]**, w razie potrzeby przy pomocy tłumacza ustnego. [...]
4. **Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową proszona jest o potwierdzenie, że treść protokołu lub stenogramu przesłuchania poprawnie oddaje treść przesłuchania.** W przypadku gdy [...] **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową odmawia potwierdzenia, że treść protokołu lub [...] stenogramu przesłuchania poprawnie oddaje treść przesłuchania**, powody tej odmowy wpisuje się do akt osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową. Ta odmowa nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu podjęcia decyzji w sprawie wniosku.
- 4a. **Nie ma konieczności zwracania się do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową o przedstawienie uwag lub wyjaśnień dotyczących protokołu lub stenogramu przesłuchania ani o potwierdzenie, że treść protokołu lub stenogramu przesłuchania poprawnie oddaje treść przesłuchania, w przypadku gdy:**
- a) **przesłuchanie jest rejestrowane i zgodnie z prawem krajowym zapis lub stenogram przesłuchania mogą być dopuszczone jako dowód w postępowaniu odwoławczym, lub**
 - b) **organ rozstrzygający ma jasność co do tego, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzyma status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej, pod warunkiem że status ten zapewnia te same prawa i korzyści co status uchodźcy na mocy prawa Unii i prawa krajowego.**

5. **Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 1 [...] osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową lub [...] w stosownych przypadkach ich doradcy prawni [...] mają dostęp do [...] odpowiednich pisemnych wyników zgodnie z ust. 1 lub zapisu, zanim organ rozstrzygający podejmie decyzję. [...] Dostęp do zapisu jest w każdym wypadku zapewniany w postępowaniu odwoławczym.**
6. W przypadku gdy wniosek jest rozpatrywany zgodnie z procedurą **przewidzianą w art. 36 lub 40**, organ rozstrzygający może przyznać **osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową i w stosownych przypadkach ich doradcom prawnym dostęp do odpowiednich pisemnych wyników zgodnie z ust. 1** w tym samym czasie, w którym podejmowana jest decyzja.
7. [...]

SEKCJA III

[...] INFORMACJE O ASPEKTACH PRAWNYCH I PROCEDURALNYCH, POMOC PRAWNA

I REPREZENTACJA PRAWNA

Artykuł 14

Prawo do pomocy prawnej i reprezentacji prawnej

1. [...] **Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową** [...] ma prawo, **na swój własny koszt**, do konsultacji z doradcą prawnym, **do jego pomocy i reprezentacji** w sprawach [...] związanych ze **swoim** wnioskiem [...].
2. Bez uszczerbku dla **ust. 1** [...] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może zwrócić się o **nieodpłatne informacje o aspektach prawnych i proceduralnych** [...] w procedurze administracyjnej oraz o **nieodpłatną pomoc prawną i nieodpłatną reprezentację prawną** w postępowaniu odwoławczym oraz jest uprawniona do ich otrzymania, z zastrzeżeniem wyjątków określonych, odpowiednio, w art. 15 ust. 3 i w art. 15a ust. 2 [...].
- 2a. Państwa członkowskie mogą zapewnić **nieodpłatną pomoc prawną i nieodpłatną reprezentację prawną** w procedurze administracyjnej zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 15

Nieodpłatne informacje o aspektach prawnych i proceduralnych [...]

1. [...]
2. [...] **W procedurze administracyjnej na prośbę osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i w następstwie złożenia wniosku państwa członkowskie zapewniają, aby osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzymała [...]** **nieodpłatne informacje o aspektach prawnych i proceduralnych**, [...] w świetle indywidualnej sytuacji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...], **które to informacje zawierają co najmniej:**

- a) wyjaśnienia dotyczące procedury, która musi zostać zastosowana [...];
 - b) w przypadku odrzucenia wniosku w odniesieniu do statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej, powody takiej decyzji i informacje o sposobie odwołania się od niej [...] zgodnie z [...] art. 35 ust. 2 i 2a. [...]
 - c) [...]
3. Od udzielenia nieodpłatnych **informacji o aspektach prawnych i proceduralnych** [...] w procedurze administracyjnej **państwa członkowskie** mogą odstąpić, w przypadku gdy:
- a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzymuje pomoc doradcy prawnego lub jest przez niego reprezentowana;
 - e) organ rozstrzygający uznaje, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzyma status uchodźcy lub status ochrony uzupełniającej, pod warunkiem że status ten zapewnia te same prawa i korzyści co status uchodźcy na mocy prawa Unii i prawa krajowego.
- 3a. Państwa członkowskie mogą nie stosować przepisów tego artykułu, w przypadku gdy zapewniają [...] pomoc prawną i reprezentację prawną w procedurze administracyjnej zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 15a

Nieodpłatna pomoc prawna i nieodpłatna reprezentacja prawna w postępowaniu odwoławczym

[...]1.[...] W postępowaniu odwoławczym państwa członkowskie na prośbę osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zapewniają jej [...] nieodpłatną pomoc prawną i nieodpłatną reprezentację prawną, które [...] obejmują przygotowanie [...] dokumentów proceduralnych **wymaganych na mocy prawa krajowego**, przygotowanie odwołania i, **jeżeli dochodzi do rozprawy**, udział w tej rozprawie przed sądem lub trybunałem [...].

[...]2. Od zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej reprezentacji prawnej w postępowaniu odwoławczym państwo członkowskie może odstąpić, w przypadku gdy:

- a) [...] uznaje się, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, która ujawnia swoją sytuację finansową, posiada wystarczające środki, aby zapewnić sobie na własny koszt pomoc prawną i reprezentację prawną;
- b) [...] uznaje się, że [...] odwołanie [...] nie ma wystarczających szans powodzenia lub [...] stanowi nadużycie;
- c) odwołanie lub kontrola sądowa, w tym ponowne rozprawy lub kontrole odwołania, odbywają się w drugiej lub wyższej instancji odwoławczej, jak przewidziano na mocy prawa krajowego;
- d) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową otrzymuje już pomoc doradcy prawnego lub jest przez niego reprezentowana.

3. [...].

[...]Dostęp doradcy prawnego

1. Doradcy prawnemu [...], który udziela pomocy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub reprezentuje ją na warunkach określonych w prawie krajowym, zapewnia się dostęp do zawartych w aktach tej osoby informacji, na podstawie których decyzja [...] **jest podejmowana** lub ma zostać podjęta.

2. **Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 [...]** dostępu do informacji **lub do źródeł** zawartych w aktach osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową **można odmówić zgodnie z prawem krajowym**, w przypadku gdy ujawnienie informacji lub źródeł stanowiłoby zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa organizacji lub osób, które dostarczyły informacje, lub bezpieczeństwa osób, do których odnoszą się informacje [...]. **W takich przypadkach dostęp do informacji lub do źródeł zapewnia się stosownym sądom lub trybunałom w postępowaniu odwoławczym zgodnie z prawem krajowym. Dostępu do informacji lub do źródeł zawartych w aktach osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową można także odmówić zgodnie z prawem krajowym [...]**, w przypadku gdy **ujawnienie narazi na szwank** interesy dochodzenia związanego z rozpatrywaniem wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej przez właściwe organy państw członkowskich lub zagroziłoby stosunkom międzynarodowym państw członkowskich, lub gdy informacje **lub źródła są niejawne na mocy prawa krajowego**. **W takich przypadkach dostęp do informacji podlega prawu krajowemu. [...]**

Państwa członkowskie zapewniają, aby wprowadzono niezbędne środki gwarantujące [...] przestrzeganie [...] prawa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do obrony. [...]

3. Doradca prawny, [...] który udziela pomocy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub ją reprezentuje, ma dostęp do obszarów zamkniętych, takich jak ośrodki detencyjne i strefy tranzytowe, zgodnie z dyrektywą XXX/XX/UE [(dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania)].

4. [...]

5. [...]

6. [...]

Artykuł 17

Warunki dotyczące [...] nieodpłatnych informacji o aspektach prawnych i proceduralnych oraz nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej reprezentacji prawnej

- 1. **Nieodpłatnych informacji o aspektach prawnych i proceduralnych w procedurze administracyjnej mogą udzielać stosowne właściwe organy państwa członkowskiego lub organizacje pozarządowe, którym państwo członkowskie powierzyło zadanie udzielania takich informacji.**
- 1. Nieodpłatną pomoc prawną i nieodpłatną reprezentację prawną, o **których mowa w art. 14 ust. 2a i w art. 15a**, zapewniają doradcy prawni [...] dopuszczeni na mocy prawa krajowego do udzielania pomocy osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową lub ich reprezentowania[...].
- 2. Państwa członkowskie ustanawiają szczegółowe przepisy proceduralne dotyczące warunków składania i przetwarzania wniosków o udzielenie **nieodpłatnych informacji o aspektach prawnych i proceduralnych i o** zapewnienie nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej reprezentacji prawnej w odniesieniu do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej lub stosują istniejące przepisy dotyczące krajowych roszczeń o podobnym charakterze, pod warunkiem że przepisy te nie uniemożliwiają ani nie utrudniają nadmiernie dostępu **do nieodpłatnych informacji o aspektach prawnych i proceduralnych oraz** do nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej reprezentacji prawnej.
- 2a. **Państwa członkowskie ustanawiają szczegółowe przepisy dotyczące odstąpienia od udzielania nieodpłatnych informacji o aspektach prawnych i proceduralnych i od zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej reprezentacji prawnej zgodnie, odpowiednio, z art. 15 ust. 3 i art. 15a ust. 2.**

3. Państwa członkowskie mogą również nałożyć limity pieniężne lub czasowe w zakresie udzielania **nieodpłatnych informacji o aspektach prawnych i proceduralnych i w zakresie** zapewnienia nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej reprezentacji prawnej, pod warunkiem że limity te nie ograniczają arbitralnie dostępu **do nieodpłatnych informacji o aspektach prawnych i proceduralnych ani** do nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej reprezentacji prawnej. W odniesieniu do opłat i innych kosztów traktowanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową nie może być mniej korzystne niż standardowe traktowanie własnych obywateli w kwestiach związanych z pomocą prawną.
4. Państwa członkowskie mogą domagać się całkowitego lub częściowego zwrotu wszelkich poniesionych kosztów, jeżeli i gdy sytuacja finansowa osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową ulegnie znaczącej poprawie lub jeżeli decyzja o poniesieniu takich kosztów została podjęta na podstawie nieprawdziwych informacji przedstawionych przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową. **Do tego celu osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową bezzwłocznie informują właściwe organy o każdej znaczącej zmianie swojej sytuacji finansowej.**

Artykuł 18

Rola Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców

1. [...]
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
2. [...]

ROZDZIAŁ II

PODSTAWOWE ZASADY I GWARANCJE

SEKCJA IV

SZCZEGÓLNE GWARANCJE

Artykuł [...] 19 [dawny artykuł 20]

[...]Ocena szczególnych potrzeb proceduralnych

- 1. **Właściwe organy oceniają, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową potrzebuje szczególnych gwarancji proceduralnych. Ta ocena może być włączona do istniejących procedur krajowych, nie musi mieć formy procedury administracyjnej i, jeżeli wymaga tego prawo krajowe, można ją uzależnić od zgody osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, która to zgoda może dotyczyć też udostępnienia wyniku oceny organowi rozstrzygającemu.**

1. **Ocena, o której mowa w ust. -1, jest inicjowana jak najszybciej po tym, jak wystąpiono z wnioskiem, poprzez [...] stwierdzenie, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wykazuje pierwsze sygnały tego, że może wymagać [...] szczególnych [...] gwarancji proceduralnych [...]. Podstawą tego stwierdzenia są widoczne oznaki, oświadczenia lub zachowanie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub wszelkie istotne dokumenty. W przypadku małoletnich uwzględnia się także oświadczenia rodziców, odpowiedzialnej osoby dorosłej lub przedstawiciela osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.**

Właściwe organy włączają informacje o wszelkich takich pierwszych sygnałach do akt osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową i udostępniają te informacje organowi rozstrzygającemu.

2. [...]

3. [...]

Ocena, o której mowa w ust. -1, jest kontynuowana [...] po tym, jak złożono wniosek, także w przypadku gdy potrzeby te ujawniają się na dalszym etapie procedury, i w ocenie tej uwzględnia się wszelkie informacje z akt osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, o których mowa w ust. 1. Ocena jest weryfikowana w przypadku wszelkich istotnych zmian w sytuacji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

3a. Właściwy organ może [...] skierować osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową – za jej uprzednią zgodą, która powinna dotyczyć także przekazywania wyników – do odpowiedniego lekarza lub psychologa lub innego specjalisty w celu uzyskania porady na temat tego, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową potrzebuje szczególnych gwarancji proceduralnych. Organ rozstrzygający może wziąć pod uwagę odnośny wynik, kiedy podejmuje decyzję o rodzaju szczególnych gwarancji proceduralnych, których można udzielić osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową.

W stosownych przypadkach ocena ta może być włączona do ocen lekarskich, o których mowa w art. 23 i 24.

4. [...]

4a. Odpowiedni personel właściwych organów oceniających potrzebę szczególnych gwarancji proceduralnych przechodzi [...] szkolenie, [...] które umożliwia mu rozpoznanie, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może potrzebować szczególnych gwarancji proceduralnych, oraz zaspokojenie tych potrzeb w razie ich stwierdzenia [...].

Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową potrzebujące szczególnych gwarancji proceduralnych

1. [...]
2. W przypadku gdy osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową zidentyfikowano jako [...] osoby potrzebujące szczególnych gwarancji proceduralnych, zapewnia się im **niezbędne** [...] wsparcie **umożliwiające** im korzystanie z praw i wywiązywanie się z obowiązków na podstawie niniejszego rozporządzenia [...].
3. W przypadku gdy **organ rozstrzygający uznaje, także na podstawie oceny dokonanej przez inny stosowny organ krajowy, że [...] niezbędne** wsparcie nie może zostać udzielone w ramach procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym, o której mowa w art. 40, ani w ramach procedury granicznej, o której mowa w art. 41 [...], organ rozstrzygający nie stosuje tych procedur do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub przestaje je do niej stosować.
4. [...]

Artykuł 21

Gwarancje dla małoletnich

1. Stosując niniejsze rozporządzenie, **właściwe organy** [...] dbają w pierwszym rzędzie o najlepszy interes dziecka.
2. **W przypadku gdy organ rozstrzygający uznaje, że jest to w najlepszym interesie dziecka i że jest to niezbędne do rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, organizuje przesłuchanie małoletniego, uwzględniając w szczególności wiek i stopień dojrzałości tego małoletniego. Organ rozstrzygający może także zorganizować takie przesłuchanie na prośbę małoletniego, odpowiedzialnej osoby dorosłej lub przedstawiciela małoletniego. [...]**

- 2a. [...] Przesłuchanie **małoletniego** jest prowadzone przez osobę mającą [...] **odpowiednią** wiedzę o prawach i szczególnych potrzebach małoletnich. [...] **Przesłuchanie** jest prowadzone w sposób [...] dostosowany do dziecka i z **uwzględnieniem wieku, stopnia dojrzałości i najlepszego interesu dziecka**.
- 2aa. **W przypadku gdy małoletni ma opiekę, przesłuchanie jest prowadzone w obecności odpowiedzialnej osoby dorosłej. W razie potrzeby i gdy jest to w najlepszym interesie dziecka, państwa członkowskie mogą przeprowadzić przesłuchanie małoletniego również w obecności osoby o niezbędnych umiejętnościach i wiedzy fachowej. Gdy jest to uzasadnione i gdy jest to w najlepszym interesie dziecka, organ rozstrzygający może przeprowadzić przesłuchanie małoletniego bez obecności odpowiedzialnej osoby dorosłej, pod warunkiem że organ ten zapewni, aby temu małoletniemu towarzyszyła podczas przesłuchania osoba o niezbędnych umiejętnościach i wiedzy fachowej, tak aby zabezpieczyć jego najlepszy interes.**
3. **Odpowiedni personel organu rozstrzygającego [...] przechodzi odpowiednie szkolenie [...] w zakresie praw i szczególnych potrzeb małoletnich.**

Artykuł 22

Szczególne gwarancje dla małoletnich bez opieki

- 1. **Właściwe organy zapewniają, aby małoletni bez opieki byli reprezentowani i aby uzyskali pomoc w sposób umożliwiający im korzystanie z praw i wywiązywanie się z obowiązków na podstawie niniejszego rozporządzenia, [rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją]] i rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac].**
1. [...] **W przypadku gdy z wnioskiem występuje osoba, która twierdzi, że jest małoletnia, lub co do której można obiektywnie uznać, że jest małoletnia, i gdy jest ona bez opieki, właściwe organy [...] wyznaczają:**

- a) **najszybciej jak to możliwe – [...] osobę o niezbędnych umiejętnościach i wiedzy fachowej, aby tymczasowo udzielała pomocy małoletniemu w celu zabezpieczenia jego najlepszego interesu oraz ogólnego dobrostanu, co umożliwi mu korzystanie z praw na podstawie niniejszego [...] rozporządzenia, i w stosownych przypadkach pełniła rolę przedstawiciela do chwili wyznaczenia przedstawiciela [...];**

- e) **przedstawiciela – najszybciej jak to możliwe, ale nie później niż w ciągu piętnastu dni roboczych od momentu wystąpienia z wnioskiem, lub najszybciej jak to możliwe, ale nie później niż w ciągu piętnastu dni roboczych po otrzymaniu wyniku oceny wieku stwierdzającej, że dana osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnia, w stosownych przypadkach. [...]**

Przedstawiciel i osoba, o której mowa w lit. a), mogą być tą samą osobą, o której mowa w [art. 23 dyrektywy (UE) XXX/XXX (dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania)]. Osoba ta uwzględnia własne zdanie małoletniego na temat jego potrzeb odpowiednio do jego wieku i stopnia dojrzałości.

[...]

Jeżeli właściwy organ stwierdził, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, [...] która twierdzi, że jest małoletnia, [...] bez wątpienia ma [...] więcej niż osiemnaście lat, nie ma potrzeby wyznaczania przedstawiciela zgodnie z niniejszym ustępem.

Obowiązki przedstawiciela lub osoby, o której mowa w ust. 1 lit. a), ustają, kiedy właściwe organy w następstwie oceny wieku, o której mowa w art. 24 ust. 1, uznają, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest małoletnia, lub kiedy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przestaje być małoletnim bez opieki.

1aa. W przypadku nieproporcjonalnie dużej liczby wniosków, z którymi wystąpili małoletni bez opieki, lub w innych wyjątkowych sytuacjach termin na wyznaczenie przedstawiciela można przedłużyć o dziesięć dni roboczych.

1a. W przypadku gdy [...] na podstawie ust. 1 lit. a) lub jako przedstawiciel zostaje wyznaczona organizacja, organizacja ta wyznacza osobę fizyczną [...] na potrzeby wykonania tych [...] zadań w odniesieniu do małoletniego bez opieki.

[...]

1c. Właściwy organ [...] bezzwłocznie [...]:

- a) informuje małoletniego bez opieki [...] – w sposób przyjazny dziecku oraz w języku, co do którego można zasadnie przyjąć, że małoletni go rozumie – o wyznaczeniu osoby, o której mowa w ust. 1 lit. a), i jego przedstawiciela oraz o tym, jak składać skargi na przedstawiciela w sposób poufny i bezpieczny;**
- b) informuje organ rozstrzygający i organ właściwy do rejestrowania wniosku, w stosownych przypadkach, że dla danego małoletniego bez opieki wyznaczono przedstawiciela; oraz**
- c) informuje osobę, o której mowa w ust. 1 lit. a), i przedstawiciela o istotnych faktach, krokach proceduralnych i terminach dotyczących wniosku małoletniego bez opieki.**

- 1d. Osoba, o której mowa w ust. 1 lit. a), spotyka się z małoletnim bez opieki i wykonuje następujące zadania, chyba że wykonuje je doradca prawny:**
- a) udziela małoletniemu bez opieki istotnych informacji dotyczących procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;**
 - b) w stosownych przypadkach udziela małoletniemu bez opieki pomocy w odniesieniu do procedury oceny wieku, o której mowa w art. 24;**
 - c) w stosownych przypadkach udziela małoletniemu bez opieki istotnych informacji i pomocy w odniesieniu do procedur przewidzianych w [rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją]] i rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac].**
- 1da. Dopóki nie zostanie wyznaczony przedstawiciel, państwa członkowskie mogą upoważnić osobę, o której mowa w ust. 1 lit. a), [...] do udzielenia pomocy małoletniemu w rejestracji i złożeniu wniosku lub do złożenia wniosku w imieniu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zgodnie z art. 32.**
- 1e. Przedstawiciel spotyka się z małoletnim bez opieki i wykonuje następujące zadania, chyba że wykonuje je doradca prawny:**
- a) w stosownych przypadkach udziela małoletniemu bez opieki istotnych informacji dotyczących procedur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;**

- b) w stosownych przypadkach udziela pomocy w odniesieniu do procedury oceny wieku, o której mowa w art. 24;**
- ba) w stosownych przypadkach udziela pomocy w rejestracji wniosku;**
- c) w stosownych przypadkach udziela pomocy w złożeniu wniosku lub składa wnioski w imieniu małoletniego bez opieki zgodnie z art. 32;**
- d) w stosownych przypadkach udziela pomocy w odniesieniu do przesłuchania i jest obecny podczas przesłuchania oraz informuje o możliwych jego skutkach i o tym, jak się do niego przygotować;**
- e) w stosownych przypadkach udziela małoletniemu bez opieki istotnych informacji i pomocy w odniesieniu do procedur przewidzianych w [rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją] i rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie Eurodac].**

Podczas przesłuchania przedstawiciel ma możliwość zadawania pytań lub przedstawiania uwag w ramach określonych przez osobę prowadzącą przesłuchanie.

Nieobecność przedstawiciela nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu przeprowadzenia przesłuchania, jeżeli małoletni bez opieki ma zdolność do czynności prawnych zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego lub obecny jest doradca prawny i uwzględniany jest najlepszy interes dziecka.

2. [...]
3. [...]
4. [...] **Przedstawiciel** wykonuje swoje [...] **zadania** zgodnie z zasadą najlepszego interesu dziecka. **Przedstawiciel** ma niezbędną [...] **wiedzę o prawach i szczególnych potrzebach małoletnich** i zweryfikowano, że nie figuruje w rejestrze karnym dotyczącym przestępstw [...] i wykroczeń związanych z dziećmi **lub przestępstw i wykroczeń budzących poważne wątpliwości co do zdolności przedstawiciela do wzięcia na siebie odpowiedzialnej roli względem małoletnich.**
- 4a. [...] **Przedstawiciela** zmienia się w **razie potrzeby, w szczególności** [...] jeżeli [...] **właściwe organy** uznają, że nie wypełniał on właściwie swoich zadań [...]. Organizacje lub [...] **osoby fizyczne**, których interesy są sprzeczne [...] z interesami małoletniego bez opieki, nie mogą być **wyznaczone** na [...] **przedstawiciela.**
5. [...] **Właściwe organy** [...] nakładają na **przedstawiciela** odpowiedzialność za [...] **proporcjonalną i ograniczoną** liczbę małoletnich bez opieki jednocześnie [...] **w celu zapewnienia, aby był on w stanie** skutecznie wykonywać swoje zadania.
- 5a. Państwa członkowskie [...] **zapewniają istnienie organów administracyjnych lub sądowych lub innych** podmiotów [...] odpowiedzialnych [...] **za nadzorowanie i dbanie** [...], aby **osoba wyznaczona na mocy ust. 1 lit. a) i przedstawiciel należycie** wykonywali [...] **swoje zadania** [...]. Takie **organy administracyjne lub sądowe lub inne** podmioty [...] rozpatrują skargi składane przez małoletnich bez opieki na [...] **swojego przedstawiciela.**
6. [...]

SEKCJA V

BADANIE LEKARSKIE [...] I OCENA WIEKU

Artykuł 23

Badanie lekarskie

1. W przypadku gdy organ rozstrzygający uzna to za istotne dla [...] **rozpatrzenia** wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)], [...] **może**, pod warunkiem że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wyrazi zgodę, [...] **wystąpić** o badanie lekarskie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową pod kątem oznak i objawów, które mogłyby świadczyć o prześladowaniach lub poważnej krzywdzie doznanych w przeszłości, **oraz może zostać poinformowany o wynikach tego badania**.
2. **W przypadku małoletniego badanie lekarskie zostaje przeprowadzone tylko wtedy, gdy zgodę wyrażą rodzic[...], odpowiedzialna osoba dorosła, przedstawiciel lub osoba, o której mowa w art. 22 ust. 1 lit. a), oraz – gdy przewiduje to prawo krajowe – osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową. [...]To badanie lekarskie [...] jest nieodpłatne [...].**
3. Gdy nie przeprowadza się żadnych badań lekarskich zgodnie z ust. 1, organ rozstrzygający informuje osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, że mogą one z własnej inicjatywy i na własny koszt zorganizować badanie lekarskie pod kątem oznak i objawów, które mogłyby świadczyć o prześladowaniach lub poważnej krzywdzie doznanych w przeszłości.
4. Wyniki badania lekarskiego, o **którym mowa w ust. 1**, są najszybciej jak to możliwe przedstawiane organowi rozstrzygającemu i oceniane przez organ rozstrzygający łącznie z innymi elementami wniosku.
- 4a. **Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest [...] jak najmniej inwazyjne i przeprowadzane tylko przez lekarzy z poszanowaniem godności danej osoby.**

5. Odmowa poddania się badaniu lekarskiemu ze strony osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową **lub decyzja tej osoby o poddaniu się badaniu lekarskiemu z własnej inicjatywy, w przypadku gdy takie badanie nie odbywa się w stosownym przedziale czasowym**, nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu podjęcia decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Artykuł 24

[...] Ocena wieku [...] małoletnich

1. **W przypadku wątpliwości co do wieku osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową właściwe organy oceniają, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnia na podstawie oświadczeń tej osoby i innych istotnych przesłanek, także pozamedycznych.**

[...] Badanie lekarskie [...] jest wykorzystywane **do oceny wieku jako środek ostateczny [...], w przypadku gdy w następstwie oświadczeń osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, rodziców, odpowiedzialnej osoby dorosłej, [...] przedstawiciela lub osoby, o której mowa w art. 22 ust. 1 lit. a), lub w następstwie innych istotnych przesłanek, nadal istnieją wątpliwości co do tego, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnia czy nie [...].**

W przypadku gdy [...] **wynik oceny wieku, o której mowa w niniejszym ustępie, nie jest wystarczająco jednoznaczny, [...] właściwe organy przyjmują, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnia.**

2. [...]
3. [...] **Badanie lekarskie jest [...] jak najmniej inwazyjne i przeprowadzane [...]** z poszanowaniem godności danej osoby [...]. **Badanie to** jest przeprowadzane przez [...] lekarzy, tak aby możliwe było uzyskanie jak najbardziej rzetelnego wyniku.

4. W przypadku gdy badanie lekarskie jest wykorzystywane [...] **do oceny wieku osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, [...] właściwy organ zapewnia, [...] aby osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową oraz ich rodzic[...], odpowiedzialna osoba dorosła, [...] ich przedstawiciel lub osoba, o której mowa w art. 22 ust. 1 lit. a),** zostali poinformowani przed rozpatrzeniem wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej oraz w języku, który rozumieją, lub co do którego [...] można zasadnie **przyjąć**, że go rozumieją, o możliwości [...] oceny wieku osób ubiegających się o ochronę międzynarodową w drodze badania lekarskiego. Obejmuje to informacje na temat sposobu przeprowadzenia badania i możliwych skutków wyniku badania lekarskiego dla rozpatrzenia wniosku, jak również na temat możliwości i skutków odmowy poddania się badaniu lekarskiemu ze strony osób ubiegających się o ochronę międzynarodową [...].
- 4a. **Badanie lekarskie na potrzeby oceny wieku osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zostaje przeprowadzone tylko wtedy, gdy zgodę wyrażą [...] rodzic[...], odpowiedzialna osoba dorosła, przedstawiciel lub [...] osoba, o której mowa w art. 22 ust. 1 lit. a), oraz – gdy przewiduje to prawo krajowe – osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, po tym jak otrzymają oni informacje, o których mowa w ust. 4.**
5. Odmowa ze strony [...] **osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, rodzica [...], odpowiedzialnej osoby dorosłej, [...] przedstawiciela lub osoby, o której mowa w art. 22 ust. 1 lit. a), [...] udzielenia zgody na przeprowadzenie badania lekarskiego osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową na potrzeby oceny jej wieku [...]** nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu podjęcia decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. **Odmowa taka może być traktowana jedynie jako domniemanie wzruszalne, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest małoletnia.**
6. [...] **Właściwe organy mogą [...] uwzględnić [...] oceny wieku [...] przeprowadzone przez właściwe organy w innych państwach członkowskich na podstawie badania lekarskiego przeprowadzonego zgodnie z niniejszym artykułem oraz w oparciu o metody uznawane na mocy prawa krajowego danego państwa. Właściwe organy mogą także uwzględnić fakt, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową uprzednio zadeklarowała, że jest osobą dorosłą w innym państwie członkowskim i zgodnie z tym została zarejestrowana jako osoba dorosła w tym państwie członkowskim.**

ROZDZIAŁ III

PROCEDURA ADMINISTRACYJNA

SEKCJA I

DOSTĘP DO PROCEDURY

Artykuł 25

Wystąpienie z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej

1. **Uznaje się**, że wystąpienie z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej następuje wtedy, gdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, **w tym małoletni bez opieki**, wyrażają **osobiście przed właściwym organem, o którym mowa w art. 5 ust. 3aa, [...] potrzebę otrzymania [...] ochrony międzynarodowej od państwa członkowskiego [...]**.

[...]
- 1a. **Organy odpowiedzialne za ośrodki przyjmowania zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [(dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania)] są w razie potrzeby informowane o tym, że wystąpiono z wnioskiem. W odniesieniu do obywateli państw trzecich podlegających kontroli przesiewowej, o których mowa w [art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej]], [...] państwa członkowskie mogą zdecydować, że niniejszy przepis jest stosowany dopiero po zakończeniu kontroli przesiewowej.**
2. [...]

Artykuł 26

Zadania odpowiedzialnych organów w chwili, gdy wystąpiono z wnioskiem

1. [...]
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) [...]
2. [...]

Artykuł 27

Rejestrowanie wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej

1. Organy [...] odpowiedzialne za rejestrowanie wniosków lub eksperci udzielający im pomocy w tym zadaniu rejestrują wniosek niezwłocznie i nie później niż [...] siedem dni, licząc od daty wystąpienia z wnioskiem. [...] Do tego celu rejestrują co najmniej następujące informacje które mogą pochodzić z formularza kontroli przesiewowej, o którym mowa w [art. 13 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej)]:
 - a) imię i nazwisko, data i **miejsce** urodzenia, **pleć** [...], obywatelstwo **lub** **bezpieczeństwo**, członkowie rodziny zdefiniowani w [art. 2 lit. g) rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)], a w przypadku małoletnich – rodzeństwo lub krewni zdefiniowani w [art. 2 lit. h) rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)] obecni w państwie członkowskim, w stosownych przypadkach, [...] a także inne dane identyfikacyjne osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową istotne dla procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową i dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego;

- b) **jeżeli są dostępne – rodzaj, [...] numer i okres ważności jakiegokolwiek dokumentu tożsamości lub dokumentu podróży tej osoby oraz państwo wydania tego dokumentu, a także inne dokumenty tej osoby, które właściwy organ uznaje za istotne dla jej identyfikacji, dla procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową i dla ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego;**
 - ba) **data wniosku, miejsce wystąpienia z wnioskiem oraz organ, do którego wystąpiono z wnioskiem;**
 - bb) **lokalizacja osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub jej miejsce pobytu, lub adres, a jeżeli są dostępne – numer telefonu i adres e-mail, za pośrednictwem których można się skontaktować z tą osobą.**
- 1a. **W momencie występowania z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej lub w momencie rejestracji takiego wniosku w stosownych przypadkach właściwe organy pobierają dane biometryczne, o których mowa w [rozporządzeniu (UE) XXX/XXX (rozporządzenie Eurodac)], i przekazują te dane zgodnie z tym rozporządzeniem.**
- [...]
- 1b. **W przypadku gdy z wnioskiem występuje się do organu, któremu powierzono zadanie przyjmowania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej, a organ ten nie jest odpowiedzialny za rejestrowanie wniosków, organ ten w razie potrzeby niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu [...] trzech dni roboczych, licząc od daty wystąpienia z wnioskiem, informuje organ odpowiedzialny za rejestrowanie wniosków i wniosek jest rejestrowany przez odpowiedzialny organ najszybciej jak to możliwe i najpóźniej w ciągu [...] siedmiu dni, licząc od daty otrzymania informacji przez organ odpowiedzialny za rejestrowanie wniosków.**

2. [...]
3. W przypadku [...] gdy liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, **którzy** występują z wnioskami w tym samym okresie, jest nieproporcjonalnie duża, co w praktyce utrudnia rejestrowanie wniosków w **terminach przewidzianych w ust. 1 i 1b**, [...] wniosek zostaje zarejestrowany **najpóźniej w ciągu [...] dwudziestu jeden dni**.
4. [...] Państwa członkowskie mogą uregulować wyjątki od **ust. 1 lit. a), b) i bb) oraz ust. 1a** w przypadku kolejnych wniosków, pod warunkiem że informacje, o których mowa w tych ustępach, są już dostępne dla właściwego organu.
5. W odniesieniu do obywateli państw trzecich podlegających kontroli przesiewowej, o których mowa w [art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej]], **ust. 1–4 są stosowane dopiero po zakończeniu kontroli przesiewowej**.
6. [...]

Artykuł 28

Złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej

1. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową składa wniosek **do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym wystąpiono z wnioskiem, najszybciej jak to możliwe i nie później niż [...]dwadzieścia jeden [...] dni [...], licząc [...] od daty zarejestrowania wniosku, pod warunkiem że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zostanie zapewniona rzeczywista możliwość uczynienia tego [...] zgodnie z niniejszym artykułem. w drodze wyjątku w przypadkach, o których mowa w art. 32, wniosek zostaje złożony nie później niż dwadzieścia jeden dni, licząc od daty wyznaczenia przedstawiciela. W przypadku gdy wniosek nie zostaje złożony do organu rozstrzygającego, właściwy organ niezwłocznie informuje organ rozstrzygający, że wniosek został złożony.**

- 1a. W następstwie przekazania zgodnie z [art. 26 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie zarządzania azylem i migracją] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową składa wniosek do właściwych organów odpowiedzialnego państwa członkowskiego najszybciej jak to możliwe i nie później niż dwadzieścia jeden dni, licząc od daty zgłoszenia się osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do właściwych organów odpowiedzialnego państwa członkowskiego [...].
- 1b. Wniosek jest składany osobiście w wyznaczonym czasie lub w wyznaczonym dniu i miejscu, o których właściwe organy informują osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową.

Państwa członkowskie mogą przewidzieć w prawie krajowym, że wniosek uznaje się za złożony osobiście wtedy, gdy właściwy organ sprawdził, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową była fizycznie obecna na terytorium danego państwa członkowskiego w momencie rejestracji lub składania wniosku.

Alternatywnie, państwa członkowskie mogą przewidzieć w prawie krajowym, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może złożyć wniosek za pomocą formularza, w tym w przypadku gdy nie jest ona w stanie stawić się osobiście z powodu utrzymujących się poważnych okoliczności, na które nie ma ona wpływu, takich jak pozbawienie wolności lub długoterminowa hospitalizacja. Wniosek uznaje się za złożony, o ile osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przedłoży formularz w terminie określonym w ust. 1 i o ile właściwy organ stwierdzi, że spełniono warunki przewidziane w niniejszym ustępie. W takich przypadkach termin na rozpatrzenie wniosku zaczyna biec w dniu, w którym właściwy organ otrzymał formularz.

2. [...]

3. **Do celów ust. 1b akapit pierwszy [...] gdy z [...] wnioskami o ochronę międzynarodową występuje w tym samym okresie nieproporcjonalnie duża liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, co w praktyce utrudnia [...] wyznaczenie spotkania osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową [w [...] tym terminie], [...] osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...] wyznacza się spotkanie w celu złożenia wniosku nie później niż [...] dwa miesiące od [...] daty zarejestrowania wniosku.**
4. Podczas składania wniosku osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową są zobowiązane przedstawić, **najszybciej jak to możliwe**, wszystkie elementy i **dokumenty, którymi dysponują** i o których mowa w art. 4 **ust. 2 [...] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)],** potrzebne do uzasadnienia ich wniosku. [...] **Po** złożeniu wniosku, w **szczegółności [...] podczas przesłuchania**, osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową [...] **zezwala się na** przedstawienie wszelkich dodatkowych elementów istotnych dla rozpatrzenia wniosku, w **terminie określonym przez państwo członkowskie, a jeżeli taki termin nie został określony**, do momentu podjęcia decyzji w ramach procedury administracyjnej [...].
- [...]
5. [...]
6. [...]
- 6aa. **Osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwala się na złożenie wniosku, w przypadku gdy odmawia ona wywiązania się z obowiązku dostarczenia danych biometrycznych przewidzianego w rozporządzeniu (UE) XXX/XXX (rozporządzenie Eurodac), pod warunkiem że wyczerpano wszystkie środki administracyjne określone w [art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie Eurodac)].**
Zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 39.

- 6a. Państwa członkowskie mogą zorganizować dostęp do procedury w taki sposób, żeby wystąpienie z wnioskiem, zarejestrowanie go lub złożenie odbywały się w tym samym czasie. [...]

Artykuł 29

Dokumenty wydawane osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową

1. **Właściwe** organy państwa członkowskiego, w którym występuje się z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, w momencie rejestrowania wniosku wydają osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową dokument [...] **stwierdzający** wystąpienie z wnioskiem **oraz zarejestrowanie wniosku, który to dokument jest ważny, dopóki nie zostanie wydany dokument, o którym mowa w ust. 2 [...].**
 - 1a. **Dokument, o którym mowa w ust. 1, nie musi zostać wydany, jeżeli możliwe jest już wydanie dokumentu, o którym mowa w ust. 2.**
 - 1b. **Dokument, o którym mowa w ust. 1, zostaje wycofany w momencie wydania dokumentu, o którym mowa w ust. 2.**
2. **Właściwe** organy państwa członkowskiego, w którym składany jest wniosek **zgodnie z art. 28 ust. 1 i 1a, [...] najszybciej jak to możliwe po** złożeniu wniosku [...] **wydają** dokument zawierający **co najmniej następujące elementy, które w razie konieczności należy zaktualizować [...]:**
 - a) **imię i nazwisko, data i miejsce urodzenia, płeć, obywatelstwo lub bezpaństwowość, [...] wizerunek twarzy osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...] i podpis [...];**
 - b) [...] **nazwa organu wydającego, data i miejsce wydania oraz okres ważności dokumentu;**
 - c) [...] **status danej osoby jako osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową;**

- d) oświadczenie, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania na terytorium tego państwa członkowskiego, oraz stwierdzenie, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może swobodnie przemieszczać się po całości lub części terytorium tego państwa członkowskiego;
- e) oświadczenie, że dokument nie jest [...] dokumentem podróży i że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może podróżować bez zezwolenia do innych państw członkowskich [...].
- f) [...]

2a. Nie ma konieczności wydawania dokumentów, o których mowa w niniejszym artykule, w przypadku gdy i w okresie gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przebywa w ośrodku detencyjnym, jest pozbawiona wolności [...]lub podlega procedurze, o której mowa w art. 41–41d.

2b. W przypadku małoletnich bez opieki dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, wydane jednemu z rodziców lub odpowiedzialnej osobie dorosłej mogą także w stosownych przypadkach dotyczyć małoletnich.

2c. Dokumenty, o których mowa w niniejszym artykule, [...] nie muszą być dowodem tożsamości, ale są uznawane za wystarczający dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową środek do celów potwierdzenia swojej tożsamości wobec krajowych organów podczas trwania procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową.

3. [...]

4. Dokument, o którym mowa w ust. 2, jest ważny [...] do dwunastu [...] miesięcy [lub do momentu przeniesienia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do innego państwa członkowskiego zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją]]. W przypadku gdy dokument jest wydany przez odpowiedzialne państwo członkowskie, ważność [...] zostaje przedłużona, [...] tak aby obejmowała [...] okres, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma prawo do pozostania na terytorium [...] odpowiedzialnego państwa członkowskiego [...]. Okres ważności [...] dokumentu nie stanowi prawa do pozostania [...] zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

5. [...]

Artykuł 30

Dostęp do procedury w ośrodkach detencyjnych i na przejściach granicznych

1. [...]
- a) [...]
- b) [...]
- c) [...]
3. **W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową występuje z wnioskiem w ośrodku detencyjnym, w więzieniu lub na przejściu granicznym – w tym w strefach tranzytowych – na granicy zewnętrznej, [...] właściwe organy wprowadzają [...] rozwiązania dotyczące usług tłumaczenia ustnego [...] w zakresie niezbędnym do ułatwienia dostępu do procedury ubiegania się o ochronę międzynarodową.**
4. Organizacje i osoby **dopuszczone na mocy prawa krajowego do** udzielania pomocy i doradztwa mają [...] dostęp do [...] **osób ubiegających się o ochronę międzynarodową** przetrzymywanych w ośrodkach detencyjnych lub obecnych na przejściach granicznych, w tym w strefach tranzytowych, na granicach zewnętrznych. **Taki dostęp może podlegać uprzedniej zgodzie właściwych organów.**

Ponadto państwa członkowskie mogą wprowadzić ograniczenia takiego dostępu, [...] na mocy prawa krajowego, w przypadku gdy jest to konieczne ze względów bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zarządzania administracyjnego przejściem granicznym, w **tym strefami tranzytowymi**, lub ośrodkiem detencyjnym, pod warunkiem że dostęp nie zostanie ograniczony drastycznie lub uniemożliwiony.

Artykuł 30a

Wnioski w imieniu osoby dorosłej wymagającej pomocy w dokonywaniu czynności prawnych

- 1. W przypadku gdy osoba dorosła wymaga pomocy w dokonywaniu czynności prawnych zgodnie z prawem krajowym („zależna osoba dorosła”), osoba odpowiedzialna za nią z mocy prawa lub zgodnie z praktyką danego państwa członkowskiego („odpowiedzialna osoba dorosła”) może wystąpić z wnioskiem i złożyć wniosek w imieniu zależnej osoby dorosłej.**
- 2. Zależna osoba dorosła jest obecna do celów złożenia wniosku, [...] z wyjątkiem sytuacji, w której z uzasadnionych powodów nie może być obecna lub wniosek jest składany za pomocą formularza, jeżeli taką możliwość przewiduje prawo krajowe.**

[...]

Artykuł 31

Wnioski w imieniu [...] małoletniego pod opieką

[...]

- 1. [...] Małoletni pod opieką ma prawo złożyć wniosek w swoim imieniu, jeżeli ma zdolność do czynności prawnych zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego. W przypadku gdy małoletni pod opieką nie ma zdolności do czynności prawnych zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego, rodzic albo inna osoba dorosła odpowiedzialna za małoletniego, z mocy prawa lub zgodnie z praktyką danego państwa członkowskiego, składa wniosek w jego imieniu.**

2. [...] W przypadku małoletniego pod opieką, który nie ma zdolności do czynności prawnych zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego i który jest obecny w momencie wystąpienia przez rodzica z wnioskiem i złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej na terytorium tego samego państwa członkowskiego w odniesieniu do wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w szczególności jeżeli taki małoletni nie ma innych możliwości prawnych pobytu, wystąpienie z wnioskiem i złożenie wniosku przez rodzica albo inną osobę dorosłą odpowiedzialną za małoletniego jest uznawane za wystąpienie z wnioskiem i złożenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej w imieniu małoletniego. Państwa członkowskie mogą postanowić o stosowaniu tego ustępu także w przypadku małoletniego pod opieką, który rodzi się lub który jest obecny podczas procedury administracyjnej.
3. [...] W przypadku gdy rodzic lub osoba dorosła odpowiedzialna za małoletniego pod opieką składają wniosek w imieniu małoletniego, małoletni jest obecny do celów złożenia wniosku, z wyjątkiem sytuacji, w której z uzasadnionych powodów nie może być obecny lub wniosek jest składany w imieniu małoletniego za pomocą formularza, jeżeli taką możliwość przewiduje prawo krajowe.
4. [...]
5. [...]
6. [...]
7. [...]
8. [...]
9. [...]
10. [...]

Artykuł 32

Wnioski małoletnich bez opieki

1. Małoletni bez opieki **ma prawo** złożyć wniosek w swoim imieniu, jeżeli ma zdolność do czynności prawnych [...] zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego [...].
W przypadku gdy małoletni bez opieki nie ma zdolności do czynności prawnych zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego, [...] przedstawiciel lub [...] osoba, o której mowa w art. 22 ust. 1 lit. a), składają [...] wniosek w jego imieniu.

[...]
2. W przypadku małoletniego bez opieki, **który nie ma zdolności do czynności prawnych zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego, wniosek zostaje złożony w terminie określonym w art. 28 ust. 1 z uwzględnieniem najlepszego interesu dziecka [...].**

[...]
- 2a. [...] **W przypadku gdy przedstawiciel małoletniego bez opieki lub [...] osoba, o której mowa w art. 22 ust. 1 lit. a), składają wniosek w imieniu małoletniego, małoletni jest obecny do celów złożenia wniosku, z wyjątkiem sytuacji, w której z uzasadnionych powodów nie może być obecny lub wniosek jest składany za pomocą formularza, jeżeli taką możliwość przewiduje prawo krajowe.**
3. [...] [...]

SEKCJA II

PROCEDURA ROZPATRYWANIA WNIOSKÓW

Artykuł 33

Rozpatrywanie wniosków

1. [...] **Organ rozstrzygający** rozpatruje wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej i **podejmuje decyzje** w ich sprawie zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami określonymi w rozdziale II.
2. [...] Organ rozstrzygający rozpatruje wnioski obiektywnie, bezstronnie i indywidualnie. Do celów rozpatrzenia [...] wniosku [...] **organ rozstrzygający** uwzględnia następujące elementy:
 - a) stosowne oświadczenia i dokumenty przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową [...] **zgodnie z [art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia XXX/XXX rozporządzenie o kwalifikowaniu];**
 - b) istotne, [...] **dokładne** i aktualne informacje o sytuacji panującej w kraju pochodzenia osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową w chwili podejmowania decyzji w sprawie wniosku, w tym o przepisach ustawowych i wykonawczych obowiązujących w kraju pochodzenia oraz o sposobie, w jaki są stosowane, [...], uzyskane z istotnych i **dostępnych krajowych, unijnych i międzynarodowych źródeł, oraz, jeśli jest dostępna [...], wspólną analizę na temat sytuacji w konkretnych [...] krajach[...]** pochodzenia, a **także wytyczne**, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/2303 [...] (rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu) [...];

- ca) **w przypadku stosowania koncepcji kraju pierwszego azylu lub bezpiecznego kraju trzeciego – istotne, dokładne i aktualne informacje o sytuacji panującej w chwili podejmowania decyzji w sprawie wniosku w państwie trzecim uznanym za kraj pierwszego azylu lub bezpieczny kraj trzeci;**
- d) indywidualną sytuację i osobiste uwarunkowania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, [...] takie jak: jej pochodzenie, **pleć [...]**, wiek, orientacja seksualna i tożsamość płciowa – aby ocenić, czy w świetle osobistych uwarunkowań tej osoby akty, których doświadczyła lub na które mogła być narażona, stanowiły prześladowanie lub poważną krzywdę;
- e) czy działania osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową od chwili opuszczenia kraju pochodzenia służyły wyłącznie lub głównie stworzeniu warunków koniecznych do ubiegania się o udzielenie ochrony międzynarodowej – aby ocenić, czy takie działania naraziłyby tę osobę na prześladowanie lub poważną krzywdę, gdyby powróciła ona do tego kraju, o **czym mowa w [art. 5 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu)]**;
- f) czy od osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową można by racjonalnie oczekiwać, że powinna skorzystać z ochrony innego państwa, na którego obywatelstwo mogłaby się powołać;
- fa) **czy ma zastosowanie rozwiązanie alternatywne w postaci ochrony wewnętrznej, o której mowa w [art. 8 rozporządzenia XXX/XXX rozporządzenie o kwalifikowaniu].**

3. Personel rozpatrujący wnioski i podejmujący decyzje ma wystarczającą wiedzę i **przechodzi wcześniej odpowiednie szkolenie** na temat stosownych norm mających zastosowanie w dziedzinie prawa azylowego i uchodźczego. **Takie szkolenie może zostać zapewnione przy pomocy Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu lub oparte na szkoleniu przygotowanym przez tę agencję, stosownie do przypadku.** Personel ma możliwość konsultacji z ekspertami, **gdy są one dostępne i w niezbędnym [...] zakresie**, na temat konkretnych zagadnień, takich jak kwestie medyczne, kulturowe, religijne oraz związane z dziećmi lub zagadnienia dotyczące płci społeczno-kulturowej. [...] W stosownych przypadkach może składać zapytania do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/2303 [...] (rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu).
4. **Organ rozstrzygający ocenia i wybiera lub wskazuje, które dokumenty lub ich części przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową muszą zostać przetłumaczone; w ocenie tej można wykorzystać tłumaczenie ustne dokonane przez tłumacza ustnego. Tłumaczenie tych dokumentów lub ich części jest zapewniane przez właściwe organy lub w ramach nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnej reprezentacji prawnej, w przypadku gdy są one zapewniane; można także wykorzystać tłumaczenie ustne dokonane przez tłumacza ustnego. Alternatywnie, tłumaczenia tych istotnych dokumentów lub ich części mogą być zapewnione przez inne podmioty i opłacone ze środków publicznych zgodnie z prawem krajowym.**

Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może na własny koszt zapewnić tłumaczenie innych dokumentów. W przypadku kolejnych wniosków na osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową można [...] nałożyć odpowiedzialność za tłumaczenie dokumentów.

5. [...] **Organ rozstrzygający może uznać**, że dany wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej **ma zostać rozpatrzony priorytetowo [...]**, w szczególności w przypadku gdy:
- a) istnieje prawdopodobieństwo co do tego wniosku, że jest dobrze uzasadniony;
 - b) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową ma szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania w rozumieniu [art. 20 dyrektywy XXX/XXX/UE (dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania)] lub potrzebuje szczególnych gwarancji proceduralnych, w szczególności w przypadku gdy jest małoletnim bez opieki;
 - c) **istnieją uzasadnione powody, aby uznać, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego państwa członkowskiego;**
 - d) **dany wniosek jest kolejnym wnioskiem;**
 - e) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową podlega decyzji podjętej zgodnie z [art. 19 ust. 2 lit. e)] [przekształconej dyrektywy w sprawie warunków przyjmowania] lub uczestniczyła w zakłócaniu porządku publicznego albo zachowaniu przestępnym.**

Artykuł 34

Czas trwania procedury rozpatrywania wniosku

1. Rozpatrywanie mające na celu **ustalenie dopuszczalności wniosku [...]** zgodnie z art. 36 (ust. [...] 1a) lit. a), b) i f)) oraz ust. 1aa lit. a) i [c)] **zostaje zakończone najszybciej jak to możliwe i nie później niż [...]** dwa miesiące od złożenia wniosku.

W przypadku, o którym mowa w art. 36 [...] ust. 1a lit. g), organ rozstrzygający kończy rozpatrywanie w ciągu [...]dziesięciu [...] dni roboczych.

[...]

Wniosku nie uznaje się za dopuszczalny wyłącznie z powodu faktu, że w terminach określonych w niniejszym ustępie i w ust. 1b nie została przyjęta decyzja w sprawie niedopuszczalności.

- 1a. Organ rozstrzygający kończy procedurę rozpatrywania wniosku prowadzoną w trybie przyspieszonym najszybciej jak to możliwe i nie później niż trzy miesiące od złożenia wniosku.**
- 1b. Organ rozstrzygający może przedłużyć terminy przewidziane w ust. 1 akapit pierwszy i w ust. 1a o maksymalnie [...] dwa miesiące, w przypadku gdy:**
 - a) liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy występują z wnioskami o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym okresie, jest nieproporcjonalnie duża, co w praktyce utrudnia zakończenie w terminie procedury dotyczącej dopuszczalności lub procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym;**
 - b) występują złożone kwestie faktyczne lub prawne;**
 - c) opóźnienie można przypisać wyłącznie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową.**

2. Organ rozstrzygający zapewnia, aby rozpatrzenie wniosku [...] co do jego istoty, **które nie podlega procedurze rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym**, zostało zakończone najszybciej jak to możliwe i nie później niż sześć miesięcy od złożenia wniosku [...].
3. **Bez uszczerbku dla ust. 5a** organ rozstrzygający może przedłużyć ten termin [...] o maksymalnie [...] [...] **dziewięć** miesięcy, w przypadku gdy:
 - a) liczba obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców, którzy **występują z wnioskiem** [...] o udzielenie ochrony międzynarodowej w **tym samym okresie**, jest nieproporcjonalnie duża, co w praktyce utrudnia zakończenie procedury w terminie sześciu miesięcy;
 - b) występują złożone kwestie faktyczne lub prawne;
 - c) **opóźnienie można przypisać wyłącznie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową.**
4. W przypadku gdy wniosek podlega procedurze określonej w [rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją) i osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest już w odpowiedzialnym państwie członkowskim zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)], terminy, o których mowa w ust. 1a i 2 oraz w stosownych przypadkach w ust. 1, zaczynają bieg w momencie **ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego. Jeżeli osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie jest w odpowiedzialnym państwie członkowskim, termin zaczyna bieg w momencie złożenia wniosku zgodnie z art. 28 ust. 1a. [...]**

[...]

5. **Bez uszczerbku dla ust. 5a** organ rozstrzygający może przesunąć termin zakończenia procedury rozpatrywania wniosku w przypadku, gdy nie można zasadnie oczekiwać, by organ rozstrzygający podjął decyzję w terminach określonych w ust. **1a i 2** [...] ze względu na niepewną sytuację w kraju pochodzenia, co do której oczekuje się, że będzie mieć charakter tymczasowy. W takich przypadkach organ rozstrzygający:
- a) dokonuje przeglądu sytuacji w tym kraju pochodzenia co najmniej raz na [...] sześć miesięcy;
 - aa) **uwzględnia przeglądy sytuacji w kraju pochodzenia przeprowadzane przez Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, jeżeli są one dostępne;**
 - b) informuje zainteresowane osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową w rozsądnym terminie o powodach przesunięcia terminu.

Państwo członkowskie informuje Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu w rozsądnym terminie o przesunięciu terminu procedur [...].

- 5a. [...] [...] **W przypadku gdy termin procedury rozpatrywania wniosku zostaje przesunięty zgodnie z ust. 5**, organ rozstrzygający kończy procedurę rozpatrywania wniosku w ciągu [...] **21** [...] miesięcy od złożenia wniosku.
6. [...] **Państwa członkowskie ustalają terminy zakończenia procedury rozpatrywania wniosku, w przypadku gdy sąd unieważnia decyzję organu rozstrzygającego i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania. Terminy te są krótsze niż terminy przewidziane w niniejszym artykule.**

SEKCJA III

DECYZJE W SPRAWIE WNIOSKÓW

Artykuł 35

Decyzje [...] w sprawie wniosków

1. Decyzję w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej wydaje się na piśmie i bez zbędnej zwłoki **zgodnie z prawem krajowym** powiadamia się o niej osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową [...]. **Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że w przypadku gdy osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową reprezentują przedstawiciel lub doradca prawny, [...] właściwy organ powiadamia o decyzji przedstawiciela lub doradcę prawnego zamiast tej osoby.**
2. W przypadku gdy wniosek zostaje odrzucony jako niedopuszczalny, bezzasadny **lub oczywiście bezzasadny** w odniesieniu do statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej, [...] jako [...] **wycofany w sposób dorozumiany lub w przypadku, o którym mowa w art. 38 ust. 1b**, uzasadnienie faktyczne i prawne zostaje przedstawione w decyzji **lub w akcie w odniesieniu do przypadków, o których mowa w art. 38.**
- 2a. **Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową zostaje poinformowana o wyniku decyzji i o tym [...], jak się odwołać od decyzji [...] o odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalnego, bezzasadnego lub oczywiście bezzasadnego w odniesieniu do statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej lub jako wycofanego w sposób dorozumiany, i może to stanowić część decyzji w sprawie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej. [...] W przypadku gdy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie udziela pomocy doradca prawny, informację tę przekazuje się w języku, który osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową rozumie lub co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nią zrozumiany [...]. W przypadku gdy osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową udziela pomocy doradca prawny, informacja może zostać przekazana tylko temu doradcy prawnemu i nie musi zostać przetłumaczona na język, który osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową rozumie lub co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nią zrozumiany.**

3. [...] **W przypadku małoletnich pod opieką lub** zależnych osób dorosłych [...] oraz w każdym przypadku, gdy wniosek oparty jest na tych samych podstawach **co wniosek odpowiedzialnej osoby dorosłej**, organ rozstrzygający może, w **następstwie indywidualnej oceny dotyczącej poszczególnych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową**, podjąć jedną decyzję odnoszącą się do wszystkich osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, chyba że prowadziłoby to do ujawnienia szczególnej sytuacji jednej z tych osób, co mogłoby zagrozić jej interesom, w szczególności w sprawach związanych z prześladowaniem ze względu na płeć społeczno-kulturową, orientację seksualną, tożsamość płciową lub wiek. W takich sprawach wydaje się osobną decyzję **i powiadamia się o niej zgodnie z ust. 1 [...].**

Artykuł 35a

Odrzucenie wniosku i wydanie decyzji nakazującej powrót

W przypadku gdy wniosek zostaje odrzucony jako niedopuszczalny, bezzasadny lub oczywiście bezzasadny, zarówno w odniesieniu do statusu uchodźcy, jak i statusu ochrony uzupełniającej, lub jako wycofany w sposób dorozumiany lub wyraźnie wycofany, państwa członkowskie wydają decyzję nakazującą powrót, w przypadku gdy wymaga tego dyrektywa XXX/XXX/UE [przekształcona dyrektywa powrotowa], chyba że decyzja nakazująca powrót lub inna decyzja nakładająca zobowiązanie do powrotu zostały już wydane przed tym, jak wystąpiono z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej. Decyzję nakazującą powrót wydaje się jako część decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub w osobnym akcie. W przypadku gdy decyzja nakazująca powrót jest wydawana jako osobny akt, wydaje się ją jednocześnie z wydaniem decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i powiadamia o niej jednocześnie z powiadomieniem o tej decyzji albo wydaje się ją i powiadamia o niej później bez zbędnej zwłoki.

Decyzja o niedopuszczalności wniosku

1. [...]

1a. **Organ rozstrzygający może zostać upoważniony na mocy prawa krajowego do odrzucenia [...]** wniosku jako niedopuszczalnego, w przypadku gdy zastosowanie ma którakolwiek z następujących podstaw:

- a) państwo niebędące państwem członkowskim jest uznawane za kraj pierwszego azylu w odniesieniu do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zgodnie z art. 44, chyba że jest oczywiste, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie zostanie przyjęta ani nie będzie podlegała readmisji do tego państwa;
- b) państwo niebędące państwem członkowskim jest uznawane za bezpieczny kraj trzeci w odniesieniu do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową zgodnie z art. 45, chyba że jest oczywiste, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie zostanie przyjęta ani nie będzie podlegała readmisji do tego państwa;
- c) [...]
- d) [...]
- f) **międzynarodowy sąd lub trybunał karny zapewniły osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową bezpieczną relokację do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego lub jednoznacznie podejmują działania w tym zakresie, chyba że zaistniały nowe istotne okoliczności, których sąd lub trybunał nie uwzględniły, lub w przypadku gdy nie było możliwości prawnej powołania się przed tym sądem lub trybunałem na okoliczności istotne dla standardów praw człowieka uznanych na szczeblu międzynarodowym;**

- g) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, wobec której wydano decyzję nakazującą powrót zgodnie z art.[...] 8 dyrektywy 2008/115/WE, występuje z wnioskiem dopiero po siedmiu dniach roboczych, licząc od daty otrzymania przez nią decyzji nakazującej powrót, oraz pod warunkiem że została ona poinformowana o skutkach niewystąpienia z wnioskiem w tym terminie i że nie zaistniały żadne nowe istotne elementy od końca tego okresu.

1aa. Organ rozstrzygający odrzuca wniosek jako niedopuszczalny, w przypadku gdy zastosowanie ma którakolwiek z następujących podstaw:

- a) wniosek jest kolejnym wnioskiem i nie zaistniały ani nie zostały przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową żadne nowe istotne elementy, o których mowa w art. 42 ust. 2 i 3a, dotyczące rozpatrzenia tego, czy osoba ta kwalifikuje się jako osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)], lub dotyczące uprzednio zastosowanych podstaw niedopuszczalności;

[...]

- b) państwo członkowskie inne niż państwo członkowskie rozpatrujące wniosek udzieliło ochrony międzynarodowej osobie ubiegającej się o tę ochronę.

2. [...]

3. [...]

4. [...]

5. [...]

Decyzja co do zasadności wniosku

- 1. **Wniosek nie jest rozpatrywany pod kątem zasadności, w przypadku gdy:**
- a) **zgodnie z [rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)] odpowiedzialne jest inne państwo członkowskie;**
 - b) **wniosek jest odrzucony jako niedopuszczalny zgodnie z art. 36; lub**
 - c) **wniosek jest wycofany w sposób dorozumiany lub wyraźnie wycofany; pozostaje to bez uszczerbku dla art. 38 ust. 2 i art. 39 ust. 5b.**
1. Podczas rozpatrywania wniosku pod kątem zasadności organ rozstrzygający **ustala [...]**, czy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową kwalifikuje się jako uchodźca, a jeżeli nie, ustala, czy jest osobą kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)].
2. Organ rozstrzygający odrzuca wniosek jako bezzasadny, w przypadku gdy ustalił, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie kwalifikuje się do otrzymania ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)].
3. Organ rozstrzygający [...] **może zostać upoważniony na mocy prawa krajowego do stwierdzenia, że wniosek bezzasadny jest oczywiście bezzasadny, jeżeli w momencie zakończenia rozpatrywania ma zastosowanie którakolwiek z okoliczności, [...]** o których mowa w art. 40 ust. 1 i 5 [...].

Wyraźne wycofanie wniosku

1. Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową może z własnej inicjatywy [...] wycofać swój wniosek. **Wniosek zostaje wycofany na piśmie osobiście przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową lub dostarczony przez jej doradcę prawnego zgodnie z prawem krajowym. [...]**
- 1a. **Właściwe organy upewniają się, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową została poinformowana zgodnie z art. 8 ust. 2 lit. c) w języku, który rozumie lub co do którego można zasadnie przyjąć, że zostanie przez nią zrozumiany, o skutkach tego wycofania.**
- 1b. **Właściwe organy przyjmują decyzję lub akt[...] [...] uznające wniosek za wyraźnie wycofany, które są ostateczne i nie podlegają odwołaniu, o którym mowa w rozdziale V niniejszego rozporządzenia.**
2. [...] W przypadku gdy na etapie wyraźnego wycofania wniosku organ rozstrzygający już stwierdził, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie kwalifikuje się do otrzymania ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)], [...] może podjąć decyzję o odrzuceniu wniosku [...] jako bezzasadnego [...] **lub oczywiście bezzasadnego.**

Dorozumiane wycofanie wniosku

1. [...] Właściwy organ **przyjmuje decyzję lub akt odrzucające wniosek jako wycofany w sposób dorozumiany lub uznające wniosek [...] za wycofany w sposób dorozumiany,**
w przypadku gdy:
 - a) [...];
 - b) [...];
 - ca) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową odmawia współpracy poprzez niepodanie swojego imienia i nazwiska, daty urodzenia, obywatelstwa, danych biometrycznych lub poprzez niewywiązywanie się z któregokolwiek spośród obowiązków określonych w art. 7 ust. 2 lit. aa);**
 - c) [...] wniosek bez należytej przyczyny nie zostaje złożony zgodnie z art. [...] 28 [...];
[...]
 - cb) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową odmawia podania swojego adresu, chyba że zakwaterowanie zapewniają właściwe organy;**
[...]
[...]
 - d) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową **bez uzasadnionej przyczyny nie [...] uczestniczyła** w przesłuchaniu, chociaż została do tego zobowiązana na podstawie art. [...] 12, **lub bez uzasadnionej przyczyny odmówiła odpowiedzi na zadane pytania podczas przesłuchania do tego stopnia, że wynik przesłuchania nie jest wystarczający, aby podjąć decyzję co do zasadności wniosku;**

e) [...]

f) [...]

- h) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie pozostaje dostępna dla właściwych organów administracyjnych lub sądowych, na przykład poprzez udanie się do nieznanego miejsca lub poprzez opuszczenie terytorium państwa członkowskiego bez zezwolenia właściwych organów z przyczyn, które nie są niezależne od osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową [...];**
- i) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową złożyła wniosek w państwie członkowskim innym niż państwo przewidziane w [art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX (rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją)] [...] i nie pozostaje w tym państwie w oczekiwaniu na ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub na przeprowadzenie procedury przekazania, stosownie do przypadku.**

2. [...] [...] **Właściwy organ może zawiesić procedurę w celu umożliwienia osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową przedstawienia uzasadnienia lub sprostowania, zanim odrzuci on wniosek jako wycofany w sposób dorozumiany lub uzna wniosek za wycofany w sposób dorozumiany.**

3. [...]

4. [...]

5. [...]

5a. [...]

5b. [...] Wniosek może zostać odrzucony jako bezzasadny lub jako oczywiście bezzasadny, w przypadku gdy organ rozstrzygający już ustalił na etapie wycofania wniosku w sposób dorozumiany, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie kwalifikuje się do otrzymania ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)].

SEKCJA IV

PROCEDURY SPECJALNE

Artykuł 40

Procedura rozpatrywania wniosku prowadzona w trybie przyspieszonym

1. **Bez uszczerbku dla art. 20 ust. 3 [...] organ rozstrzygający przyspiesza – zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami przewidzianymi w rozdziale II – rozpatrywanie zasadności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, w przypadkach gdy:**
 - a) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, [...] **składając** swój wniosek i przedstawiając stan faktyczny, poruszyła jedynie kwestie, które nie są istotne dla rozpatrzenia, czy kwalifikuje się ona jako osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)];
 - b) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przedstawiła wyraźnie [...] niespójne [...] **lub** sprzeczne, wyraźnie nieprawdziwe lub ewidentnie nieprawdopodobne wyjaśnienia, **lub wyjaśnienia**, które są sprzeczne z [...] **istotnymi i dostępnymi** informacjami dotyczącymi kraju pochodzenia, sprawiając tym samym, że w sposób oczywisty jej twierdzenia są nieprzekonujące [...] **co do** tego, czy kwalifikuje się ona jako osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej na mocy rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)];
 - c) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty bądź zatajając istotne informacje **lub dokumenty, w szczególności dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, lub zniszczyła dokument tożsamości lub dokument podróży lub pozbyła się tych dokumentów w celu uniemożliwienia ustalenia jej tożsamości lub obywatelstwa, lub jeżeli okoliczności dają jasny powód, by przypuszczać, że tak się stało [...]**;

- d) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową [...] **występuje** z wnioskiem jedynie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania [...] decyzji **dotyczącej** jej wydalenia z terytorium państwa członkowskiego;
- e) państwo trzecie można w odniesieniu do osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową uznać za bezpieczny kraj pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;
- f) [...] **istnieją uzasadnione powody, aby uznać, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową stanowi** zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego państw członkowskich, **lub osoba ta została wcześniej przymusowo wydalona z poważnych powodów związanych z bezpieczeństwem narodowym lub porządkiem publicznym na mocy prawa krajowego;**
- g) [...]
- h) dany wniosek jest kolejnym wnioskiem, **który nie jest niedopuszczalny** [...];
- ha) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybyła na terytorium państwa członkowskiego nielegalnie [...] lub przedłużyła nielegalnie swój pobyt oraz bez ważnego powodu nie zgłosiła się do właściwych organów ani nie wystąpiła, najszybciej jak to [...] możliwe, z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, zważywszy na takie okoliczności jej przybycia;**
- hb) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybyła na terytorium państwa członkowskiego legalnie i bez ważnego powodu nie wystąpiła, najszybciej jak to możliwe, z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, zważywszy na podstawy jej wniosku; pozostaje to bez uszczerbku dla potrzeby ochrony międzynarodowej powstałej po przybyciu do państwa członkowskiego;**

i) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo lub – w przypadku bezpaństwowców – poprzednie miejsce zwykłego pobytu w państwie trzecim, dla którego odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wynosi – zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu – 20 % lub mniej, chyba że organ rozstrzygający stwierdzi, że w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu lub że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do kategorii osób, w przypadku których odsetka 20 % lub niższego nie można uznać za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony;

2. [...] [...]

[...]

[...]

3. [...]

4. W przypadku gdy organ rozstrzygający uzna, że rozpatrywanie wniosku obejmuje kwestie faktyczne lub prawne, które są zbyt złożone, aby rozpatrywać je w ramach procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym, może kontynuować rozpatrywanie zasadności wniosku zgodnie z art. 34 **ust. 2** i art. 37. [...]

5. Procedura rozpatrywania wniosku prowadzona w trybie przyspieszonym może być stosowana w odniesieniu do małoletnich bez opieki wyłącznie w przypadku, gdy:

a) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową pochodzi z państwa trzeciego, **które można uznać za bezpieczny kraj pochodzenia [...] w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;**

- b) **istnieją uzasadnione powody, aby uznać, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową [...] stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego lub porządku publicznego państwa członkowskiego, lub osoba ta została [...] wcześniej przymusowo wydalona z poważnych powodów związanych z [...] bezpieczeństwem narodowym lub porządkiem publicznym na mocy prawa krajowego [...];**
- ba) **dany wniosek jest kolejnym wnioskiem, który nie jest niedopuszczalny;**
- baa) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wprowadziła organy w błąd, przedstawiając nieprawdziwe informacje lub dokumenty bądź zatajając istotne informacje lub dokumenty, w szczególności dotyczące jej tożsamości lub obywatelstwa, lub zniszczyła dokument tożsamości lub dokument podróży lub pozbyła się tych dokumentów w celu uniemożliwienia ustalenia jej tożsamości lub obywatelstwa, lub jeżeli okoliczności dają jasny powód, by przypuszczać, że tak się stało [...]; lub**
- c) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo lub – w przypadku bezpaństwowców – poprzednie miejsce zwykłego pobytu w państwie trzecim, dla którego odsetek decyzji organu rozstrzygającego w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej wynosi – zgodnie z najnowszymi dostępnymi średnimi rocznymi ogólnounijnymi danymi Eurostatu – 20 % lub mniej, chyba że organ rozstrzygający stwierdzi, że w danym państwie trzecim nastąpiła istotna zmiana od czasu publikacji odnośnych danych Eurostatu lub że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową należy do kategorii osób, w przypadku których odsetka 20 % lub niższego nie można uznać za reprezentatywny w odniesieniu do ich potrzeb w zakresie ochrony;**
- d) [...]

Lit. baa) ma zastosowanie tylko wtedy, gdy istnieją poważne podstawy, by przypuszczać, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową próbuje ukryć istotne elementy [...], po tym jak zapewniono jej rzeczywistą możliwość przedstawienia uzasadnienia popartego dowodami [...].

Artykuł 41

Warunki stosowania granicznej procedury azylowej

[...]

1. Po przeprowadzeniu kontroli przesiewowej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie kontroli przesiewowej] w celu zastosowania art. 36 lub jeśli ma zastosowanie którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 40 ust. 1 lit. a)–h) i i) oraz ust. 5 lit. b) oraz pod warunkiem że osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwolono jeszcze na wjazd na terytorium państw członkowskich, państwo członkowskie może rozpatrzyć – zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami określonymi w rozdziale II – wniosek w ramach procedury granicznej, w przypadku gdy z wnioskiem tym wystąpił obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec, którzy nie spełniają warunków wjazdu na terytorium państwa członkowskiego określonych w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399. Procedura graniczna może mieć miejsce:
 - a) w następstwie wystąpienia z wnioskiem na przejściu granicznym na granicy zewnętrznej lub w strefie tranzytowej;
 - b) w następstwie zatrzymania w związku z niedozwolonym przekroczeniem granicy zewnętrznej;
 - c) w następstwie zejścia na ląd na terytorium państwa członkowskiego po operacji poszukiwawczo-ratowniczej;
 - d) w następstwie przekazania przeprowadzonego zgodnie z art. [57 ust. 9] rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [[...] rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją].

2. **Bez uszczerbku dla [...] art. 41c ust. 2 i art. 41e ust. 2 osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową podlegającym procedurze granicznej nie zezwala się na wjazd na terytorium państwa członkowskiego. Państwa członkowskie podejmują wszystkie odpowiednie środki zgodnie z dyrektywą XXX/XX/UE [przekształcona dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania], aby zapobiec niedozwolonemu wjazdowi na ich terytorium.**
3. **Na zasadzie odstępstwa od [...] art. 41c ust. 2 akapit pierwszy zdanie ostatnie osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie zezwala się na wjazd na terytorium państwa członkowskiego, w przypadku gdy:**
 - a) **prawo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do pozostania na podstawie art. 9 ust. 3 lit. a) lub bb) zostało cofnięte;**
 - b) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma prawa do pozostania zgodnie z art. 54 i nie złożyła wniosku o zezwolenie na pozostanie do celów procedury odwoławczej w mającym zastosowanie terminie;**
 - c) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma prawa do pozostania zgodnie z art. 54, a sąd lub trybunał postanowiły, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może uzyskać zezwolenia na pozostanie w oczekiwaniu na wynik postępowania odwoławczego.**

W takich przypadkach, jeżeli wobec osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową wydano na podstawie dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa] decyzję nakazującą powrót lub jeżeli odmówiono jej wjazdu na podstawie art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/399, zastosowanie ma art. 41g.

Artykuł 41a

Decyzje w ramach granicznej procedury azylowej

[...] W przypadku gdy stosowana jest procedura graniczna, decyzje mogą być podejmowane w następujących sprawach:

- a) w sprawie niedopuszczalności wniosku zgodnie z art. 36;
- b) w sprawie zasadności wniosku [...], jeżeli ma zastosowanie którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 40 ust. 1 lit. a)–h) i i) i ust. 5 lit. b).

Stosując procedurę graniczną, państwo członkowskie może w pierwszej kolejności rozpatrywać wnioski konkretnych obywateli państw trzecich lub, w przypadku bezpaństwowców, osób mających poprzednie miejsce zwykłego pobytu w państwach trzecich, co do których to obywateli i osób istnieje wysokie prawdopodobieństwo powrotu z tego państwa członkowskiego do ich kraju pochodzenia lub, w przypadku bezpaństwowców mających poprzednie miejsce zwykłego pobytu do bezpiecznego kraju trzeciego lub kraju pierwszego azylu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 41b

Obowiązkowe stosowanie granicznej procedury azylowej

- [...] 1. Państwo członkowskie rozpatruje wniosek w ramach procedury granicznej w przypadkach, o których mowa w [...] art. 41 ust. 1, gdy ma zastosowanie którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. c), f) lub i).
- 1a. W przypadku gdy mają zastosowanie okoliczności, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. f), wnioski wszystkich członków tej rodziny są rozpatrywane w ramach procedury granicznej.

1b. Do celów ust. 1a, aby zachować jedność rodziny, „członkowie rodziny tej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową” oznaczają – o ile rodzina istniała już, zanim osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową przybyła na terytorium państw członkowskich – następujących członków rodziny osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, którzy przebywają na terytorium tego samego państwa członkowskiego w odniesieniu do wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej:

- (i) małżonka osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub będącego stanu wolnego partnera tej osoby, z którym osoba ta pozostaje w stałym związku, w przypadku gdy na mocy prawa lub zgodnie z praktyką danego państwa członkowskiego związki niemalżeńskie traktowane są w sposób porównywalny z małżeństwami na mocy prawa państwa członkowskiego odnoszącego się do obywateli państw trzecich,**
- (ii) małoletnie dzieci pochodzące ze związków, o których mowa w tiret pierwszym, lub małoletnie dzieci osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, pod warunkiem że nie pozostają one w związku małżeńskim, oraz bez względu na to, czy urodziły się one w związku małżeńskim czy poza nim lub czy zostały przysposobione zgodnie z prawem krajowym,**
- (iii) w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnia i nie pozostaje w związku małżeńskim – ojca, matkę lub inną dorosłą osobę odpowiedzialną za osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową z mocy prawa lub zgodnie z praktyką państwa członkowskiego, w którym ta osoba dorosła przebywa,**
- (iv) w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest małoletnia i nie pozostaje w związku małżeńskim – rodzeństwo osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, pod warunkiem że nie pozostaje ono w związku małżeńskim i że są to małoletni.**

Do celów ppkt (ii), (iii) and (iv), na podstawie indywidualnej oceny, małoletniego uznaje się za niepozostającego w związku małżeńskim, jeżeli jego małżeństwo nie mogłoby zostać zawarte zgodnie z właściwym prawem krajowym w danym państwie członkowskim, w szczególności z uwzględnieniem legalnego wieku małżeństwa.

2. [...]
3. [...]
4. [...]

Artykuł 41ba

Odpowiednia zdolność na szczeblu Unii

Za odpowiednią zdolność na szczeblu Unii do przeprowadzania procedur granicznych uznaje się 30 000.

Artykuł 41bb

Odpowiednia zdolność państwa członkowskiego

1. Komisja w drodze aktu wykonawczego określa liczbę, która jest uznawana za odpowiadającą odpowiedniej zdolności każdego państwa członkowskiego do przeprowadzania procedur granicznych.

Bez uszczerbku dla ust. 2 określa ona także maksymalną liczbę wniosków, którą państwo członkowskie jest zobowiązane rozpatryć rocznie w ramach procedury granicznej. Ta maksymalna liczba wynosi: dwa pomnożone przez liczbę uzyskaną po zastosowaniu wzoru zawartego w art. 41bb ust. 2 – po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia, trzy pomnożone przez liczbę uzyskaną po zastosowaniu wzoru zawartego w art. 41bb ust. 2 – rok po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia i cztery pomnożone przez liczbę uzyskaną po zastosowaniu wzoru zawartego w art. 41bb ust. 2 – dwa lata po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie rozpatrzyło maksymalną liczbę wniosków, o której mowa w ust. 1, państwo to pomimo tego nadal rozpatruje w ramach procedury granicznej wnioski obywateli państw trzecich, do których mają zastosowanie okoliczności wymienione w art. 40 ust. 1 lit. f) i ust. 5 lit. b).

3. Liczbę, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, oblicza się poprzez pomnożenie liczby określonej w art. 41ba przez sumę osób, które w sposób niedozwolony przekroczyły granicę zewnętrzną, przybyły w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych oraz którym odmówiono zgody na wjazd na zewnętrznej granicy w danym państwie członkowskim w poprzednich trzech latach, i poprzez podzielenie tak uzyskanego wyniku przez sumę osób, które w sposób niedozwolony przekroczyły granicę zewnętrzną, przybyły w następstwie operacji poszukiwawczo-ratowniczych oraz którym odmówiono zgody na wjazd na zewnętrznej granicy w całej Unii w tym samym okresie według najnowszych dostępnych danych Fronteksu i Eurostatu.
4. Akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1, zostaje przyjęty przez Komisję po raz pierwszy w ciągu dwóch miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy lata w dniu 15 października. Po przyjęciu aktu wykonawczego przez Komisję każde państwo członkowskie zapewnia, by wprowadzona została odpowiednia zdolność określona w tym akcie.

Artykuł 41bc

Środki mające zastosowanie w przypadku, gdy odpowiednia zdolność państwa członkowskiego jest wyczerpana

1. W przypadku gdy liczba osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które podlegają procedurze granicznej w państwie członkowskim, jest równa liczbie określonej w odniesieniu do tego państwa członkowskiego w akcie wykonawczym Komisji, o którym mowa w art. 41bb ust. 1 akapit pierwszy, lub jest wyższa, to państwo członkowskie może powiadomić o tym fakcie Komisję.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie powiadamia Komisję zgodnie z ust. 1, na zasadzie odstępstwa od art. 41b ust. 1 państwo to nie jest zobowiązane do rozpatrywania w ramach procedury granicznej wniosków, z którymi występują osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. i), w momencie, gdy liczba osób ubiegających się o ochronę międzynarodową podlegających procedurze granicznej w tym państwie członkowskim jest równa liczbie, o której mowa w art. 41bb ust. 1 akapit pierwszy, lub jest wyższa.
3. Środek, o którym mowa w ust. 2, jest stosowany na zasadzie napływu–odpływu i dane państwo członkowskie jest zobowiązane do dalszego rozpatrywania w ramach procedury granicznej wniosków, z którymi występują osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. i), gdy tylko liczba osób ubiegających się o ochronę międzynarodową podlegających w danym momencie procedurze granicznej w tym państwie członkowskim będzie niższa niż liczba, o której mowa w art. 41bb ust. 1 akapit pierwszy.
4. Środek, o którym mowa w ust. 2, może być stosowany przez państwo członkowskie przez pozostały okres tego samego roku kalendarzowego, licząc od dnia następującego po dniu powiadomienia zgodnie z ust. 1.

Artykuł 41bd

Powiadomienie przekazywane przez państwo członkowskie, w przypadku gdy odpowiednia zdolność państwa członkowskiego została wyczerpana

1. Powiadomienie, o którym mowa w art. 41bc, zawiera następujące informacje:
 - a) liczba osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które podlegają procedurze granicznej w danym państwie członkowskim w momencie powiadomienia;
 - b) środek, o którym mowa w art. 41bc i który dane państwo członkowskie zamierza zastosować lub nadal stosować;

- c) uzasadniona argumentacja za zastosowaniem środka, opisująca, jak wykorzystanie go mogłoby pomóc w rozwiązaniu sytuacji i w stosownych przypadkach inne środki, jakie dane państwo członkowskie przyjęło lub zamierza przyjąć na szczeblu krajowym, aby załagodzić sytuację, w tym środki, o których mowa w art. 6a rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją].
2. Państwa członkowskie mogą powiadomić Komisję zgodnie z art. 41bc w ramach powiadomienia, o którym mowa w art. 44c i 44d rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], w stosownych przypadkach.
 3. W przypadku gdy państwo członkowskie powiadamia Komisję zgodnie z art. 41bc, dane państwo członkowskie powiadamia o tym inne państwa członkowskie.
 4. Państwo członkowskie stosujące środek określony w art. 41bc co miesiąc informuje Komisję o następujących elementach:
 - liczbie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, które podlegają procedurze granicznej w tym państwie członkowskim w danym momencie,
 - zmianach napływu–odpływu w odniesieniu do liczby osób podlegających procedurom granicznym w odniesieniu do każdego tygodnia w danym miesiącu;
 - liczbie pracowników odpowiedzialnych za rozpatrywanie wniosków w ramach procedury granicznej,
 - średnim czasie rozpatrywania wniosków na etapie administracyjnym procedury, oraz
 - średnim czasie rozpatrywania przez sąd lub trybunał wniosku o zezwolenie na pozostanie w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie odwołania.

Komisja monitoruje stosowanie środka, o którym mowa w art. 41bc, i w tym celu weryfikuje informacje przedstawione przez państwa członkowskie.

Artykuł 41be

Powiadomienie przekazywane przez państwo członkowskie, w przypadku gdy maksymalna liczba wniosków została osiągnięta

W przypadku gdy liczba wniosków, które zostały rozpatrzone w ramach procedury granicznej w państwie członkowskim w terminie jednego roku kalendarzowego, jest równa maksymalnej liczbie wniosków określonej w odniesieniu do tego państwa członkowskiego w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 41bb ust. 1, lub jest wyższa, to państwo członkowskie może powiadomić o tym Komisję.

W przypadku gdy państwo członkowskie powiadomiło Komisję zgodnie z niniejszym artykułem, Komisja niezwłocznie analizuje informacje przekazane przez dane państwo członkowskie, weryfikując, czy to państwo członkowskie rozpatrzyło w ramach procedury granicznej od początku roku kalendarzowego liczbę wniosków, która jest równa liczbie określonej w odniesieniu do tego państwa członkowskiego w akcie wykonawczym, o którym mowa w art. 41bb ust. 1, lub jest wyższa. Po zakończeniu weryfikacji Komisja w drodze aktu wykonawczego zezwala danemu państwu członkowskiemu na nierozpatrywanie w ramach procedury granicznej wniosków złożonych przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. c) oraz i). Zezwolenie takie nie zwalnia państwa członkowskiego z obowiązku rozpatrywania w ramach procedury granicznej wniosków złożonych przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. f).

Artykuł 41c

Terminy

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 28 niniejszego rozporządzenia wnioski podlegające procedurze granicznej składa się nie później niż pięć dni od daty pierwszej rejestracji lub, po przekazaniu na mocy art. [57 ust. 9] rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], pięć dni po przybyciu osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową do państwa członkowskiego [...] relokacji w następstwie takiego przekazania. Niedotrzymanie terminu pięciu dni nie wpływa na dalsze stosowanie procedury granicznej.

[...] 2. Procedura graniczna trwa jak najkrócej, a jednocześnie umożliwia pełne i rzetelne rozpatrywanie wniosków. Bez uszczerbku dla niniejszego ustępu akapit ostatni maksymalny czas trwania procedury granicznej wynosi 12 tygodni, licząc od rejestracji wniosku, aż do momentu gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma już prawa do pozostania i nie może pozostać. Po upływie tego okresu osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową zezwala się na wjazd na terytorium państwa członkowskiego, z wyjątkiem przypadków gdy zastosowanie ma art. [...] 41g.

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące czasu trwania procedury rozpatrywania wniosku na zasadzie odstępstwa od art. 34, dotyczące czasu trwania rozpatrywania przez sąd lub trybunał wniosku o pozostanie złożonego zgodnie z art. 54 ust. 4 i 5 oraz, jeżeli ma to zastosowanie, dotyczące czasu trwania postępowania odwoławczego, które to przepisy zapewniają, aby te wszystkie poszczególne kroki proceduralne zostały sfinalizowane w ciągu 12 tygodni, licząc od rejestracji wniosku.

12-tygodniowy okres może zostać przedłużony do 16 tygodni, jeżeli procedury nie można zakończyć w tym terminie z powodu działań osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową podjętych w celu opóźnienia lub zakłócenia zakończenia procedury lub w przypadku gdy organ rozstrzygający lub sąd, lub trybunał pierwszej instancji potrzebują dodatkowego czasu na zapewnienie odpowiedniego i pełnego rozpatrzenia wniosku lub na skuteczny środek zaskarżenia, lub jeżeli państwo członkowskie, do którego dana osoba zostaje przekazana na mocy art. [57 ust. 9] rozporządzenia UE (nr) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], stosuje procedurę graniczną.

[...]

Artykuł 41d

Ustalenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego i relokacja

- [...] 1.[...] W przypadku gdy mają zastosowanie warunki stosowania procedury granicznej, państwa członkowskie mogą zdecydować o przeprowadzeniu procedury ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku, określonej w rozporządzeniu (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją] w miejscach, w których przeprowadzona zostanie procedura graniczna, bez uszczerbku dla terminów określonych w [...] art. 41c ust. 2.
- [...] 2. W przypadku gdy warunki stosowania procedury granicznej są spełnione w państwie członkowskim, z którego przekazywana jest osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, państwo członkowskie, do którego osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest przekazywana, może zastosować procedurę graniczną zgodnie z art. [...] 57 ust. 9] rozporządzenia (UE) XXX/XXX [rozporządzenie w sprawie zarządzania azylem i migracją], w tym w przypadkach, o których mowa w [...] art. 41 ust. 1 lit. d).

Artykuł 41e

Wyjątki dotyczące stosowania granicznej procedury azylowej

- [...] 1. Procedurę graniczną stosuje się wobec małoletnich bez opieki wyłącznie w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 5 lit. b). W przypadku wątpliwości co do wieku osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową właściwe organy oceniają, czy wnioskodawca jest małoletni zgodnie z art. 24.

[...] 2. Państwa członkowskie nie stosują procedury granicznej lub zaprzestają jej stosowania na dowolnym etapie procedury, w przypadku gdy:

- a) organ rozstrzygający uzna, że podstawy odrzucenia wniosku jako niedopuszczalnego lub zastosowania procedury rozpatrywania wniosku prowadzonej w trybie przyspieszonym nie mają zastosowania lub przestały mieć zastosowanie;
- b) nie można udzielić niezbędnego wsparcia osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową mającym szczególne potrzeby w zakresie przyjmowania, w tym małoletnim, zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy XXX/XXX/UE [przekształcona dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania] w miejscach, o których mowa w art. 41f,
- c) nie można udzielić niezbędnego wsparcia osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową potrzebującym szczególnych gwarancji proceduralnych w miejscach, o których mowa w [...] art. 41f;
- d) organ rozstrzygający uznaje, że istnieją ważne medyczne powody niezastosowania procedury granicznej;

W takich przypadkach właściwy organ zezwala osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową na wjazd na terytorium państwa członkowskiego.

2a. Zatrzymanie, w tym zatrzymanie małoletnich, może być zastosowane wyłącznie na warunkach i przy zastosowaniu gwarancji zatrzymania przewidzianych w art. 8–11 dyrektywy XXX/XXX/UE [przekształcona dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania].

Artykuł 41f

Miejsca przeprowadzania granicznej procedury azylowej

[...] 1. Podczas rozpatrywania wniosków podlegających procedurze granicznej państwa członkowskie zobowiązują osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową – na podstawie art. 7 dyrektywy XXX/XXX/UE [przekształcona dyrektywa w sprawie warunków przyjmowania] i bez uszczerbku dla jej art. 8 – [...] co do zasady do przebywania na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu albo w strefach tranzytowych, lub w innych wyznaczonych miejscach na swoim terytorium, z pełnym uwzględnieniem szczególnych okoliczności geograficznych w państwach członkowskich. Najpóźniej dwa miesiące przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o miejscach, w których będzie przeprowadzana procedura graniczna, w tym przy stosowaniu [...]art. 41b, i zapewnia, aby zdolność tych miejsc była wystarczająca do rozpatrzenia wniosków objętych tym artykułem. Wszelkie zmiany w oznaczaniu miejsc, w których stosowana jest procedura graniczna, zgłasza się Komisji w ciągu dwóch miesięcy po wprowadzeniu tych zmian.

[...]

2. Wymóg przebywania w konkretnym miejscu przewidziany w ust. 1 i 2 nie jest uznawany za zezwolenie na wjazd ani pobyt na terytorium państwa członkowskiego.
3. W przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową podlegająca procedurze granicznej musi zostać przeniesiona do organu rozstrzygającego lub do właściwego sądu lub trybunału pierwszej instancji do celów takiej procedury lub przeniesiona do celów uzyskania pomocy medycznej, podróż taka nie stanowi wjazdu na terytorium państwa członkowskiego.

[...]

Artykuł [...] 41g

Procedura graniczna mająca na celu przeprowadzenie powrotu

- 1. Obywatelom państw trzecich i bezpaństwowcom, których wniosek został odrzucony w kontekście procedury, o której mowa w art. 41–41f, nie zezwala się na wjazd na terytorium państwa członkowskiego.**
- 2. Państwa członkowskie zobowiązują osoby, o których mowa w ust. 1, [...] do przebywania w miejscach na granicy zewnętrznej, w jej pobliżu lub w strefach tranzytowych przez okres nieprzekraczający 12 tygodni; w przypadku gdy państwo członkowskie nie może ich umieścić w tych miejscach, może skorzystać z innych miejsc na swoim terytorium. Ten 12-tygodniowy okres zaczyna się, gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową – obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec – nie ma już prawa do pozostania lub nie może pozostać. Wymóg przebywania w konkretnym miejscu przewidziany w niniejszym ustępie nie jest uznawany za zezwolenie na wjazd ani pobyt na terytorium państwa członkowskiego.**
- 3. Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 3, art. 4 ust. 1, art. 5–7, art. 8 ust. 1–5, art. 9 ust. 2–4, art. 10–13, art. 15, art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 2–4 oraz art. 19–21 dyrektywy XXX/XXX/UE [przekształcona dyrektywa powrotowa].**
- 3a. W przypadku gdy decyzja nakazująca powrót nie może zostać wyegzekwowana w maksymalnym okresie, o którym mowa w ust. 2, państwa członkowskie kontynuują procedury powrotu zgodnie z dyrektywą XXX/XXX/UE [przekształcona dyrektywa powrotowa].**

4. **Bez uszczerbku dla możliwości dobrowolnego powrotu w dowolnym momencie osobom, o których mowa w ust. 1, można wyznaczyć okres na dobrowolny wyjazd. Okres na dobrowolny wyjazd jest wyznaczany tylko na wniosek i nie przekracza 15 dni bez prawa wjazdu na terytorium państwa członkowskiego. Do celów niniejszego przepisu osoba przekazuje właściwym organom dowolny ważny dokument podróży, który posiada, o ile jest to konieczne do zapobieżenia ucieczce.**
5. **Państwa członkowskie, które po odrzuceniu wniosku w kontekście procedury, o której mowa w art. 41–41f, wydają odmowę wjazdu na podstawie art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/399 i które podjęły decyzję o niestosowaniu w takich przypadkach dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywy powrotowej] na podstawie art. 2 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy, zapewniają, aby traktowanie i poziom ochrony obywateli państw trzecich i bezpaństwowców objętych odmową wjazdu były zgodne z art. 4 ust. 4 dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywy powrotowej] i były równoważne traktowaniu i poziomowi ochrony określonym w art. 41g ust. 2 i art. 41h ust. 3.**

Artykuł 41h

Zatrzymanie

- [...] 1. **Osoby, o których mowa w [...] art. 41g ust. 1, które zostały zatrzymane w trakcie procedury, o której mowa w art. 41–41f, i które nie mają już prawa do pozostania ani nie mogą pozostać, mogą nadal być przetrzymywane do celów uniemożliwienia im wjazdu na terytorium państwa członkowskiego, do celów przygotowania do powrotu lub do celów przeprowadzenia procedury wydalenia.**

- [...] 2. Osoby, o których mowa w [...] art. 41g ust. 1, które nie mają już prawa do pozostania ani nie mogą pozostać, a które nie zostały zatrzymane w trakcie procedury, o której mowa w art. 41–41f, mogą zostać zatrzymane, jeżeli istnieje ryzyko ucieczki w rozumieniu dyrektywy XXX/XXX/UE [dyrektywa powrotowa], jeżeli utrudniają przygotowanie powrotu lub procedury wydalenia lub ich unikają lub jeżeli stwarzają zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego. Zatrzymanie można stosować tylko jako środek ostateczny, w przypadku gdy okaże się to konieczne na podstawie indywidualnej oceny każdego przypadku i jeżeli nie można skutecznie zastosować innych, mniej represyjnych środków.
- [...] 3. Zatrzymanie stosuje się z należytą starannością i przez możliwie najkrótszy okres, dopóki trwają przygotowania do wydalenia. Okres zatrzymania nie przekracza okresu, o którym mowa w [...] art. 41g ust. 2, i jest wliczany do maksymalnych okresów zatrzymania określonych w art. 18 ust. 5 i 6 dyrektywy XXX/XXX/UE [przekształcona dyrektywa powrotowa], w przypadku gdy bezzwłocznie po zatrzymaniu na mocy tego artykułu stosowane jest kolejne zatrzymanie.

Artykuł 42

Kolejne wnioski

- 1. Wniosek, z którym wystąpiono w przypadku, gdy nie została jeszcze podjęta ostateczna decyzja w sprawie poprzedniego wniosku tej samej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, jest uznawany za dodatkowe wyjaśnienie, a nie za nowy wniosek.

To dodatkowe wyjaśnienie jest analizowane w odpowiedzialnym państwie członkowskim w ramach trwającego rozpatrywania wniosku w procedurze administracyjnej lub w ramach jakiegokolwiek trwającego postępowania odwoławczego, o ile właściwy sąd lub trybunał może uwzględnić elementy będące podstawą dodatkowego wyjaśnienia.

1. [...] **Każdy następny wniosek, z którym wystąpiła ta sama osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową w [...] państwie członkowskim, po tym jak została podjęta ostateczna decyzja w sprawie poprzedniego wniosku tej samej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową, jest uznawany [...] za kolejny wniosek i jest rozpatrywany przez odpowiedzialne państwo członkowskie.**
2. Kolejny wniosek podlega wstępnemu rozpatrzeniu, w trakcie którego organ rozstrzygający ustala, czy [...] zaistniały lub zostały przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową istotne nowe elementy [...], które:
 - a) znacząco zwiększają prawdopodobieństwo, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową kwalifikuje się [...] jako osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej na mocy rozporządzenia (UE) XXX/XXX [(rozporządzenie o kwalifikowaniu)]; lub
 - b) [...] odnoszą się do **uprzednio zastosowanej podstawy niedopuszczalności, [...] w przypadku gdy** poprzedni wniosek został odrzucony jako niedopuszczalny.
3. Wstępne rozpatrzenie przeprowadza się na podstawie pisemnych oświadczeń [...] **lub** przesłuchania zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami przewidzianymi w rozdziale II. **W szczególności [...]** z przesłuchania można zrezygnować w tych przypadkach, w których z pisemnych oświadczeń wyraźnie wynika, że wniosek nie prowadzi do zaistnienia nowych [...] elementów, o **których mowa w ust. 2 [...]**.
- 3a. **Elementy przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową uznaje się za nowe tylko wtedy, gdy osoba ta nie była w stanie nie ze swojej winy przedstawić tych elementów w kontekście wcześniejszego wniosku. Wszelkie elementy, które mogły zostać wcześniej przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową, nie muszą być uwzględniane, chyba że poprzedni wniosek został odrzucony jako wycofany w sposób dorozumiany zgodnie z art. 39 bez rozpatrzenia jego zasadności.**

4. [...] **W** przypadku gdy [...] zostały przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową **lub zaistniały nowe elementy, o których mowa w ust. 2 [...], wniosek jest dalej rozpatrywany pod kątem zasadności, chyba że może zostać uznany za niedopuszczalny na innej podstawie przewidzianej w art. 36 ust. 1a.**

[...]

5. W przypadku gdy [...] **nie zostały przedstawione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową lub nie zaistniały żadne nowe elementy, o których mowa w ust. 2 [...], wniosek zostaje odrzucony jako niedopuszczalny na podstawie art. 36 ust. 1aa lit. a) [...].**

Artykuł 43

Wyjątek od stosowania prawa do pozostania w przypadku kolejnych wniosków

Bez uszczerbku dla zasady *non-refoulement* państwa członkowskie mogą przewidzieć wyjątek od prawa do pozostania na ich terytorium i odstąpić od stosowania art. 54 [...] **ust. 5 lit. d) [...]** od momentu, w którym:

-a) złożono pierwszy kolejny wniosek jedynie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji, która skutkować ma natychmiastowym wydaleniem osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z tego państwa członkowskiego, i wniosek ten nie jest dalej rozpatrywany na podstawie art. 42 ust. 5;

a) [...]

b) w jakimkolwiek państwie członkowskim wystąpiono z drugim lub dalszym kolejnym wnioskiem po tym, jak wydana została ostateczna decyzja o odrzuceniu poprzedniego kolejnego wniosku jako niedopuszczalnego lub bezzasadnego, **lub** oczywiście bezzasadnego.

c) [...]

SEKCJA V

KONCEPCJE BEZPIECZNEGO KRAJU

Artykuł 43a

Pojęcie skutecznej ochrony

1. Państwo trzecie, które ratyfikowało konwencję genewską i jej przestrzega w ramach odstępstw lub ograniczeń wprowadzonych przez to państwo trzecie w zakresie, w jakim zezwala konwencja, uznaje się za państwo zapewniające skuteczną ochronę.
W przypadku ograniczeń geograficznych wprowadzonych przez państwo trzecie istnienie ochrony dla osób, które nie wchodzą w zakres stosowania konwencji, ocenia się zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 2.
2. W przypadkach innych niż przypadek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się to państwo trzecie za państwo zapewniające skuteczną ochronę, jeżeli spełnione są, jako minimum, następujące kryteria:
 - a) zezwolenie na pozostanie na terytorium państwa trzeciego;
 - b) dostęp do środków utrzymania wystarczających, aby zachować odpowiedni poziom życia w odniesieniu do ogólnej sytuacji w przyjmującym państwie trzecim;
 - c) dostęp do opieki zdrowotnej w nagłych wypadkach oraz leczenia chorób w podstawowym zakresie; oraz
 - d) dostęp do edukacji na poziomie podstawowym.

Koncepcja kraju pierwszego azylu

1. Państwo trzecie **może** [...] zostać uznane za kraj pierwszego azylu dla osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową **tylko w przypadku, gdy w tym państwie** [...]:
 - a) [...] **życie i wolność osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie są zagrożone z powodu rasy, religii, obywatelstwa, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych;**
 - b) [...] **osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową nie grozi rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy, o której mowa w [art. 16 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu)];**
 - ba) **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową jest chroniona przed *refoulement* i przed wydaleniem z naruszeniem prawa do ochrony przed torturami oraz okrutnym, nieludzkim lub poniżającym traktowaniem lub karaniem, przewidzianego w prawie międzynarodowym;**
 - bb) **przed przybyciem do Unii osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową korzystała ze skutecznej ochrony określonej w art. 43a i nadal może korzystać z tej ochrony.**
2. [...]
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
 - d) [...]

- e) [...]
 - f) [...]
 - g) [...]
- 2a. [...] **Koncepcja kraju pierwszego azylu może zostać zastosowana tylko pod warunkiem, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja kraju pierwszego azylu.**
3. [...]
4. [...] 1.
5. [...]
- a) [...]
 - b) [...]
- 5a. **Państwo trzecie może zostać uznane za kraj pierwszego azylu dla małoletniego bez opieki tylko w przypadku, gdy istnieją wyraźne przesłanki, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową zostanie przyjęta lub będzie podlegała readmisji do tego państwa trzeciego, i gdy nie jest to sprzeczne z jej najlepszym interesem.**
6. W przypadku gdy dane państwo trzecie [...] odmówi readmisji osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową na swoje terytorium **lub nie udzieli odpowiedzi w terminie wyznaczonym przez właściwy organ, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową [...] uzyskuje** dostęp do procedury zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami przewidzianymi w rozdziale II oraz w rozdziale III sekcja I.
7. [...]

Koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego

1. Państwo trzecie **może** [...] zostać wskazane jako bezpieczny kraj trzeci [...] **tylko w przypadku, gdy w tym państwie:**
 - a) życie i wolność **osób niebędących obywatelami tego państwa** nie są zagrożone z powodu rasy, religii, obywatelstwa, przynależności do określonej grupy społecznej lub poglądów politycznych;
 - b) **osobom niebędącym obywatelami tego państwa** [...] **nie grozi rzeczywiste** ryzyko doznania poważnej krzywdy, o której mowa w [art. 16 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu)];
 - c) **osoby niebędące obywatelami tego państwa są chronione przed** [...] *refoulement* [...] **i przed** [...] wydaleniem z naruszeniem prawa do **ochrony** [...] przed torturami oraz okrutnym, niehumanitarnym lub poniżającym traktowaniem **lub karaniem**, przewidzianego w prawie międzynarodowym [...];
 - e) istnieje możliwość **wystąpienia o skuteczną ochronę określoną w art. 43a i, jeżeli spełnione są warunki, jej otrzymania** [...].
- 1a. **Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego zarówno na szczeblu Unii, jak i na szczeblu krajowym może nastąpić z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.**

1b. [...] **Ocena**, czy państwo trzecie [...] **jest** bezpiecznym krajem trzecim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, **opiera się na** [...] zróżnicowanych **istotnych i dostępnych** źródłach informacji, w tym na informacjach [...] od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców [...] i innych właściwych organizacji **międzynarodowych**.

2. Koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego **może** zostać [...] zastosowana:

[...] w przypadku gdy państwo trzecie zostało wskazane **na szczeblu Unii lub szczeblu krajowym** jako bezpieczny kraj trzeciego zgodnie z art. **46 lub 50 lub**

[...]

b) [...]

[...] w odniesieniu do konkretnej osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową – **w przypadku gdy państwo nie zostało wskazane na szczeblu Unii lub szczeblu krajowym jako bezpieczny kraj trzeciego, pod warunkiem że spełnione są względem tej osoby warunki określone w ust. 1.**

2b. Koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego **może** zostać zastosowana tylko pod warunkiem, że:

a) [...] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową **nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju trzeciego;**

b) **istnieje związek między osobą ubiegającą się o ochronę międzynarodową a danym państwem trzecim, na podstawie którego to związku byłoby rozsądne, gdyby osoba ta udała się do tego państwa, a jeżeli związek taki nie istnieje, osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową wyraża zgodę na udanie się do tego państwa;**

- c) w przypadku małoletniego bez opieki – istnieją wyraźne przesłanki, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową zostanie przyjęta lub będzie podlegała readmisji do tego państwa trzeciego, i nie jest to sprzeczne z jej najlepszym interesem.
3. [...] W przypadku gdy UE i państwo trzecie wspólnie wypracowały porozumienie przewidujące, że migranci przyjęci na mocy tego porozumienia będą chronieni zgodnie z właściwymi standardami międzynarodowymi i z pełnym poszanowaniem zasady *non-refoulement*, warunki określone w niniejszym artykule co do statusu bezpiecznego kraju trzeciego można uznać za spełnione bez uszczerbku dla ust. 2b.
- a) [...]
- b) [...]
4. [...]
5. [...]
6. [...]
- a) [...]
- b) [...]
7. W przypadku gdy dane trzecie państwo nie przyjmie osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub odmówi jej readmisji na swoje terytorium, **osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową [...] uzyskuje [...]** dostęp do procedury zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami przewidzianymi w rozdziale II oraz w rozdziale III sekcja I.

Artykuł 46

Wskazanie bezpiecznych krajów trzecich na szczeblu Unii

1. Państwa trzecie wymienione w [załączniku 1a] do niniejszego rozporządzenia są [...] wskazane jako bezpieczne kraje trzecie na szczeblu Unii zgodnie z warunkami określonymi w art. 45 ust. 1.
2. Komisja dokonuje [...] przeglądu sytuacji w państwach trzecich, które znajdują się w **unijnym wspólnym wykazie** [...] bezpiecznych krajów trzecich [...], korzystając z pomocy Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i na podstawie innych źródeł informacji, o których mowa w [...] art. 45 ust. 1b.
- 2a. **Agencja Unii Europejskiej ds. Azylu przekazuje Komisji na jej wniosek informacje i analizę dotyczące konkretnych państw trzecich, których włączenie do unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów trzecich można rozważyć. Komisja niezwłocznie analizuje każdy otrzymany od państwa członkowskiego wniosek o ocenę, [...] czy dane państwo trzecie może zostać wskazane jako bezpieczny kraj trzeci na szczeblu Unii.**
3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu zawieszenia wskazania państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju trzeciego na szczeblu Unii z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 49.

Koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia

1. Państwo trzecie [...] może zostać wskazane jako bezpieczny kraj pochodzenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem **wyłącznie** w przypadku, gdy na podstawie sytuacji prawnej, stosowania prawa w ramach ustroju demokratycznego i ogólnych uwarunkowań politycznych można wykazać, że co do zasady nie dochodzi w tym państwie do prześladowania określonego w [art. 9 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu)] [...] **oraz nie występuje tam rzeczywiste ryzyko doznania poważnej krzywdy określonej w [art. 16 rozporządzenia (UE) XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu)]**.
- 1a. **Wskazanie państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia zarówno na szczeblu Unii, jak i na szczeblu krajowym może nastąpić z wyłączeniem konkretnych części jego terytorium lub łatwych do zidentyfikowania kategorii osób.**
2. **Ocena**, czy dane państwo trzecie [...] **jest** bezpiecznym krajem pochodzenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, **opiera się na [...]** zróżnicowanych **istotnych i dostępnych** źródłach informacji, w tym na informacjach [...] od państw członkowskich, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców [...] i innych właściwych organizacji **międzynarodowych**, oraz uwzględnia wspólną analizę informacji o kraju pochodzenia, **jeśli jest dostępna**, o której mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/2303 (rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu).
3. Przy dokonywaniu tej oceny uwzględnia się między innymi poziom ochrony przed prześladowaniem lub [...] **poważną krzywdą** zapewniany poprzez:

- a) właściwe przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące w danym państwie oraz sposób, w jaki są stosowane;
- b) przestrzeganie praw i wolności ustanowionych w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności lub Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych, lub Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, w szczególności praw, od których nie można czynić odstępstw na mocy art. 15 ust. 2 wspomnianej europejskiej konwencji;
- c) [...]
- d) ustanowienie systemu skutecznych środków zaskarżenia przeciwko naruszaniu tych praw i wolności.

4. **Koncepcja [...] bezpiecznego kraju pochodzenia [...] może [...] zostać zastosowana tylko pod warunkiem, że:**

[...]:

- a) [...] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową posiada obywatelstwo tego państwa lub jest bezpaństwowcem i w tym państwie miała poprzednie miejsce zwykłego pobytu;

[...]

- aa) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie należy do kategorii osób, którą wyłączone podczas wskazywania państwa trzeciego jako bezpiecznego kraju pochodzenia;
- b) [...] osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie może wykazać w ramach indywidualnej oceny, że istnieją elementy uzasadniające, dlaczego nie ma do niej zastosowania koncepcja bezpiecznego kraju pochodzenia.

[...]

Wskazanie bezpiecznych krajów pochodzenia na szczeblu Unii

1. Państwa trzecie wymienione [w załączniku 1] do niniejszego rozporządzenia są wskazane jako bezpieczne kraje pochodzenia na szczeblu Unii zgodnie z warunkami określonymi w art. 47.
2. Komisja dokonuje [...] przeglądu sytuacji w państwach trzecich, które znajdują się w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia, korzystając z pomocy Agencji Unii **Europejskiej ds. Azylu** i na podstawie innych źródeł informacji, o których mowa w art. 47 [...] ust. 2.
3. [...] Agencja Unii **Europejskiej ds. Azylu** przekazuje **Komisji na jej wniosek [...]** informacje i **analizę** dotyczące konkretnych państw trzecich, których włączenie do unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia można rozważyć. **Komisja niezwłocznie analizuje każdy otrzymany od państwa członkowskiego wniosek o ocenę, [...] czy dane państwo trzecie może zostać włączone do unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia.**
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu zawieszenia obecności państwa trzeciego w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 49.

Artykuł 49

Zawieszenie obecności [...] państwa trzeciego [...] w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia lub w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów trzecich oraz usunięcie państwa trzeciego z tych wykazów

1. W przypadku [...] **znaczących** zmian w sytuacji państwa trzeciego [...], które znajduje się w unijnym wspólnym wykazie **bezpiecznych krajów trzecich lub** w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia, Komisja przeprowadza uzasadnioną ocenę spełniania przez to państwo warunków określonych w art. 45 lub 47, a jeżeli Komisja uzna, że warunki te nie są już spełniane, przyjmuje akt delegowany zawieszający [...] obecność państwa trzeciego w unijnym wspólnym wykazie **bezpiecznych krajów trzecich lub** w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia na okres sześciu miesięcy.
2. Komisja stale monitoruje sytuację w tym państwie trzecim, uwzględniając między innymi informacje przekazane przez państwa członkowskie i **Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu** na temat późniejszych zmian sytuacji w tym państwie.
3. W przypadku gdy Komisja przyjęła zgodnie z ust. 1 akt delegowany [...] zawieszający obecność państwa trzeciego w unijnym wspólnym wykazie **bezpiecznych krajów trzecich** lub w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia, w ciągu trzech miesięcy od daty przyjęcia aktu delegowanego przedkłada wniosek, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu usunięcia tego państwa trzeciego [...] z unijnego wspólnego wykazu **bezpiecznych krajów trzecich lub** unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia.

4. W przypadku gdy taki wniosek nie zostanie przedłożony przez Komisję w ciągu trzech miesięcy od przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w ust. 1 [...], akt delegowany [...] zawieszający obecność państwa trzeciego w unijnym wspólnym wykazie **bezpiecznych krajów trzecich lub** w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia przestaje obowiązywać. W przypadku gdy taki wniosek zostanie przedłożony przez Komisję w ciągu trzech miesięcy, Komisja jest uprawniona do przedłużenia – na podstawie uzasadnionej [...] oceny – ważności tego aktu delegowanego o sześć miesięcy z możliwością ponownego jednokrotnego przedłużenia o taki okres.
- 4a. Bez uszczerbku dla ust. 4 w przypadku gdy wniosek przedłożony przez Komisję dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia w celu usunięcia państwa trzeciego z unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów trzecich lub unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia nie zostanie przyjęty w ciągu piętnastu miesięcy od daty jego przedłożenia, zawieszenie obecności państwa trzeciego w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów trzecich lub w unijnym wspólnym wykazie bezpiecznych krajów pochodzenia przestaje obowiązywać.**

Artykuł 50

Wskazanie państw trzecich jako bezpiecznych krajów trzecich lub bezpiecznych krajów pochodzenia na szczeblu krajowym

1. [...] Państwa członkowskie mogą zachować lub wprowadzić ustawodawstwo, które pozwala na wskazanie na szczeblu krajowym bezpiecznych krajów trzecich lub bezpiecznych krajów pochodzenia innych niż te [...], które znajdują się w unijnych wspólnych wykazach zamieszczonych w [załącznikach 1 i 1a], do celów rozpatrywania wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej.

2. W przypadku gdy [...] obecność państwa trzeciego w unijnych wspólnych wykazach zamieszczonych w [załącznikach 1 **lub** 1a] do niniejszego rozporządzenia została zawieszona zgodnie z art. 49 ust. 1, państwa członkowskie nie mogą wskazać tego państwa na szczeblu krajowym jako bezpiecznego kraju trzeciego ani bezpiecznego [...] kraju pochodzenia [...].
3. W przypadku gdy państwo trzecie [...] zostało usunięte z unijnych wspólnych wykazów zamieszczonych w [załącznikach [...] I **lub** Ia] do niniejszego rozporządzenia zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, państwo członkowskie może powiadomić Komisję, że uznaje ono, iż w związku ze zmianami sytuacji w tym państwie, państwo to ponownie spełnia warunki określone w art. 45 ust. 1 i art. 47.

Powiadomienie zawiera uzasadnioną ocenę spełniania przez to państwo warunków określonych w art. 45 ust. 1 i art. 47, w tym wyjaśnienie konkretnych zmian w sytuacji w państwie trzecim, które powodują, że państwo to ponownie spełnia przedmiotowe warunki.

W następstwie powiadomienia Komisja występuje do Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu o informacje i analizę dotyczące sytuacji w danym państwie trzecim.

Powiadamiające państwo członkowskie może wskazać to państwo trzecie jako bezpieczny kraj trzeciego lub bezpieczny kraj pochodzenia na szczeblu krajowym tylko pod warunkiem, że Komisja nie wyrazi sprzeciwu wobec tego wskazania.

Komisja ma prawo do wyrażenia sprzeciwu tylko przez okres dwóch lat, licząc od daty usunięcia tego państwa trzeciego z unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia lub unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów trzecich. Wszelki sprzeciw Komisja zgłasza w okresie trzech miesięcy, licząc od daty powiadomienia ze strony państwa członkowskiego i po dokonaniu należytego przeglądu sytuacji w tym państwie trzecim, z uwzględnieniem warunków określonych w art. 45 ust. 1 i art. 47 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy Komisja uzna, że warunki te są spełnione, może zaproponować zmianę do niniejszego rozporządzenia w celu dodania tego państwa trzeciego do unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia lub unijnego wspólnego wykazu bezpiecznych krajów trzecich.

4. **W dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia i niezwłocznie po [...] każdym wskazaniu lub po dokonaniu zmian w tych wskazaniach państwa członkowskie powiadamiają Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu o państwach trzecich wskazanych jako bezpieczne kraje trzecie lub bezpieczne kraje pochodzenia na szczeblu krajowym. Państwa członkowskie informują Komisję i Agencję raz do roku o innych bezpiecznych krajach trzecich, do których ma zastosowanie przedmiotowa koncepcja [...] w odniesieniu do konkretnych osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, o czym mowa w art. 45 ust. 2 lit. b).**

ROZDZIAŁ IV

PROCEDURY COFANIA OCHRONY MIĘDZYNARODOWEJ

Artykuł 51

Cofnięcie ochrony międzynarodowej

Organ rozstrzygający rozpoczyna rozpatrywanie w celu cofnięcia ochrony międzynarodowej **obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi [...]**, w przypadku gdy zaistniały nowe elementy lub ustalenia wskazujące, że są powody, by ponownie rozpatrzyć, [...] **czy osoba ta kwalifikuje się do otrzymania ochrony międzynarodowej. Takie rozpatrywanie można zainicjować także w innych okolicznościach.**

Artykuł 52

Przepisy proceduralne dotyczące cofania ochrony międzynarodowej

1. W przypadku gdy [...] organ **rozstrzygający lub, jeżeli przewiduje to prawo krajowe, właściwy sąd lub trybunał [...]** rozpoczynają rozpatrywanie w celu cofnięcia ochrony międzynarodowej obywatelowi państwa trzeciego lub bezpaństwowcowi, [...] zainteresowana osoba korzysta z następujących gwarancji [...]:
 - a) zostaje pisemnie poinformowana, że to, czy kwalifikuje się ona jako osoba korzystająca z ochrony międzynarodowej, [...] **jest ponownie rozpatrywane**, wraz z podaniem powodów [...] takiego ponownego rozpatrywania; oraz
 - aa) **zostaje poinformowana o obowiązku pełnej współpracy z organem rozstrzygającym i innymi właściwymi organami, w szczególności o tym, że jest zobowiązana do złożenia pisemnego oświadczenia lub stawienia się na przesłuchaniu lub rozprawie i do odpowiedzi na pytania;**

- aaa) zostaje poinformowana o skutkach braku współpracy z organem rozstrzygającym i innymi właściwymi organami oraz o tym, że niezłożenie pisemnego oświadczenia lub nieobecność na przesłuchaniu lub rozprawie bez należytego uzasadnienia nie uniemożliwia organowi rozstrzygającemu lub właściwemu sądowi lub trybunałowi podjęcia decyzji o cofnięciu ochrony międzynarodowej; oraz
- b) zapewnia jej się możliwość przedstawienia [...] powodów, dlaczego jej ochrona międzynarodowa nie powinna zostać cofnięta, w pisemnym oświadczeniu w rozsądnym terminie, licząc od daty, w której osoba ta otrzymała informacje, o których mowa w lit. a), [...] lub podczas przesłuchania lub rozprawy w dniu wyznaczonym przez organ rozstrzygający lub, jeżeli przewiduje to prawo krajowe, przez właściwy sąd lub trybunał [...].

2. Do celów ust. 1 organ rozstrzygający lub właściwy sąd lub trybunał [...]:

- a) [...] uzyskują istotne, dokładne i aktualne informacje z istotnych i dostępnych źródeł krajowych, unijnych i międzynarodowych [...] oraz, jeżeli [...] jest ona dostępna, uwzględniają wspólną analizę sytuacji w konkretnym kraju pochodzenia, a także wytyczne, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/2303 [...] rozporządzenie w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu [...]; oraz

- b) [...] nie mogą uzyskiwać [...] **informacji** od podmiotów dopuszczających się prześladowania lub wyrządzających poważną krzywdę w sposób, który mógłby doprowadzić do uzyskania przez takie podmioty bezpośrednich informacji o tym, że dana osoba korzysta z ochrony międzynarodowej i że jej status jest poddawany ponownemu rozpatrzeniu, lub w sposób stwarzający zagrożenie dla integralności fizycznej tej osoby lub osób pozostających na jej utrzymaniu lub dla wolności i bezpieczeństwa członków jej rodziny pozostających w kraju pochodzenia.
3. Decyzja [...] o cofnięciu ochrony międzynarodowej wydawana jest na piśmie. Decyzja zawiera uzasadnienie faktyczne i prawne, a informacja o sposobie, w jakim można odwołać się od tej decyzji, udzielana jest na piśmie.
4. W przypadku gdy organ rozstrzygający podjął decyzję o cofnięciu ochrony międzynarodowej, stosuje się **odpowiednio** przepisy art.[...]5b [...]oraz art.15a–[...] 17.
- 4a. **W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec nie współpracuje poprzez, w stosownych przypadkach, niezłożenie pisemnego oświadczenia lub nieobecność na przesłuchaniu lub rozprawie lub brak odpowiedzi na pytania bez należytego uzasadnienia, brak pisemnego oświadczenia lub przesłuchania, lub rozprawy nie uniemożliwiają organowi rozstrzygającemu lub właściwemu sądowi, lub trybunałowi podjęcia decyzji o cofnięciu ochrony międzynarodowej [...]. Taka odmowa współpracy może być traktowana jedynie jako domniemanie wzruszalne, że obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec [...] nie chcą już korzystać z [...] ochrony [...] międzynarodowej.**

5. [...] Procedura określona w niniejszym artykule **nie ma zastosowania**, [...] w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego lub bezpaństwowiec [...]:

- a) [...] wyraźnie [...] zrzekają się bycia uznanymi za **osoby korzystające z ochrony międzynarodowej** [...];
- b) [...] stali się obywatelami [...] państwa członkowskiego [...]; **lub**
- c) **udzielono im później ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim.**

Państwa członkowskie kończą sprawy objęte niniejszym ustępem zgodnie ze swoim prawem krajowym. Zakończenie to nie musi mieć formy decyzji, ale zostaje zarejestrowane co najmniej w aktach osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową wraz ze wskazaniem podstawy prawnej tego zakończenia.

ROZDZIAŁ V

POSTĘPOWANIE ODWOŁAWCZE

Artykuł 53

Prawo do skutecznego środka zaskarżenia

[...]

1. Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową i osoby podlegające cofnięciu ochrony międzynarodowej mają prawo do skutecznego środka zaskarżenia przed sądem lub trybunałem zgodnie z podstawowymi zasadami i gwarancjami przewidzianymi w rozdziale II, które dotyczą odwołania od:
 - a) decyzji o odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalnego;
 - b) decyzji o odrzuceniu wniosku jako bezzasadnego lub oczywiście bezzasadnego, zarówno w odniesieniu do statusu uchodźcy, jak i statusu ochrony uzupełniającej;
 - c) decyzji o odrzuceniu wniosku jako wycofanego w sposób dorozumiany lub aktu uznającego wniosek za wycofany w sposób dorozumiany;
 - d) decyzji o cofnięciu ochrony międzynarodowej;
 - e) decyzji nakazującej powrót wydanej zgodnie z art. 35a niniejszego rozporządzenia.

W odniesieniu do decyzji, o której mowa w lit. d), państwa członkowskie mogą przewidzieć w swoim prawie krajowym, że od przypadków, o których mowa w art. 52 ust. 5, nie przysługuje odwołanie.

W przypadku gdy decyzja nakazująca powrót została podjęta jako część powiązanej decyzji, o której mowa w lit. a), b), c) lub d), odwołanie od niej obejmuje także te decyzje i następuje przed tym samym sądem lub trybunałem w ramach tego samego postępowania sądowego i w tym samym terminie. W przypadku gdy decyzja nakazująca powrót została wydana jako osobny akt na podstawie art. 35a, można się od niej odwołać w osobnym postępowaniu sądowym[...]. Terminy tych postępowań sądowych nie są dłuższe niż terminy, o których mowa w ust. 7.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 osoby uznane za osoby kwalifikujące się do objęcia ich ochroną uzupełniającą mają prawo do skutecznego środka zaskarżenia dotyczącego decyzji o uznaniu ich wniosku za bezzasadny w odniesieniu do statusu uchodźcy. W przypadku gdy status ochrony uzupełniającej przyznany przez państwo członkowskie zapewnia takie same prawa i korzyści jak status uchodźcy na mocy prawa Unii i prawa krajowego, odwołanie od tej decyzji w tym państwie członkowskim można uznać za niedopuszczalne, w przypadku gdy przewiduje to prawo krajowe.
3. Skuteczny środek zaskarżenia w rozumieniu ust. 1 przewiduje pełne rozpatrzenie ex nunc zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych, przynajmniej przed sądem lub trybunałem pierwszej instancji, w tym w stosownych przypadkach rozpatrzenie potrzeb w zakresie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia (UE) nr XXX/XXX [rozporządzenie o kwalifikowaniu].
4. Osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową, osobom podlegającym cofnięciu ochrony międzynarodowej i osobom uznanym za osoby kwalifikujące się do objęcia ich ochroną uzupełniającą zapewnia się tłumaczenie ustne na potrzeby rozprawy przed właściwym sądem lub trybunałem, w przypadku gdy taka rozprawa się odbywa i gdy nie można w inny sposób zapewnić stosownej komunikacji.

5. W przypadku gdy sąd lub trybunał uznają to za konieczne, zapewniają tłumaczenie istotnych dokumentów, które nie zostały jeszcze przetłumaczone zgodnie z art. 33 ust. 4. Alternatywnie, tłumaczenia takich istotnych dokumentów mogą być zapewnione przez inne podmioty i opłacone ze środków publicznych zgodnie z prawem krajowym. W przypadkach innych niż przypadki objęte procedurą graniczną, o której mowa w art. 41–41f, państwa członkowskie mogą zobowiązać osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, osoby podlegające cofnięciu ochrony międzynarodowej i osoby uznane za osoby kwalifikujące się do objęcia ich ochroną uzupełniającą do zapewnienia tłumaczeń dokumentów, które dana osoba zamierza przedłożyć na poparcie środków zaskarżenia na podstawie niniejszego artykułu.
6. Jeżeli – w przypadku gdy tłumaczenia mają zostać zapewnione przez osobę ubiegającą się o ochronę międzynarodową – dokumenty nie zostają przedłożone w stosownym terminie określonym przez sąd lub trybunał, lub – w przypadku gdy tłumaczenia mają zostać zapewnione przez sąd lub trybunał – dokumenty nie zostają przedłożone w terminie umożliwiającym sądowi lub trybunałowi zapewnienie ich tłumaczenia, sąd lub trybunał mogą odmówić uwzględnienia tych dokumentów [...].
7. Państwa członkowskie określają w swoim prawie krajowym następujące terminy składania przez osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową, osoby podlegające cofnięciu ochrony międzynarodowej i osoby uznane za osoby kwalifikujące się do objęcia ich ochroną uzupełniającą odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 1:
- a) co najmniej 5 dni [...] w przypadku decyzji o odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalnego, wycofanego w sposób dorozumiany, [...] bezzasadnego lub oczywiście bezzasadnego, jeżeli w chwili wydania decyzji zastosowanie ma którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 40 ust. 1 lub 5;
 - b) od co najmniej dwóch tygodni do maksymalnie jednego miesiąca [...] we wszystkich pozostałych przypadkach.

8. **Terminy, o których mowa w ust. 7, zaczynają bieg w dniu, w którym osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową, osoba podlegająca cofnięciu ochrony międzynarodowej i osoba uznana za osobę kwalifikującą się do objęcia jej ochroną uzupełniającą lub ich przedstawiciele lub doradcy prawni są powiadamiani o decyzji organu rozstrzygającego zgodnie z art. 35 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Procedurę powiadamiania określa się w prawie krajowym.**
9. [...]

Artykuł 54

Zawieszający skutek odwołania

1. **Skutki decyzji nakazującej powrót są automatycznie zawieszane na okres, na jaki osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub osoba podlegająca cofnięciu ochrony międzynarodowej mają prawo do pozostania lub mogą pozostać zgodnie z niniejszym artykułem.**
2. **Osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową oraz osoby podlegające cofnięciu ochrony międzynarodowej mają prawo do pozostania na terytorium państw członkowskich do czasu upływu terminu skorzystania przez te osoby z prawa do skutecznego środka zaskarżenia przed sądem lub trybunałem pierwszej instancji, a w przypadku gdy z takiego prawa skorzystano w wyznaczonym terminie – do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia.**
3. **Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową oraz osoba podlegająca cofnięciu ochrony międzynarodowej nie mają prawa do pozostania na podstawie ust. 2, w przypadku gdy właściwy organ podjął jedną z następujących decyzji:**

- a) decyzję o odrzuceniu wniosku jako bezzasadnego lub oczywiście bezzasadnego, jeżeli w chwili wydania decyzji zastosowanie ma którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 40 ust. 1 i 5, w tym bezpieczny kraj pochodzenia, lub w przypadkach podlegających procedurze granicznej;
 - b) decyzję o odrzuceniu wniosku jako niedopuszczalnego na podstawie art. 36 ust. 1a lit. a)[...] f), g) lub ust. 1aa lit. a);
 - c) decyzję o odrzuceniu wniosku jako wycofanego w sposób dorozumiany;
 - d) decyzję o odrzuceniu kolejnego wniosku jako bezzasadnego lub oczywiście bezzasadnego;
 - e) decyzję o cofnięciu ochrony międzynarodowej zgodnie z [art. 14 ust. 1 lit. b), d) i e) oraz art. 20 ust. 1 lit. b) rozporządzenia XXX/XXX (rozporządzenie o kwalifikowaniu)].
4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, sąd lub trybunał jest uprawniony do postanowienia, po zbadaniu zarówno okoliczności faktycznych, jak i kwestii prawnych, o zezwoleniu osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osobie podlegającej cofnięciu ochrony międzynarodowej na pozostanie na terytorium państw członkowskich, na wniosek osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osoby podlegającej cofnięciu ochrony międzynarodowej, do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia. Właściwy sąd lub trybunał mogą być na mocy prawa krajowego uprawnione do rozstrzygnięcia w tej sprawie z urzędu.

5. Do celów ust. 4 w stosownych przypadkach w razie wszelkich decyzji podjętych z urzędu zastosowanie mają następujące warunki:

- a) osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osobie podlegającej cofnięciu ochrony międzynarodowej przysługuje termin co najmniej 5 dni, licząc od dnia powiadomienia jej o decyzji, na złożenie wniosku o zezwolenie na pozostanie na terytorium do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia;**
- b) osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osobie podlegającej cofnięciu ochrony międzynarodowej zapewnia się tłumaczenie ustne w razie rozprawy przed właściwym sądem lub trybunałem, w przypadku gdy nie można w inny sposób zapewnić stosownej komunikacji;**
- c) osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osobie podlegającej cofnięciu ochrony międzynarodowej zapewnia się na wniosek nieodpłatną pomoc prawną i nieodpłatną reprezentację prawną zgodnie z art. 15a [...] oraz informacje o możliwościach złożenia takiego wniosku;**
- d) osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub osoba podlegająca cofnięciu ochrony międzynarodowej nie mogą zostać wydalone z terytorium odpowiedzialnego państwa członkowskiego [...]:**
 - (i) do upływu terminu na wystąpienie do sądu lub trybunału o zezwolenie na pozostanie;**
 - (ii) w przypadku gdy osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub osoba podlegająca cofnięciu ochrony międzynarodowej wystąpiły w wyznaczonym terminie o zezwolenie na pozostanie, w oczekiwaniu na postanowienie sądu lub trybunału o zezwoleniu osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osobie podlegającej cofnięciu ochrony międzynarodowej na pozostanie na terytorium państwa członkowskiego.**

6. **W przypadku kolejnych wniosków, na zasadzie odstępstwa od ust. [...] 5 lit. d) niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą przewidzieć w prawie krajowym, że osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową nie ma prawa do pozostania, bez uszczerbku dla przestrzegania zasady *non-refoulement*, jeżeli odwołanie zostało wniesione wyłącznie w celu opóźnienia lub zakłócenia wykonania decyzji nakazującej powrót, która skutkować ma natychmiastowym wydaleniem osoby ubiegającej się o ochronę międzynarodową z państwa członkowskiego.**
7. **Osoba ubiegająca się o ochronę międzynarodową lub osoba podlegająca cofnięciu ochrony międzynarodowej, które składają kolejne odwołanie od pierwszej lub kolejnej decyzji w sprawie odwołania, nie mają prawa do pozostania na terytorium państwa członkowskiego, bez uszczerbku dla możliwości zezwolenia przez sąd lub trybunał osobie ubiegającej się o ochronę międzynarodową lub osobie podlegającej cofnięciu ochrony międzynarodowej na pozostanie, na wniosek tej osoby lub w ramach decyzji z urzędu, w przypadkach gdy powołano się na zasadę *non-refoulement*.**

Artykuł 55

Czas trwania odwołania w pierwszej instancji

1. **Państwa członkowskie ustanawiają w swoim prawie krajowym terminy dla sądu lub trybunału na rozpatrzenie co do zasady decyzji organu rozstrzygającego i decyzji nakazującej powrót zgodnie z art. 53 ust. 1. [...]**
 - a) [...]
 - b) [...]
 - c) [...]
2. [...]

ROZDZIAŁ VI PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 56

Możliwość odwołania się przez organy publiczne

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na możliwość odwołania się przez organy publiczne od decyzji administracyjnych lub sądowych przewidzianą w przepisach krajowych.

Artykuł 57

Współpraca

1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy i przekazuje jego adres Komisji. Komisja przekazuje tę informację pozostałym państwom członkowskim.
2. Państwa członkowskie, w porozumieniu z Komisją, podejmują wszystkie odpowiednie działania, aby odpowiedzialne organy nawiązały bezpośrednią współpracę i wymianę informacji.
3. Stosując środki, o których mowa w art. 27 ust. 3, art. 28 ust. 3 i art. 34 **ust. 1b** i 3, państwa członkowskie informują Komisję i Agencję Unii Europejskiej ds. Azylu, jak tylko powody stosowania tych środków nadzwyczajnych przestaną istnieć, a przynajmniej informują o tym co roku. Informacje te obejmują, jeżeli to możliwe, dane dotyczące odsetka wniosków, w odniesieniu do których zastosowano odstępstwa, w stosunku do ogólnej liczby wniosków przetworzonych w tym okresie.

Artykuł 57a

Przechowywanie danych

[...]

[...]

[...]

Państwa członkowskie przechowują w swoim krajowym systemie dane, o których mowa w art. 13, 27 i 28, tak długo, jak jest to konieczne, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), w tym z zasadą celowości i ograniczenia przechowywania.

Artykuł 57b

Obliczanie terminów

O ile nie przewidziano inaczej, wszelkie okresy przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oblicza się następująco:

- a) w przypadku gdy początkiem obliczanego okresu wyrażonego w dniach, tygodniach lub miesiącach jest pewne zdarzenie lub działanie, dnia, w którym to zdarzenie lub działanie nastąpiło, nie uwzględnia się jako dnia należącego do danego okresu;**

- b) **okres wyrażony w tygodniach lub miesiącach kończy się z upływem tego dnia ostatniego tygodnia lub miesiąca, który dniem tygodnia lub datą odpowiada dniowi, w którym nastąpiło zdarzenie lub działanie będące początkiem okresu, który ma zostać obliczony. Jeżeli w okresie wyrażonym w miesiącach dzień, w którym okres ten powinien upłynąć, w ostatnim miesiącu nie występuje, termin ten kończy się ostatniego dnia tego miesiąca;**
- c) **terminy obejmują soboty, niedziele oraz dni ustawowo wolne od pracy w każdym danym państwie członkowskim; jeżeli termin upływa w sobotę, niedzielę lub dzień ustawowo wolny od pracy, jako ostatni dzień terminu liczy się następny dzień roboczy.**

Artykuł 58

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011¹¹.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. [...]

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 59

Akty delegowane

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych, o **których mowa w art. 46 i 48**, podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
 2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
 3. Przekazanie uprawnień może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
- 3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹².**
4. Niezwłocznie po przyjęciu takiego aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

¹² Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1–14.

5. Taki akt delegowany i jego przedłużenia wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie [...] **dwóch** miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. **Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.**¹³

Artykuł 59a

Środki przejściowe

Trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja, w ścisłej współpracy z odpowiednimi agencjami unijnymi i z państwami członkowskimi, przedstawia wspólny plan wdrażania w celu zapewnienia, aby państwa członkowskie były odpowiednio przygotowane do wdrożenia niniejszego rozporządzenia przed datą jego wejścia w życie, oceniając luki i wymagane kroki operacyjne.

Sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie tego wspólnego planu wdrażania każde państwo członkowskie, przy wsparciu Komisji i odpowiednich agencji unijnych, ustanawia krajowy plan wdrażania określający działania i harmonogram ich realizacji. Każde państwo członkowskie kończy realizację swojego planu do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Do celów wykonania niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą korzystać ze wsparcia ze strony odpowiednich agencji unijnych, a fundusze unijne mogą udzielać wsparcia finansowego państwom członkowskim, zgodnie z przepisami regulującymi te agencje i fundusze.

Komisja ściśle monitoruje realizację planów krajowych.

¹³ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1–14.

Artykuł 59b

Wsparcie finansowe

Działania podejmowane przez państwa członkowskie w celu zapewnienia odpowiedniej zdolności do przeprowadzania procedury granicznej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem kwalifikują się do objęcia wsparciem finansowym z unijnych funduszy udostępnianych na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

Artykuł 60

Monitorowanie i ocena

Do [dwa lata od [...] **daty rozpoczęcia stosowania** niniejszego rozporządzenia], a następnie co pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich i w stosownych przypadkach proponuje wszelkie zmiany.

Na wniosek Komisji państwa członkowskie przesyłają jej informacje niezbędne do opracowania przez nią sprawozdania nie później niż dziewięć miesięcy przed upływem tego terminu.

W ciągu trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy lata Komisja ocenia, czy liczby, o których mowa w art. 41ba ust. 1 i w art. 41bb ust. 1 akapit drugi, i wyjątki od granicznej procedury azylowej są nadal odpowiednie w świetle ogólnej sytuacji migracyjnej w Unii, i w stosownych przypadkach proponuje ukierunkowane zmiany.

W ciągu jednego roku od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokonuje przeglądu koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego i w stosownych przypadkach proponuje ukierunkowane zmiany.

Artykuł 61

Uchylenie

Dyrektywa 2013/32/UE traci moc **ze skutkiem od dnia, o którym mowa w art. 62 ust. 2, bez uszczerbku dla art. 62 ust. 3.**

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku 2.

Artykuł 62

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Stosowanie niniejszego rozporządzenia rozpoczyna się [...] **dwa lata po** jego wejściu w życie.

- 3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do procedury udzielania ochrony międzynarodowej w odniesieniu do wniosków złożonych [...] po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej [...] złożone przed tą datą są regulowane dyrektywą 2013/32/UE. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do procedury cofania ochrony międzynarodowej, w przypadku gdy rozpatrywanie w celu cofnięcia ochrony międzynarodowej rozpoczęło się po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy rozpatrywanie w celu cofnięcia ochrony międzynarodowej rozpoczęło się przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, procedura cofania ochrony międzynarodowej jest regulowana dyrektywą 2013/32/UE.**

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

Przewodniczący / Przewodnicząca